

අධ්‍යාපන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙලු) විභාගය, 2020 (නව නිර්දේශය)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, 2020 (New Syllabus)
සිංහල I - පැය තුනයි - අමතර කියවීම් කාලය - මිනිත්තු 10 පි
Sinhala I - Three hours - Additional Reading Time - 10 minutes

අමතර කියවීම් කාලය ප්‍රශ්න පත්‍රය කියවා ප්‍රශ්න තෝරා ගැනීමටත් පිළිතුරු ලිවිමේ දී ප්‍රමුඛත්වය දෙන ප්‍රශ්න සංවිධානය කර ගැනීමටත් යොදා ගන්න.

උපදෙස්:

☆ පළමු ප්‍රශ්නය ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට පිළිතුරු සපයන්න.

01. පහත දැක්වෙන (අ), (ආ), (ඉ), (ඊ) හා (උ) උද්ධිභා අනුරෙන් සතරක් තෝරා ගෙන ඒ ඇසුරෙන් අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට ද (උ) හා (ඊ) ප්‍රශ්නවලට ද පිළිතුරු සපයන්න. (මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලිවිමේ දී වර්තමාන ලේඛන ව්‍යවහාරය ම යොදා ගන්න.)

(අ) 'ප්‍රතිඵලී, එසේ සිතන්නේ හැයි ද? මුඩ වර්තන ව සිටියවුන් හෙයින් ගෙයි තබාගෙන තිබුමේ ද? ජාති ආදින් සරිසාමානා තැනකට පාවාදියහැක්කැයි කිවුය. 'අපට අතික් කවුරුන්න් නොකැමැත්තේ මුන් නොලදාන් මියම්' කිවුය. මැණියේ නොයෙක් ලෙස කියාන් ගිවිස්වාගත නොහි පියාණන්ට කිවුය. උයින් කියා ගිවිස්වාගත නොහි කළමනා කිම් දේශේහේ සි සිතා ඒ සොරු මරන්ට ගෙනයන තැනැන්තුවුන්ට මපු දහසක් සොරා යවා 'තෙලෙ හැරගෙන තුළු නොමරා අපට එවුවමැනවැයි කියා යවුය. එයින් ගිවිස උඟ සිටාණන්ට හැරලා අනිකකු මරාපියා 'සොරු මරාපිමිහැයි රැඹුරුවන්ට කිවුය. සිටාණෝන් තමන්ගේ දුවණියන් අරපී ව උඟ ම කැමති හෙයින් මරණින් ගැලවුණු තැනැන්තුවුට සරණපාවා දුන්හා.

(i) සොරා මරන්නට ගෙන යන්තුවුන්ට මපු දහසක් දෙන ලද්දේ කවුරුන් විසින් ද?

(ii) මපු දහසක් ලබා දීමෙන් අපේක්ෂා කළේ කුමක් ද?

(iii) "තෙලෙ හැරගෙන තුළු නොමරා අපට එවුවමැනවැයි" මෙය ලිභිල් බසින් ලියන්න.

(iv) 'අරපී ව' යන්නට කෙටි විවරණ සපයන්න.

(ලකුණු 04 පි.)

(ආ) "වෙද්‍යුඩිල්පය හදාරා ගතිම් නම් වෙද්‍යාචාරිය යන නම ඇසු කළ ම සත්ත්වයේ මවුන් පියන් ගුරුන් කොට ම සිතා මවුන් කොරෙහි ප්‍රිය ඇති වන්නාභුය. වෙද්‍යාචාරිය නම් දතුවාහට මෙලොවන් වැඩ වෙයි. පරලොවන් වැඩ වෙයි. පින් වෙයි. එසේ හෙයින් වෙද්‍යාචාරිය ම උගනිම්"සි සිතා තකසලා නූවර ගොස් දිසාපාමොක් ආචාරීන් දැක තමන් ආ පවත් කියා සිටියන. ආචාරී "තෙපි කවුරු දු"සි විවාහ. "අනිකක් කිම් නම් මා කොරෙහි ආදර නොකරනි"සි සිතා "රජගහ කුවර බිමිඩිසාර රැඹුරුවන්ගේ මුනුඩුරාණෙම්. අහය නම් රාජක්ෂාමාරයන් ප්‍රතාණුයෙම්"සි කිහි. "කුමන ගාස්තුයක් උගනුදු"සි විවාහ. "වෙද්‍යාචාරිය උගනිම්"සි කිහි. ආචාරීහු "ආචාරීහාගය ගෙනාවු දු"සි විවාහ. "දෙමුවුපියන්ට නොකියා ගිල්පලෝහයෙන් සොරා අයිම්. එසේ හෙයින් ආචාරීහාගය නොගෙනායෙම්. නුඩිවහන්සේට මෙහෙ කොට ධර්මාන්තේවාසිකව ගිල්ප හදාරම්"සි කිහි.

(i) වෙද්‍ය ගිල්පය හැදැරීමෙන් ලැබෙන එල දෙකක් ලියන්න.

(ii) ගිල්ප ඉගැන්වීම සඳහා දිසාපාමොක් ආචාරීයටරයා ගිහුයන්ගෙන් අපේක්ෂා කළේ කුමක් ද?

(iii) "නුඩිවහන්සේට මෙහෙ කොට ධර්මාන්තේවාසිකව ගිල්ප හදාරම්." මෙය ලිභිල් බසින් ලියන්න.

(iv) "සොරා අයිම්" යන්නට කෙටි විවරණ සපයන්න.

(ලකුණු 04 පි.)

(ඉ) එසඳ බරණැස් රැඹුරුවේ ඒ ගායනා ගබ්දය අසා පියසන් නොඇසෙන සේ සෙමෙන් සෙමෙන් අවුදින් ලියකිදුරාණන් උන් නැමින් සිටි කිදුරාඩිගනාවන් ද දැක පිළිබඳ වූ සිත් ඇති ව "මේ කිදුරා විද දිවි තොර කොට මැ හා සමග වාසය කෙළෙම් නම් යහපතු"සි සිතා සැගවී සිට කිදුරාට හියක් විද්දේය. ඒ ගර ප්‍රහාරයෙන් වැශෙන්නා වූ ලේ දියෙන් මහත් වේදනාවෙන් මධ්‍යනා ලදුව හඩින්නේය. "සබඳ වන්දිකාව මේ මාගේ ජීවිතය තව ද ආයු ඇති ව තිබිය දී සත්ත්වතිවිවිශේදයෙන් තැසෙම් සි සිතම්. එබැවින් මම තිගේ ස්ථිබා විනෝදයෙහි නොඇලෙමි. ලද ගර ප්‍රහාරයෙන් වැශෙන්නා වූ ලෙහෙයෙන් රදී මත්තා වූ හා මාගේ ජීවිතය නොබේ කළකින් කද සැගවෙන්නේය. කකියා ගිය තලමෙලක ලු තණ සෙයින් ද මුලින් සිද හෙළු ගසක් සෙයින් ද නියං සමයෙහි පැන් සිදී වියලි සිය මළ හෝකදුරක් සෙයින් ජීවිත විනායෙට පැමිණෙන සේ බලවා." පර්වතයයෙහි වසනා ලදුව ක්ෂේත්‍ර ක්ෂේත්‍රයෙහි වැශෙන්නා වූ වර්ණා ජල බාරාවක් සෙයින්ද කදුල් වැශෙන්නට පටන් ගත්තේය.

(i) බරණැස් රැඹුරුගේ දිවි තොර කිරීමට සේතු වූ කරුණ කුමක් ද?



- (ii) කිදුරා ක්‍රිඩා විනෝදයෙහි ඇලීම ප්‍රතික්ෂේප කළේ ඇයි?
 (iii) "පියසන් නොඅසෙන සේ සෙමෙන් සෙමෙන් අවුදින්" මෙය ලිපිල් බසින් උග්‍රයන්න.
 (iv) 'හෝක්ලරුක්' යන්නට කෙටි විවරණ සපයන්න.

(ලකුණු 04 දි.)

- (ජ) ඒ කුමාරිකාවන්ගේ මැණියෝ අවුන් තමන් දියණියන් මලස්න ගුද්ධ නොකොට මල් පිදු බව දැක "ඡම්බල ව්‍යෙඩාල කෙලේ; අත්‍යන්ත නිර්මල වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට මලස්න නොසේදා කුමක් පිණිස මල් පිදී ද; ඒ කෙලේ කටයුත්තෙක් නොවේ"දි කිහි. ඒ අසා කුමාරිකාවේ මැණියන්ට කිහි "ව්‍යෙඩාලකේලි නම් තෙපි ම යැ"දි කියා තමන් මැණියන්ට බිඳුහු. මෙසේ ඒ කුමාරිකාවේ මෙපමණ කුසල් අකුසල් කොට මැතහායයෙහි එකින් වුන ව දැඩිව උත්තර මධුරා නම් නුවර විණා ගායනා කරන එක්තරා ව්‍යෙඩාල බුහුමණයක්හට දුව උපන්හ; එකල්පි පළමු කළ ප්‍රාර්ථනා වූ පරිද්දෙන් විශිෂ්ට වූ රු ඇති වුහ; මවන්ගේ සියලුම් විදුලිය කළඹික් වැනි රුහුම් මාලා සමුහයෝ නික්මෙති; හාත්පසින් සතර රියන් පමණ තන්හි ගරිරාලෝකයෙන් ම අන්ධකාර දුරු ව එකාලොක වෙයි; මුඛයෙන් මහනෙල්මල් සුවද හමා බස්සී; ගරිරයෙන් සඳහන් සුවද වහනය වෙයි; මවන් දෙනන මැද රන්වන් වූ තිලකාහරණයෙක් මැවිණ; ඒ තිලකාහරණයෙන් අහිනව බාලාර්ක ව්‍යෙඩාලය සේ රුහුම් සමුහයෝ නික්මෙති.
- (i) මැණියන් දියණියන්ට දේශාරෝපණය කළ හේතුව කුමක් ද?
 (ii) දියණියන් ව්‍යෙඩාල කුලයෙහි ඉපදිමට හේතු වූ අකුළය දක්වන්න.
 (iii) "අහිනව බාලාර්ක ව්‍යෙඩාලය සේ" මෙය ලිපිල් බසින් උග්‍රයන්න.
 (iv) 'සියලුම්' යන්නට කෙටි විවරණ සපයන්න.

(ලකුණු 04 දි.)

(ජ)	පු ව ද කුපුම් වරලසේ	හි
	පැ ල ද කපුරු හර උරේ	හි
	නොමඳ බරණ ලා සැර	හි
	නි බ ද කෙළිනි ලියෝ පුර	හි
	ප සු ක ර රැසිරෙන් සුර	ඕ
	ගොස කර රන්මිණි සල	ඕ
	එ නු ව ර කෙළි රය පුර	ඕ
	බ ඔ ස ර සිත වත් කළ	ඕ

- (i) ස්ථින් අලංකාර කර ගත් ගරිරාංග දෙක කවරේ ද?
 (ii) බඩසර සිත කැලයීමට හේතු වූ කාරණය කුමක් ද?
 (iii) "ප සු ක ර රැසිරෙන් සුර ඕ
 ගොස කර රන්මිණි සල ඕ"
 මෙය ලිපිල් බසින් උග්‍රයන්න.

- (iv) 'නොමඳ බරණ' යන්නට කෙටි විවරණ සපයන්න.

(ලකුණු 04 දි.)

- (උ) සහ (උ) ප්‍රශ්න දෙකට ම පිළිතුරු සපයන්න.

- (උ) පහත සඳහන් උද්ධාන අතුරෙන් හතරක අවස්ථා සම්බන්ධය දක්වන්න.

- (i) "උන්ට පිදේනියක් දෙන්ට නැති හෙයින් මුපුප්පුයෙම්"
 (ii) "වඩු රියන් උස කැකුල ඇති මහරන්තලියකින් බත් උපදින්නේය"
 (iii) "සොදුර, නොප ඉණ තුනු ඉණකඩින් නොප පලන් ආහරණ ගලවා බැඳ දී ලන්න"
 (iv) "ඡම්බා නැගණියෙනි, මේ අනුන් සන්තක වස්තුවෙහි වරදවා පිළිපදනේය"
 (v) "ඡම්බා ඒක මහ විපත්තියක් නො! නන්නාදුනන රටක නන්නාදුනන මිනිස්සුත් එක්ක ඉන්න එක"
 (vi) "උපුල් විපුල් නොකරනු මැන
 පෙම්බර මා සම්දාණනි"
 (vii) "වතුර පැහෙනවා. නො! කෝප්පයක් වක්කරන්ව ද? කෝප් කෝප්පයක් හදන්ව ද?"

(ලකුණු 03 × 4 = 12 දි.)

- (ආ) කොළඹ කවි මග අනුගමනය කළ ද ස්වකීය ප්‍රතිඵාපුරණ කවිත්වය ඉස්මතු කොට දැක්වීමට කළේයා දුරු උත්සාහය විමර්ශනයට උක් කරමින් පහත දැක්වෙන කාචා නිර්මාණය පිළිබඳ රසාස්වාදයක් කරන්න.

වන්නියේ සැන්දුව

හිරුයේ විභාවෙන් පිඩින කෙසෙල්	වතු
සනසා පවත නළවයි දුෂ්‍ර රිකිලි	අනු
මලහිරු කිරණ සිප ගැවුණ පරිදි	ලතු
රන්වන් වුණා පළාගස්වල මහලු	පොතු

මැඩියෝ අධිති පෙරලු නව කුණුරු	මධින්
බස්සෝ ඉහිල යති නිහඩව හිසට	උධින්
වවුලෝ පියාකිති මී ගෙඩි රැගෙන	තුඩින්
ඇස කිසිවිටෙක තැනි ගත්ත ද මෙවැනි	හඩින්

සෙවණුලි නිදාගති ගම වටකළ	බැද්දේද්
උණ බට තරගයට මෙන් එකටෙක	මැද්දේද්
උකුලෙහි කළය ඉග අත තාලට	පැද්දේද්
ඇය එනු බලා වැඩිවෙසි රළවැල	සද්දේද්

මග අස මලාමැලි පුතු කැනිතලා	වල
තණගොඩ සමග පොරකයි නවතලා	පැල
කේතකි පදුරු අතරින් නැග සලා	ගෙල
ඇය දෙස බලයි නිහඩව සුදු බලා	වැල

හැන්දී වලාකුලි නිල් තුබ මතා	ගති
වැබඩ උණ පැදුරු ඇය ගැන කතා	ඇති
රත්සර කැකුලි පෙද රැඹූ මැද ගොතා	වෙති
පොබයයි ඇගේ වත නැරසුම පතා	පෙති

දේ සවන අදී වැවිපිටියේ තාද	සිරු
පෙද රැඹූ පෙනේ ලෙස නිල් වරලස	පිරු
දේදුනු පෑ දියේ තව පිනති	සේරු
පැපත් රළ වළපු ඉත් වෙසි පුව	මාරු

මංකඩ දිලේ විසිතුරු හිරු කිරණ	වැනි
ඇ ඒ එම් එලිය බි මගේ හදුවතට	අති
දියවැලේ ඇගේ පය දුවිටි වැළඳ	ගති
රන්වන් රිදි පෙති වතුරෙන් උඩට	පති

යැබේවීම මගේ සතුවට හරස්	වුණා
ඇ මා දැකීමෙන් මදකට තිශැස්	සුණා
අවිහිංසකට ඒ සමගම හිනැස්	සුණා
සතරිස පුදුම විදියට එක ඇසක්	වුණා

(ලකුණු 12 දි.)

02. (ආ) ග්‍රාවක මනසේහි ගුද්ධාව වර්ධනය වන ආකාරයට බණ කතා රවනා කිරීම දැඩිදෙනී කුරුණුගල අවධිවල ද නව ප්‍රවණතාවක් ලෙස මතු වූ ආකාරය කෙටියෙන් පැහැදිලි කරන්න. (ලකුණු 07 දි.)

- (ඇ) ග්‍රාවකයා තම ග්‍රහණයට ගැනීමට යෝගය ආකාරයෙන් අවස්ථා වර්ණනයේ ද හාජාව හාවිත කිරීමෙහි ලා සද්ධිරෘමරත්නාවලී කතුවරයා දැක්වූ සාමර්ථ්‍ය මට්ටමුණ්ඩලී කථාව ආශ්‍යයෙන් විස්තර කරන්න.

නැතු රොත්

ජාතක කතා කර්තාවරයා ස්ත්‍රීය හෝ පුරුෂයා හෝ නො සලකා විවිධ අරමුණු මස්සේ ක්‍රියාත්මක වන සින් පැවැත්ම පාදක කොට ගෙන මනුෂා ස්වභාවය විස්තර කරයි.

ජාතක පොතේ නියමිත කථාවස්තු ආගුයෙන් විමසන්න.

(ලකුණු 08 දි.)

03. සද්ධර්මාලංකාරයේ කථා වස්තුවල ඇතැම් සිදුවීම් තරකානුකූලහාවයෙන් ඇත් වී හියන් රසවත්හාවයෙන් පාදකයාගේ සින් ඇද බැඳ ගනී.
නිරුපණය කථා වස්තු ආගුයෙන් විමසන්න.

නැතු රොත්

පුජාවලි කතුවරයා ක්‍රියාත්මක හා වෙද්‍ය විද්‍යාව පිළිබඳ ව ඉදිරිපත් කරන කරුණුවලින් තත්කාලීන සමාජය නිරුපණය වන ආකාරය නියමිත කථා වස්තු ආගුයෙන් පැහැදිලි කරන්න.

(ලකුණු 15 දි.)

04. අනායාසයෙන් කෙරෙන අවස්ථා නිරුපණයන් කථා වස්තුව වේගවත් ලෙස ගලා යන්නට සැලැස්වීමත් ගුත්තිල කාචායේ රවනේපකුම වී ඇති ආකාරය ගුත්තිල මුසිල හමුව ආගුයෙන් විමසන්න.
05. නවකතාවක පසුවීම යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ කුමක් දැයි විස්තර කොට බැඳුදේගම කානියේ පළමු වන පරිච්ඡේදය කථා විකාසනය සඳහා පසුවීම සකසන අපුරු පැහැදිලි කරන්න.
06. සිංහල කේරිකතාවේ යථාර්ථ නිරුපණය පැහැදිලි කොට 'දිසොන්විනාහාම්' කේරිකතාවේ ආකානිය හා තේමාත්මක විශේෂතා විස්තර කරන්න.
07. නිදහස් ක්‍රියේ ප්‍රථම තරංගයට/අවධියට අයන් ප්‍රමුඛ ක්‍රියාත්මක පිළිබඳ කේරි හැඳින්වීමක් කර, මවුන්ගේ කාචා නිරුමාණවල විශේෂ ලක්ෂණ තුනක් නිදසුන් දක්වමින් සාකච්ඡා කරන්න.
08. සාම්ප්‍රදායික වින්තනයෙන් මිදි මුලාගුය ඉක්මවා යුතුව එදිරිවීර සරවත්ද සමත් වූ ආකාරය පෙමෙනා ජායතී සොකා නාචා පෙළ ආගුයෙන් පරික්ෂා කරන්න.



අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) විභාගය, 2020 (නව නිර්දේශය)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, 2020 (New Syllabus)
සිංහල II - පැය තුනකී - අමතර කියවීම් කාලය - මිනින්තු 10 පිටි
Sinhala II - Three hours - Additional Reading Time - 10 minutes

අමතර කියවීම් කාලය ප්‍රශ්න පත්‍රය කෝරා ගැනීමටත් පිළිතුරු ලිවිමේ දී ප්‍රමුඛත්වය දෙන ප්‍රශ්න සංවිධානය කර ගැනීමටත් යොදා ගන්න.

උපදෙස්:

- ☆ I කොටසේ 1 ප්‍රශ්නය ද, II කොටසේ 2, 3 ප්‍රශ්න ද, ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට පිළිතුරු සපයන්න.
- ☆ 1 ප්‍රශ්නයේ ඇති සියලු ම අනුකාටස්වලට මේ ප්‍රශ්න පත්‍රයේ ම පිළිතුරු සපයන්න.
- ☆ I කොටස, II කොටසේ පිළිතුරු පත් සමඟ අමුණා හාර දෙන්න.

I කොටස

01. එක් එක් ප්‍රශ්නයට විභාග ම ගැළපෙන පිළිතුර කෝරා ගෙන, එයට හිමි අංකය වරහන තුළ ලියන්න.
 - 1.1 සිංහල අක්ෂර මාලාවහි එන 'ද' යන්න කවර ගණකට අයත් අක්ෂරයක් ද?

(1) මුරධන අසේෂ උෂ්ඨම	(2) කාලුජ අසේෂ අර්ථ ස්වර
(3) කාලුජ සේෂ අර්ථ ස්වර	(4) කණ්ඩේශ්ඨිජ අසේෂ
(5) දන්තොෂ්ඨිජ සේෂ අර්ථ ස්වර	(.....)
 - 1.2 නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසය සහිත පද පේෂීය කෝරන්න.

(1) ප්‍රස්ථාවනා, උච්චාරණ, නැශ්දාවයිජට, නික්ලේඩි, පලනුරු	(2) ප්‍රස්ථාවනා, උච්චාරණ, නැශ්දාවයිජට, නික්ලේඩි, පලනුරු
(3) ප්‍රස්ථාවනා, උච්චාරණ, නැශ්දාවයිජට, නික්ලේඩි, පලනුරු	(4) ප්‍රස්ථාවනා, උච්චාරණ, නැශ්දාවයිජයි, නික්ලේඩි, පලනුරු
(5) ප්‍රස්ථාවනා, උච්චාරණ, නැශ්දාවයිජයි, නික්ලේඩි, පලනුරු	(.....)
 - 1.3 අකාරාදී පිළිවෙළ අනුව නිවැරදි ව ලියා ඇති පද පේෂීය කෝරන්න.

(1) ජ්‍යාමිතිය, ජංගම ප්‍රස්ථකකාලය, ජගන්මාතා, ඇුන විභාගය	(2) ඇුන විභාගය, ජ්‍යාමිතිය, ජංගම ප්‍රස්ථකකාලය, ජගන්මාතා
(3) ජගන්මාතා, ජ්‍යාමිතිය, ජංගම ප්‍රස්ථකකාලය, ඇුන විභාගය	(4) ජංගම ප්‍රස්ථකකාලය, ජගන්මාතා, ඇුන විභාගය, ජ්‍යාමිතිය
(5) ජගන්මාතා, ජංගම ප්‍රස්ථකකාලය, ඇුන විභාගය, ජ්‍යාමිතිය	(.....)
 - 1.4 පහත සඳහන් ප්‍රකාශ අනුරෙන් නිරවද්‍ය ප්‍රකාශය කෝරන්න.

(1) මහාප්‍රාණ අක්ෂරයක් වවනයක මූල නො යෙදේ.	(2) මහාප්‍රාණ අක්ෂර දෙකක් වවනයක එක ලෙ නො යෙදේ.
(3) මහාප්‍රාණ අක්ෂරයකට පසු ව අනුස්ථාරය හාවිත නො වේ.	(4) මහාප්‍රාණ අක්ෂරයකට මූලින් විසරගය නො යෙදේ.
(5) අල්පප්‍රාණ අක්ෂරයකට මූලින් මහාප්‍රාණ අක්ෂරයක් යෙදේ.	(.....)
 - 1.5 එකිනෙකට අනුරුප වන සේ යොදුණු වවන යුගල සහිත වරණය කෝරන්න.

(1) සමරු දෙපුම, මගුල් බණ, වෙද මැදුර, රස ගගුල	(2) සමරු දේශනය, වෙවදු මන්දිරය, විද්‍යා පිබිදුම, සුරය එළිය
(3) ආලෝක දහර, සාංච්‍රීකික උලෙල, උයන් හ්‍රිඩා, සඳ පහන	(4) දිය කෙළිය, ස්වර සංකේත, සාලේක්ෂ ගනකම, විෂය දැනුම
(5) තාණ පදුරු, මෙික නාද, ගුවන් යාත්‍රාව, ස්ථේවන හඩි	(.....)
 - 1.6 තත්සුම පද පමණක් යෙදී ඇති වරණය කෝරන්න.

(1) ජලය, විදුලිය, වාතය, සුළුය	(2) විදුත්‍යය, දිවතිය, නාදය, නිදාව
(3) පද්‍ය, සුක්ෂම, පිළිවෙත, මුහුල්ල	(4) ප්‍ර්‍ර්‍යාපය, පරාගය, රෝක්ස්පුණු, දමිකඳ
(5) සගපෙළ, අහියාවනය, වලාකුල්, වාසුධාරාව	(.....)



- 1.7 කද්දව වවන පමණක් යෙදී ඇති වරණය තෝරන්න.
- (1) සංසාරය, තිරපාණය, බුදුසපුන, මෝහය
 - (2) ජනගහනය, වේතනාව, මෝහනය, සැදැ අදුර
 - (3) දියදම්, ගමන්මග, ගුවන්ගැබ, විසුල් මූහුණ
 - (4) සෞඛ්‍යාධම, අයුක්තිය, අටලෝදහම, ගුණදායක
 - (5) මිශ්‍රු නාදය, බව තිමිර, කාලරුප, හස්තලිලා
- (.....)
- 1.8 අව්‍යාස සමාස, විශේෂණ සමාස, විහක්ති සමාස, අන්‍යාර්ථ සමාස අනුමිලිවෙළින් යෙදී ඇති වවන පේෂීය තෝරන්න.
- | | |
|--------------------------------|--------------------------------|
| (1) පාපියම්, සුවද, සරාසද, දසබල | (2) සරාසද, පාපියම්, සුවද, දසබල |
| (3) සුවද, දසබල, පාපියම්, සරාසද | (4) දසබල, සුවද, පාපියම්, සරාසද |
| (5) සුවද, පාපියම්, සරාසද, දසබල | |
- (.....)
- 1.9 කාදන්තයක් නො වන වචනයක් අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.
- | | |
|------------------------------------|-----------------------------------|
| (1) කැඩු, බැඳු, බැඳුම්, මැරු | (2) කැඩුම්, බැඳුම්, බැඳුම්, රකුම් |
| (3) පිසමන්, වියමන්, කියමන්, ලියමන් | (4) නටන, බණන, බලන, බසින |
| (5) නැරිලි, පැනිලි, බැලිලි, පැනිලි | |
- (.....)
- 1.10 පහත සඳහන් උද්ධාතවල තුද කළ අකුරන් මුදිත පද අයත් ක්‍රියා වර්ගය පිළිවෙළින් දක්වා ඇති වරණය තෝරන්න.
- (අ) "බලා පලා යව අස්වන් ගුරුල් කෙත"
- (ආ) "සිදිත මඟින එක ලෙස පැනිරේ සුවද"
- (ආ) "ගවිවෙන් ගවිව දිව මාලිග සැදේවා!"
- (ආ) "දමාලා යන තරක කුණු කය..."
- | | |
|---|--|
| (1) විධිතියා, පුර්වතියා, අසම්හාව්‍යතියා, ආයිරවාදතියා | |
| (2) පුර්වතියා, විධිතියා, ආයිරවාදතියා, අසම්හාව්‍යතියා | |
| (3) අසම්හාව්‍යතියා, විධිතියා, ආයිරවාදතියා, පුර්වතියා | |
| (4) ආයිරවාදතියා, අසම්හාව්‍යතියා, පුර්වතියා, විධිතියා, | |
| (5) විධිතියා, අසම්හාව්‍යතියා, ආයිරවාදතියා, පුර්වතියා, | |
- (.....)
- 1.11 කද්ධිනයක් නො වන පදයක් අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.
- | | |
|-----------------------------------|-------------------------------|
| (1) තොටී, නැටී, පිනී, සැටී | (2) කෙටී, ගැමී, රටී, ලෙවී |
| (3) දුනැමී, නැකැතී, ඇදිරි, සිඹිති | (4) වකුවු, කරටී, පහටී, පැනිති |
| (5) අරටු, ඉගටී, කඩිති, කළටී | |
- (.....)
- 1.12 උපසර්ගයක් යෙදී නොමැති වචනයක් සහිත වරණය තෝරන්න.
- | | |
|--------------------------------------|-------------------------------------|
| (1) සමාගම, සමුපකාර, සංවරණ, සංවර්ධන | (2) අනුකළ, අනුනායක, අනුරුප, අනුජාසන |
| (3) විරුප, විදේශ, විගමන, විකාල | (4) අවතරණ, අවමාන, අවධාරණ, අවනම්බු |
| (5) කුකුලි, කුකුල්, කුකුවු, කුමන්තුණ | |
- (.....)
- 1.13 නිපාතයක් නො වන පදයක් සහිත වරණය තෝරන්න.
- | | |
|-----------------------------|-------------------------------|
| (1) අතර, අන්න, අනුව, අනේ | (2) එක්සේ, එපා, එහෙත්, දන් |
| (3) හෙයින්, හෙවත්, හොත්, හෝ | (4) පරිදි, පසු, පිණිස, පිළිබඳ |
| (5) නැවත, නිතර, කරා, නැම | |
- (.....)
- 1.14 අනියයේක් අලංකාරය හාවිතයෙහි ලා ප්‍රඩිඩ කවිතු උදෙස්ගිමත් වෙති.
- යන වාක්‍යයෙහි වචන යෙදී ඇති පිළිවෙළ අනුව තුද කළ අකුරින් දක්වා ඇති පද අයත් වන්නේ කුමන ව්‍යාකරණාංශවලට දී?
- | | |
|---------------------------|---------------------------|
| (1) සන්ධි, උපසර්ග, කද්ධින | (2) සන්ධි, කද්ධින, උපසර්ග |
| (3) උපසර්ග, කද්ධින, සන්ධි | (4) කද්ධින, සන්ධි, උපසර්ග |
| (5) උපසර්ග, සන්ධි, කද්ධින | |
- (.....)

1.15 සමාන ව්‍යාකරණ ලක්ෂණ ඇතුළත් නො වන සූයා රුප සහිත වරණය තෝරන්න.

- (1) කියවු, කරවු, පෙන්වු, දැඩි
 - (2) පැවසුවා ය, පෙන්වුවා ය, විමසුවා ය, වැනසුවා ය
 - (3) කිසුහ, දක්වුහ, පැවසුහ, ලිසුහ
 - (4) ඇසු, නැසු, පිසු, විසු
 - (5) කරයි, දුටුයි, බලයි, කියයි
- (.....)

1.16 සමාසයක් නො වන වචනයක් ඇතුළත් වරණය තෝරන්න.

- (1) අකුසල්, අයහපත්, උපකාර, යාවත්ව
 - (2) ගත්කරු, බුදුගුණ, මල්පොකුර, සඳහාලිය
 - (3) අරමුණු, පොල්තේල්, බලුනකුට, සිල්රදී
 - (4) පොතපත, මල්දම්, රියපොල, හිරුයුදු
 - (5) කළුකෙස්, දිගගවුම, නිශ්ප්‍රල්, රතුමල්
- (.....)

1.17 එක ම වර්ගයට අයත් සන්ධි පද ඇතුළත් වරණය තෝරන්න.

- (1) අරුණාලේක, නැර්න්ද, ස්වේතසාහ, මහාධිකරණය
 - (2) ලෝකෝත්තර, පුරුෂේත්තම, විදෙශ්දය, බජ්පකාර
 - (3) ජාතිකානුරාගය, දැගසවි, බුත්සරණ, බුද්ධිනිශ්චය
 - (4) අග්‍රාමාත්‍ය, ආත්මාරක්ෂාව, උපමාලෘකාර, අමාත්‍යාංශය
 - (5) මලපුන, අල්ලස්, ඉන්නල, උනුන්
- (.....)

1.18 ව්‍යාකරණානුකුල ව නො ගැළපෙන වරණය කුමක් ද?

- (1) දකුණත, යනෙන, සුරිදු, හිගරල
 - (2) මැටිබදුන්, කිරිබත්, රත්කම්, මිරස්කුඩු
 - (3) විසින්, බදු, නොහොත්, කෙරෙන්
 - (4) අප, උප, අදි, අති
 - (5) ස්වර්ණමය, රත්මුවා, සිල්වත්, බීමත්
- (.....)

1.19 ව්‍යාකරණානුකුල ව නිරවද්‍ය වාක්‍යය තෝරන්න.

- (1) මාරු නීති උල්ලංසනය කළ සිවුදෙනකු අත්අඩංගුවට ගන්නා ලදී.
 - (2) සියලු ඇාති මිත්‍රාදීන් මේ නිවේදනය පිළිගනිත්වා!
 - (3) රජතුමා විසින් සගමින් මෙහෙණින් වහන්සේ ගරු බුහුමතින් පිළිගන්නා ලදී.
 - (4) දියණියන් ආපසු ගමට හියා ය.
 - (5) ජනතාව හමුවේ දේශපාලකයන් ආදර්ශනත් ව කටයුතු කළ යුතු ය.
- (.....)

1.20 ලේඛන ව්‍යවහාරයට අනුකුල වාක්‍යය සහිත වරණය තෝරන්න.

- (1) ඇමති මණ්ඩලයේ පදවි බාර ගත්ත ඇතුමුන් ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැහැ.
 - (2) කාගේවත් වරදක් කියන්නට කමක් ඇත්තේ නැකැයි මා විසින් කිවා.
 - (3) කොළඹට පැමිණි මොසු පිටරට යුද පිණිස නැව් නැයුමට යෙදුණා.
 - (4) ඔවුන් නිසා දන් ගම්වලත් ඒ සිරිත පැතිරෙනවා.
 - (5) මේ කතාව ඉදිරිපත් කරන්නේ ගැමියකුගේ ද්‍රාශ්මිකෝණයෙනි.
- (.....)

(ලක්ෂණ 20 දි.)

II කොටස

- මෙම කොටසින් 2, 3 ප්‍රශ්න ඇතුළුව ප්‍රශ්න සතරකට පමණක් පිළිතුරු සපයන්න.

02. (අ) පහත සඳහන් පායිය කියවා, අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

සාහිත්‍යකරුවා ද සේසු මනුෂයන් මෙන් සමාජයක ජ්‍යෙන් වන්නෙකි. එහෙත් සමාජයේ ජ්‍යෙන් වන සේසුන්ට වඩා ඇතැම් විශේෂතා ඔපු තුළ විද්‍යාමාන වේ. නිරික්ෂණ කොළඹයක් හා වින්දන ගක්තියක් ඔපු තුළ පිහිටා ඇත්තේ ය. ඔපු සූක්ෂ්මදේශී ය; සමාජයේ ඇති වන දුක-සුප, දෙමුන්හස-සොම්නස, බැඳුම්-ගැටුම් විනිවිද දි. එවා ඔපුගේ අමුදව්‍ය වන්නේ ය. එම අමුදව්‍ය ඇසුරින් ඔපු අපුරු කළේපනා ලෙළෙකයක් නිර්මාණය කරයි. මෙනයින් බලන කළ කවර උසස් සාහිත්‍ය කෙතියක වුව ද තැන්පත් වන්නේ රචකයා වෙයෙන සමාජයේ ජ්‍යෙන් සේසු සේසුන්ට පත් නො වේ. ස්වකිය පුද්ගල දැඡීවාට අනුව, සමාජයේ ප්‍රගතියට හේතු වන පරිදේන්, තත්කාලීන සමාජයේ අඩුලුහුවුකම් ද දක්වයි. සාහිත්‍යකරුවාගෙන් ජන සමාජයට සැලසෙන එක වැදගත් මෙහෙයක් නම් අවටැනි සමාජය පැහැදිලි ලෙස සිතුවම් කොට, සමාජ උත්ත්තියට අන්තර්කාරී වූ බලවේයන්ගේ තත්‍ය ස්වරුපය වියද කොට, එවා මූලෝත්පාටනය කිරීමට අනුබල දීම සි.

කවර සාහිත්‍යාගයකට වුව ද පාදක වන්නේ අවටැනි සමාජ ජ්‍යෙන් සේසු සේසුන්ට වඩාත් පැහැදිලි ලෙසත්, පරිපූර්ණ ලෙසත්, දක්නට ලැබෙන්නේ නවකථාවෙහි ය. කවියාට නාවකථාවෙන් යම් යම් සීමාවන් ඇතුළත කියා කිරීමට සිදු වන්නේ ය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඔවුන් අනිමුඩෙයෙහි ඇති විෂය ක්ෂේත්‍රය ගක්තරා ප්‍රමාණයකට පමු වේ. එහෙත් නවකථාකරුවා බැඳ තබන සීමා තැනු; ඇත්තම් අල්පයකි. එහෙයින් අවශේෂ ලේඛකයන්ට වඩා තියුණු වුත් ගැඹුරු වුත් ආකාරයෙන් සමාජ ජ්‍යෙන් නිරුපණය කිරීමේ වරප්‍රසාදය නවකථා රචකයාට හිමි වන්නේ ය. නවකථාව වනාහි සමාජය හමුවේ තබා ඇති කැඩිපතකි. එය දෙස බලන පායිකයාට තමාගේත් සමාජයේත් අඩුලුහුවුකම් ප්‍රත්‍යාග්‍ය වේ. ඒ නිසා පොමුවේ සැම උසස් සාහිත්‍ය කෙතියකටත් විශේෂ වශයෙන් නවකථාවෙන් සමාජ අර්ථයක් පදනම් වන බව කිව මතා ය.

- මෙහි සඳහන් වන ආකාරයට සේසු මනුෂයන්ට වඩා සාහිත්‍ය නිර්මාණකරුවා තුළ දක්නට ලැබෙන විශේෂතා දෙක කවරේ ද?
- (ii) සාහිත්‍ය රචකයා ස්වකිය කෙති රචනය සඳහා අමුදව්‍ය වශයෙන් හාවිත කරන්නේ මොනවා ද?
- (iii) සාහිත්‍යකරුවාගෙන් ජන සමාජයට සැපයෙන මෙහෙය වශයෙන් මෙහි දක්වෙන්නේ කුමක් ද?
- (iv) කවියාගේත් නාවකථාවාගෙන් විෂය ක්ෂේත්‍රය පමු වන්නේ කවර හේතුවක් නිසා ද?
- (v) අවශේෂ ලේඛකයන්ට වඩා නවකථා රචකයාට ඇති වරප්‍රසාදය කුමක් ද?
- (vi) නවකථාව නමැති කැඩිපත දෙස බලන පායිකයාට ප්‍රත්‍යාග්‍ය වන්නේ කුමක් ද? (ලකුණු 12 සි.)

(ආ) පහත දක්වෙන උද්ධිතය කියවා, එහි වචන සංඛ්‍යාව තුනෙන් එකක් පමණ වන සේ සාරාංශ කොට ලියා, සාරාංශය අඟ, වචන සංඛ්‍යාව ද සඳහන් කරන්න.

වසර දහසකට අධික කාලයක් අනුරාධපුරය හා පොලොන්නරුව නේන්දු කොට ගෙන රජරට ව්‍යාප්ත ව පැවති සිංහල ශිෂ්ටවාරය කෙටි කාලයක් තුළ දී පරිහානිය කරා ගමන් ගත්තේ ය. පළමු වන පරාක්‍රමබාහු රජ ද්වස උව්‍යස්ථානයක පැවති දේශපාලන ස්ථාවරත්වය, ආර්ථික සමාජීය හා ගාසතික උන්තතිය ඔපුගේ අභාවයෙන් දෙක තුනක් වැනි කෙටි කාලයක් ඇතුළත දුර්වල තත්ත්වයකට පත් විය. මෙවැනි තත්ත්වයක් උදා වීමට හේතු වූයේ දේශපාලන අස්ථාවරත්වය හා විදේශ ආක්‍රමණ සි. මාස ආක්‍රමණය, වන්දුහානු ආක්‍රමණ, පාණ්ඩිය ආක්‍රමණ මෙකල එල්ල වූ ප්‍රබල විදේශ ආක්‍රමණ සි. විශේෂයෙන් ම මාස ආක්‍රමණය පෙර තොවූ විරු ආකාරයේ ඉතා දරුණු එකක් විය. කේරුල කුලී හේවායන් විශාල සංඛ්‍යාවකින් යුත් සේනාවක් සමග පැමිණ මෙරට පාලකයා ව සිටි පරාක්‍රම පාණ්ඩිය නෙරපා දමා දරුණු ක්‍රියාකළාපයක් අනුගමනය කරමින් පොලොන්නරුව අල්වා ගෙන එහි දී අහිමේකය ලබා ඔපු ස්වකිය ආධිපත්‍යය පැවතිරිවේ ය. දිරිස කාලයක් මෙසේ සිටිමින් මාස අනුගමනය කළ ක්‍රියාකළාපය රජරට ශිෂ්ටවාරයේ ඉරණම කෙරෙහි තීරණාත්මක අයුරින් බල පැව පෙනේ. ඔපු සිංහල බොද්ධයන් තුළ විරස්ථායි ව පැවති සමාජ සංවිධානය, කුල වාරිතු, ආර්ථිකයේ ජ්‍යෙන් සික්ෂුන් වහන්සේලාට, ප්‍රභ ප්‍රන්තියට හා සාමාන්‍ය ජනතාවට වධහිංසා පමුණුවමින් සිංහල බොද්ධ සහ්යත්වය විනාශ කරමින් රජරට ශිෂ්ටවාරය කඩා බිඳ දුෂී ය.

(ලකුණු 13 සි.)

03. දී ඇති මානාකාවලින් එකකට අදාළ ව වචන 300 - 350 අතර වන සේ විශේෂජන්මක රචනාවක් ව්‍යාකරණානුකූල ව ලියන්න.
- (i) ශ්‍රී ලංකාවේ ඉගැන්වීමේ ව්‍යාවලියට විද්‍යුත් මාරුගත (online) ක්‍රමය හඳුන්වා දීම
 - (ii) වසංගත රෝග ව්‍යාප්තිය මගින් ගෝලීය ආර්ථිකයෙහි පැවැත්ම කෙරෙහි සිදු කෙරෙන බලපෑම
 - (iii) ආනයනය කළ ආහාර ද්‍රව්‍ය මත පමණක් යැපීමේ දී රටකට මුහුණ පැමට සිදු වන අභියෝග
 - (iv) නවීකරණය හමුවේ අභියෝගයට ලක් වන ශ්‍රී ලාංකේය වාරිතු - වාරිතු
 - (v) විද්‍යා හා තාක්ෂණික දූෂණය කෙරෙහි අසීමාන්තික ව යොමු වීම නිසා පසුබුමකට ලක් වන මෙරට සාහිත්‍ය කළා (ලකුණු 25 ඩි.)
04. (අ) පහත සඳහන් වාක්‍යවල සඳාස් තැන් ඇතොත් නිදේස් කොට ලියන්න.
- (i) කායුප රුතුමා කළාකාමියකු විය.
 - (ii) පරහිතකාමී මත්‍යාශයේ දෙවිවරු මෙන් ලෝකය දීප්තිමත් කරති.
 - (iii) උකුස්සා විසින් හාවකු හා මියෙක් අල්ලා ගන්නා ලදහ.
 - (iv) සෞඛ්‍ය සේවකයා රෝගීනු රෝහලට ඇතුළත් කිරීමට කඩිනම් පියවර ගත්තේ ය.
 - (v) ශිෂ්‍ය නායකයා ද වැඩි ම ලකුණු ලැබූ ශිෂ්‍යයා ද උදෑසන රස්වීමේ දී අදහස් දැක්වූහ.
- (ආ) පහත සඳහන් වාක්‍ය කර්මකාරකයට හරවන්න.
- (i) ඇමතිතුමා නව ලේකම්වරියක පත් කරයි.
 - (ii) අහිගුණීයිකයා නායින් දෙදෙනෙකු අල්ලා ගනී.
 - (iii) ගාලාධිපතිවරයා විභාග නීති උල්ලාසනය කළ සිපුවකු ගාලාවෙන් ඉවත් කෙලේ ය.
 - (iv) සිරි රහල් හිමියෝ කාව්‍යයෙකරය රචනා කළහ.
 - (v) නිලධාරීනු ආරක්ෂක හටයන් ලවා මග යනෙන මිනිසුන් හා වාහන පරීක්ෂා කරවති.
- (ඇ) ව්‍යාකරණානුකූල වාක්‍යයක් නිර්මාණය කිරීමට යෝගා පද වරහන් තුළින් තෝරා ලියන්න.
- (i) (පරිසරවේදීනු / පරිසරවේදීන්) වන සංරක්ෂණය සඳහා (ශිෂ්‍යයේ / ශිෂ්‍යයන්) යොමු කළහ.
 - (ii) ජනපිය (නිලියක් / නිලියක) රස්වීම අමතනොත් (ඡන්දදායකයෝ / ඡන්දදායකයන්) සතුවු වනු ඇත.
 - (iii) (ශිෂ්‍ය නායකයන්/ශිෂ්‍ය නායකයෝ) විසින් (නවක සිපුව/නවක සිපුන්) පිළිගනු ලැබූහ.
 - (iv) අම්මා හා තාත්තා සමග (මා / මම) ද උත්සවයට සහභාගි (විමු/විමි).
 - (v) (ව්‍යාපාරිකයන් / ව්‍යාපාරිකයෝ) පරිසරය විනාශ කරදී (දේශපාලකයෝ/දේශපාලකයන්) නිලධාරීන්ට තර්ජනය කරති.
- (ලකුණු 05 × 3 = 15 ඩි.)
05. පහත දැක්වෙන වාක්‍යවල තද කළ අකුරෙන් මුද්‍රිත පදවල ව්‍යාකරණ අංගය දක්වා ඇත. ඒවායෙහි අනු-අංගය දක්වන්න.
- (i) කීරතිමත් පුදේශාධිපතියේ ගුණදහමින් ආස්ථා ව සිටිති.
(කීරතිමත් - තද්දිත, පුදේශාධිපති - සන්දේ, ගුණදහම් - සමාස)
 - (ii) කුරුවදුලෙහි සුපිපි වනමල් එහි ම මිලින ව යයි.
(කුරුවදුලෙහි - විහක්ති, සුපිපි - උපසර්ග, වනමල් - සමාස)
 - (iii) විනිසකරු අංක 70 දරන නඩුව නිෂ්ප්‍රහ කරයි.
(විනිසකරු - සමාස, දරන - කංදන්ත, නිෂ්ප්‍රහ - උපසර්ග)
 - (iv) රුබර ලලනාවේ මිණිබරණ ද රනබරණ ද අහිරුවියෙන් පලදිති.
(මිණිබරණ - සන්දේ, ද - නිපාත, රනබරණ - සන්දේ)
 - (v) අකෘතයූයේ පාපතර ව්‍යාවන්හි ම නිරත වෙති.
(අකෘතයූයේ - විහක්ති, පාපතර - තද්දිත, ම - නිපාත)
- (ලකුණු 03 × 5 = 15 ඩි.)

06. (අ) පහත දැක්වෙන වාක්‍යවල හිස් තැනට අර්ථානුකූල ව වඩාත් ම ගැළපෙන වචනය වරහනින් තෝරා ලියන්න.
- (i) කියවිය හැකි සන්දේශ සිංහල සන්දේශාවලියෙහි පුලුල නො වේ.
 - (ii) නතත් බලවන, පෙරනිමිත සලකන මිනිසුන් පාතු කරන කථා වස්තු ජාතක පොනෙහි හිග නො වේ.
 - (iii) මිනිසාගේ වින්තනයට හාඡාව කෙතෙක් දුරට උපකාරී වේ ද යන්න ප්‍රශ්නයකි.
 - (iv) ලක්වැසි ජනතාව තුළ තමන් සිංහලයන් ය යන හැරිම. ක්‍රියාත්මක වූයේ කවර කලෙක පටන් ද යන්න මැතක සිට ඇතැම් උගෙන් අතර ප්‍රශ්නයක් බවට පත් වී තිබේ.
 - (v) ගෙලිය හා වාශ්විලාසය සකස් වීම කෙරෙහි ලේඛනයේ ද බල පාන බවට මෙය සාධකයකි.
 - (vi) සමකාලීන හාඡානු ව්‍යවහාරය ලේඛන කාර්යය සඳහා යොදා ගැනීමේ ඇල්බට ද සිල්වා මිදුණු බව පෙනේ.
- (විවාදාත්මක, නවතායෙන්, මනෝවිද්‍යාත්මක, වස්තු විෂයය, සම්ප්‍රදායයෙන්, පරිභාසයට)

(ලක්ණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ ඩි.)

- (ආ) පහත සඳහන් වාක්‍යය වර්තමාන ලේඛන ව්‍යවහාරයෙන් ලියන්න.
- පරානුමධානු මුළු දිවයිනට ම අදිපති වී අඩිසේක ලැබුවට පස්සේ පොලොන්නරුවේ තැනුම් මාලිගාව පැවුම් නුවර මාලිගාවට සමාන නමුත් මහතින් එට ලොකු සි.
- (ලක්ණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ ඩි.)
- (ඉ) තද කර අකුරෙන් මුදින පදවල විභක්ති නම් කරන්න.
- (i) බල්ලා බල්ලා එළවා දමයි. (iv) කුරුල්ලක් ගසෙහි වසයි.
 - (ii) බල්ලා මීයා මරයි. (v) ලම්යා ගසට වතුර දමයි.
 - (iii) ගසෙහි අත්තක් කඩා වැවේ. (vi) ලම්යා අතින් පොත බිමට වැවේයි.
- (ලක්ණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ ඩි.)
- (ඊ) අවශ්‍ය තැන්වල විරාම ලක්ෂණ යොදා පහත දැක්වෙන කොටස නැවත ලියන්න.
- එහෙත් හාඡානු කරන්නේ සමාජය සමස්තයක් වශයෙන් නො වේ හාඡාක සමාජයේ සාමාජිකයන් එනම් ප්‍රද්‍රේශයන් වශයෙන් එසේ නම් එය පොදුගලික ව්‍යවකැයි නො කිව යුතු ද
- (ලක්ණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ ඩි.)

- (උ) පහත දැක්වෙන ප්‍රකාශවල එක් එක් ප්‍රකාශි කාලය විකාති කාලයට හරවා ලියන්න.
- (i) රාජ පුරුෂයන්ගේ බස් ඇසු රජ "ප්‍රේරිතයා කෙසේ මරම් ද"සි කි ය.
 - (ii) "යන්නට එපා, අත්ත කඩා ගෙන වැවේයි" යනුවෙන් යාලවෝ කිහි.
 - (iii) "ප්‍රශ්නතාගේ නිර්දේශීභාවයට යමක් ඇත්තම් කියන්න"සි විනිශ්චයකාරවරයා පැවුසි ය.
- (ලක්ණු $01 \times 3 = 03$ ඩි.)

07. පහත සඳහන් ජීදිය කියවා අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.
- ලක්ද්ව එතිහාසිකත්වයෙන් සැලකෙන ආදිතම ජනාධාරී පිහිටුවූ යුගය වශයෙන් උපකලුපිත වූ කාලයෙහි සිට සියවස දෙක හමාරක් පමණ වූ කාල පරිවිශේදයක් ඇතුළත, එනම් ක්‍රි. පූ. 3 සියවසේ ද මේ රටේ බුදු සඟන සංඡලාපිත වූ තැන් පටන් විරස්ථායි වන අපුරින් ලියැවුණු පුරාලිපි රෙසක් ද අනුරාධපුර අවධියේ ද්විතීය හාගයට අයත් සිගිරි කුරුවූ හි ඇතුළ සාහිත්‍යමය ලේඛන හා ගුන්ථ කිපයක් ද අප සතු ව තිබේ. මෙසේ සිංහල හාඡාවෙන් වාර්තාගත වී ඇති ආදිතම ලේඛන වන සිය ගණනක් පුරාලිපි හා ගුන්ථ කිපය අතුරෙන් අඩු තරමින් හාඡා ඉතිහාසයේ යුග ලක්ෂණ නියෝගකත්වය අතින් වැදගත් සේ පෙනෙන ලිපි සැහෙන ප්‍රමාණයක් වත් පරීක්ෂා කර බැලීමෙන්, වඩාත් හේතු යුතු යුත්ති ඇත්තේ ඉහත ක්‍රි මතාත්තර අතුරෙහි කවර මතයකට ද යන්න මෙන් ම හාඡාවේ පරිණාමය සිදු වී ඇත්තේ කවර අපුරින් ද යන්නත් තමන්ට ම ප්‍රත්‍යාග්‍රහණ ලෙස වටහා ගත හැකි වේ.

- (i) කර අතුරින් මුදින ව්‍යවහාර පිළිවෙළින් පෙළ ගස්වා ලියන්න.

- (ii) පිහිටුවූ, ඉතිහාසයේ, කුරුපු හි යන වචනවල යෙදී ඇති පිළි හඳුන්වන්න.
- (iii) මේ ගේදයේ ඇතුළත් තද්ධිත පද තුනක් උපට දක්වන්න.
- (iv) මේ ගේදයේ ඇතුළත් ව්‍යාර්ථ සංයුත්ත තුනක් සමග මුරුදෙන උෂ්මාක්ෂරයක් ඇතුළත් වචනයක් උපට දක්වන්න.
- (v) ජනාධාරී, විනාශකර, වාර්තාගත යන වචන විස්තර කොට දක්වන්න.

(ලකුණු $03 \times 5 = 15$ ඩි.)

08. පහත සඳහන් මාත්‍රකාවලින් තුනක් තෝරා ගෙන කෙටි සටහන් ලියන්න.

- (i) නාම විශේෂණ
- (ii) දකාරාරථ සමාසය
- (iii) වත් හා මත් ප්‍රත්‍යා හාවිතය
- (iv) ස්වරාදේශ සන්ධිය
- (v) ප්‍රයෝග්‍ය ක්‍රියාව

(ලකුණු $05 \times 3 = 15$ ඩි.)



01. (අ) (i) කුණ්ඩලකේසිගේ පියා / තාත්තා / අප්පාවේ විසින්
(ii) සොරා නොමරා / මරණයට පත් නොකොට ආපසු තමන් වෙත ගෙන්වා ගැනීම, සොරා බෙරා ගැනීම.
(iii) මෙය රැගෙන / ඇර ගෙන / ඇරු ගෙන / හැර ගෙන / හැරු ගෙනැ / අරගෙන / ගෙන / මහු නොමරා අප වෙත එවත්තා / අපට ලබා දෙන්න.
(iv) අර්ථය අපේක්ෂාවෙන්, යහපත පිණිස, හිත පිණිස, හිතවැඩ පිණිස (පිණිස යන්නට සඳහා, උදෙසා ද යෙදිය හැකිය.)
(ලකුණු 01 × 4 = 04ය.)
- (ආ) (i) • දෙම්විපියන් ගුරුන් සේ සලකා / සිතා මුවන් (වෛද්‍යවරුන්) කෙරෙහි ප්‍රසාදය ඇති කර ගැනීම. / පැහැදිම.
• මෙලොව හා පරලොව වශයෙන් සිදු වන යහපත.
• පින් ඇති වීම / පින් අත්පත් වීම.
(ii) ගුරු ප්‍රතිරු (ආචාර්යාගය) / ගුරුවරයාට මෙහෙ කිරීම.
(iii) ඔබතුමාට සේවය / බැඳු මෙහෙවර කොට ධර්මයට අනුකූල ව ගාස්තු උගතිම්. / ලග නැවති ඉගෙන ගතිම්.
(iv) (දෙම්විපියන්ගෙන් අවසර නොගෙන) රහස්‍ය / සොරෙන් / හොරෙන් / නොදුන්වා පැමිණියෙම්.
(ලකුණු 01 × 4 = 04ය.)
- (ඇ) (i) කිදුරිය ලබා ගැනීම. / කිදුරා මරා කිදුරිය සමග එක් ව විසිම. / කිදුරිය පිළිබඳ ව ඇති කර ගත් රාගය / කිදුරියට ඇති කැමැත්තා.
(ii) තවත් ජ්වත් වන්නට කාලය තිබිය දී අකළ් මරණයකට ගොඳුරු වන්නට සිදු වූ බව දැනුණු නිසා / ආයුෂ ඇති ව තිබිය දී කිදුරාගේ ජීවිතය නැති ව යන නිසා
(iii) පා ගැටෙන හඩා / පියවර හඩා / අඩි ගබඳය නොඇශෙන පරිදි සෙමින් පැමිණ
(iv) කුඩා දිය පාරක්
(ලකුණු 01 × 4 = 04ය.)
- (ඇ) (i) මල් ආසනය නොසේදා / පිරිසිදු නොකොට මල් පිදු නිසා / මල් පූජා කළ අයුරු දැකීම.
(ii) මවට ව්‍යුතාල කෙල්ල යැයි ඇමතිම. / මැණියන්ට කිපී "ව්‍යුතාල කෙල්ල නම් තෙපි" යැයි බැණ වැදීම.
(iii) අප්‍රතින් පායා එන / පැසු ලැඹිරු මධ්‍ය සේ
(iv) සකලාංගයෙන් / සියල් සිරුරෙන් / මුළු මහත් ගෝරයෙන් / සම්පූර්ණ ගෝරයෙන්
(ලකුණු 01 × 4 = 04ය.)
- (ඇ) (i) • කේෂ කළාපය / කොණ්ඩය / කෙස් කළඩි / කෙස් වැටිය / මුහුලස
• ලැම පෙදෙස / පුපු පෙදෙස / පුපුත්තා / වත්ප්‍රස්ථලය
(ii) ජී පුරයේ ස්ත්‍රීන්ගේ / ලදුන්ගේ / පුරාංගනාවන්ගේ / පුරශනන්ගේ ස්ත්‍රීවා විලාසය / නැවුම් විලාසය
/ රෘත්‍යා ආකාරය
(iii) රුප්‍රියයෙන් / රුපගෝෂාවෙන් / රුපලාවණ්‍යයෙන් / රුසිරියෙන් දිවා ස්ත්‍රීන් / දෙවගනන් / පුරශනන් අප්සරාවන් / දිව ලදුන් පරාජය කර / පසු බස්වා / පරදවා රනින් කළ මිනි සළඳි (පාද වළුපු) නාද කර / නාද කර / රාව නාවා / හඩා නයා
(iv) බොහෝ ආහරණ / නොයෙක් අඛරණ / ආහරණ රාසියක්
(ලකුණු 01 × 4 = 04ය.)
- (ඇ) (i) දඟදෙණි රාජධානී සමයේ ධර්මසේන හිමියන් විසින් රවිත සද්ධර්මරත්නාවලියේ කුණ්ඩලකේසිගේ වස්තුවෙන් උප්‍රවා ගත් පායියකි. කුණ්ඩලකේසි මරා ඇයගේ ආහරණ ගෙන විකුණා ජ්වත් වීමට උපතුමයක් සිත්මින් සිටි සොරාගෙන් කනාගාවුවෙන් සිටිමට සේතු විමසු කුණ්ඩලකේසියට සොරා විසින් පවසන ලද්දකි.

- (ii) දැඩෙනී රාජධානී සමයේ මපුරපාද පරිවේණාධිපති වූද්ධප්‍රත්‍රි හිමියන් විසින් රවිත පූජාවලියෙහි අනුරුද්ධ කුමාර කථාවෙන් උප්‍රටා ගත්තකි.
- බත් උපදින ආකාරය ප්‍රශ්නාධ අනුරුද්ධ, කිමිනිල, හද්දිය යන කුමාරවරුන් අතර ඇති වූ සංචාරයේ දී අනුරුද්ධ කුමරා විසින් අනික් කුමාරවරුන්ට පවසන ලද්දකි.
- (iii) කුරුණෑගල රාජධානී සමයේ රවිත පන්සිය පනාස් ජාතක පොතේ වූල්ල ධනුද්ධර ජාතකයෙන් උප්‍රටා ගත්තා ලද්දකි.
- වූල්ල ධනුද්ධර කුමරා මිය ගිය පසු සොරා වූල්ල ධනුද්ධර කුමරාගේ හාරයාව තමාට ද පුරුදු සැමියාට කළ දේ කරනු ඇතැයි සිතා ඇය හැර යාමට තීරණය කළ අවස්ථාවේ සොරා විසින් කුමරියට කියන ලද්දකි.
- (iv) ගම්පොල රාජධානී සමයේ II වන බරමකිරීති හිමියන් විසින් රවිත සද්ධිරමාලංකාරයේ නන්දීවාණිජ වස්තුවෙන් උප්‍රටා ගත්තා ලද්දකි.
- සිව ඇමතිවරයා වෙළඳ හාරයාවගේ සිත දිනා ගැනීමට දාසියක අත තෙවන වතාවටත් පඩුරු යැවු කළ වෙළඳ හාරයාව විසින් දාසියට පවසන ලද්දකි.
- (v) ලෙනාරඩ් වූල්න් විසින් රවිත බැදීදේම නවකතාවෙන් උප්‍රටා ගත් පායියකි.
- බුන්ගේ පැලට යන ප්‍රනාත්දු මුදලාලි දුර පලාතකට ගොස් යහතින් වාසය තොකරන්නේ මන්දිය බුන්ගේන් විමසු විට බුන් විසින් ප්‍රනාත්දු මුදලාලිට කියන ලද්දකි.
- (vi) මහාවාර්ය එදිරිඩිර සරවිතන්දුයන් විසින් රවිත "පෙමතේ ජායති සෝකේ" නාව්‍යයෙන් උප්‍රටා ගත්තා ලද්දකි.
- ස්වරුණතිලකා සමග ගාහ වාසය ඇරඹූ උද්දාල බමුණා සිවු මසක් සිජහලට තොගොස් සිටීම නිසා ඇති වූ කතාබහේ දී ස්වරුණතිලකා විසින් උද්දාල බමුණාට පවසන ලද්දකි.
- (vii) සයිමන් නවගත්තේම විසින් රවිත 'ස්නේහය' කෙටි කතාවෙන් උප්‍රටා ගත්තා ලද්දකි.
- සිල් සමාදන් වීමට පන්සලට යාමට රන්කිරාගෙන් අවසර ගැනීමට ඔහු හා කතා කිරීම සඳහා මහුගේ අවධානය තමා වෙත යොමු කරවා ගැනීමේ අදහසින් පිංචි මහයියා විසින් තම සැමියා වූ රන්කිරාට පවසන ලද්දකි.
(ලකුණු 03 × 4 = 12යි.)
- (අ) • කොළඳ පුගයේ දෙවැනි පරපුරේ ග්‍රේෂ්‍යතම කවියකු ලෙස විමලරත්න කුමාරගම තම් දරන්නේ ඔහු සතු ව තිබූ සුවිශේෂී කාව්‍ය කුසලතාවය නිසා ය. සමකාලීන බොහෝ කවින් මෙන් සමුද්‍රසේෂ විරිතට අනුව කවි රවනා කළ ද ඔහුන් ගත් මග තොගොස් එනම්, ගාංගාර රසයට මුල් තැන තොදී කාව්‍යකරණයේ යෙදුණු කුමාරගම තම කාව්‍ය ක්ෂේත්‍රය වෙනස් මගකට යොමු කොට ඇතු.
- ඊට හේතු වූයේ රැකියාවට අනුව දුෂ්කර වටපිටාවක වැඩි කළක් ජ්වත් වීම නිසා ඇසුරු කළ ජනතාවෙන් විවිධ දුක් කමිකටොලු තම නිර්මාණවලට තේමාව කොට ගෙන උසස් කවියකු ලෙස ජීවිතවෛදිය හා සමාජවෛදිය රසිකයින්ට ලබා දීමයි. තමා ලද ජ්වත් අන්දකීම් රසවත් කාව්‍ය බවට පත් කිරීමට ඔහු සතු ව තිබූ කාව්‍ය කුසලතාව හා වූද්ධිය හේතු වී ඇතු.
- කොළඳ කවි මග අනුගමනය කරමින් එම්බැට සුරක්මින් සමුද්‍රසේෂ විරිතට නිර්මාණයේ යෙදුණු ද ඔහු සතු අපුරුව වස්තු නිර්මාණය කිරීමේ හැකියාව එනම්, ප්‍රතිහාව විද්‍යා පැමුව ඔහු සමත් විය. තමා නිර්මාණවලට පාදක කොට ගත් සත්‍ය අන්දකීම් කවි සිතුවිලි නිරායාසයෙන් ගලා එමට හේතු වූ අතර ඔහු සතු අවසාන කවිත්වය ඉන් ප්‍රකට විය.
- කුමාරගම කවිය දුටු සොබායිරියේ සොදුරු සැදැවුක් මෙම කවි පෙළෙන් රමණීය ලෙස කියා පාන්නේ වත්මන් රසිකයා පවා වන්නිකරයට කැඳවා යන ලෙසිනි.
- | | |
|-------------------------------|------|
| හිරුයස් විඩාවෙන් පිඩිත කෙසෙල් | වෘ |
| සනසා පවන නළවයි දුෂ්‍ර රිකිලි | අඟ |
| මළහිරු කිරණ සිප ගැවුණ පරිදී | ලෘ |
| රන්වන් වූණා පඹ ගසවල මහලු | පොතු |
- දවල් කාලය පුරා ම හිරු රසින් පිඩාවට පත් වූ කෙසෙල් ගස් සැනසෙන්නේ හමා යන සුළඟින් ලෙලෙන කෙසෙල් කාල හා දළ හේතු කොට ගෙන ය. වන්නි ප්‍රදේශයට ආවේණික වූ විශාල පුළු ගස් බැස යන හිරුගේ රන්වන්

පැහැයෙන් ඔහු ගැන්වී ඇති අපුරු දිවනිතාර්ථකාව් ව කියා පාන්නේ තම කළී කුසලතාව හෙළි දක්වමිනි. කැලුබද ගැමි පරිසරයේ සැදු සිරිය තව තවත් රසවත් හා අර්ථවත් කරන්නට තරුණීයකගේ ලැඹිත ලතා ගමන උච්ච කාවෝස්ක්තියකින් පළ කරන්නේ උණ බට ගස්වලට හා දිය රළවලට සංඛ්‍යා බවක් ආරෝපණය කරමිනි.

“ සෙවණැලි නිදාගති ගම වටකළ බැද්දේ
උණ බට කරගයට මෙන් එකටෙක මැද්දේ
උකුලේහි කළය ඉග අත තාලට පැද්දේ
ඇය එනු බලා වැඩිවෙයි රළවැල සද්දේ”

සෙවණැලි නිදාගති යන්නෙන් හිරු බැස හිය අපුරු ව්‍යෝග්‍යාර්ථයෙන් පවසන ක්‍රියා උකුලේ කළය කියා දිය ගෙන යන සෞඛ්‍යරු තරුණීයක් රසික මනසේ සිත්තම් කරන්නේ තම කාව්‍ය ප්‍රතිඵාට පළ කරමිනි.

“හැන්දී වලාකුලි නිල් නුඩ ඔතා ගති” සන්ධ්‍යා කාලය එළඟි බව නව කාවෝස්ක්තියකින් පවසන්නේ නිල් අහස ක්‍රමයෙන් බැස යන සැදු වලාකුලිවලින් වැසි හිය ලෙසිනි. උණ පදුරු ඇ පිළිබඳ ව කතිකාවක යෙදීමෙන් ද රළ මත පාවතා රතු නෙවීම් පෙනි ඇයගේ රුව තැරුණීමට සැරසෙන අපුරු කිමෙන් ද සැදුව ගැන මෙන් ම මෙම යුවතිය ගැන ද විත්ත රුප රසික සිත් කුල මැවීමට ක්‍රියා සමත් ව ඇත.

“ මංකඩ දිලේ විසිනුරු හිරු කිරණ වැනි
ඇ ඒ එම් එම් මග හදවතට අති
දියවැල් ඇගේ පය ද්‍රව්‍ය වැළඳ
රන්වන් රිදී පෙනි වතුරෙන් උචිට පනි”

ක්‍රියා පරිසරයට ජ්‍යෙෂ්ඨ ක්‍රමීන් තරුණීයගේ රුප සෙස්ඩාව වර්ණනයට අත්තේ වස්තුන් සංඛ්‍යා ලෙස නිරුපණය කරයි. තව ද තරුණ සිතක ප්‍රේමණීය හැඳිම් මෝදු වීමට ද පරිසරය දායක වී ඇති ලෙසක් ඉගියෙන් කියා පාන්නෙන් ක්‍රියා තමා සතු නිර්මාණ හැකියාව හෙළි කරමිනි.

ඇයගේ දසුන ක්‍රියාට සතුවක් ගෙන දී ඇත. ගැමි තරුණීයකගේ හැදියාව හා අහිංසකකමත් විශ්වසනීයන්වයෙන් ඉදිරිපත් කරන ක්‍රියා මුවන් හමුවීමේ අනුරාගී මොහොතා අපුරු ආකාරයෙන් ක්‍රියාට නගා ඇත්තේ මෙලෙසිනි.

“ ර බෝවීම මග සතුවට හරස් වූණා
ඇ මා දැකීමෙන් මදකට තිගැස් සූණා
අවිභිංසකට ඒ සමගම හිනැස් සූණා
සතරස පුදුම විදියට එක ඇසක් වූණා”

තරුණීයගේ සහ කුතුකයාගේ හමුවීම අදුර විසින් සීමා කොට ඇත. දෙදෙනා ම දැස්වලින් හමුවීම නෙත් හතර එක් ඇසක් ලෙස අර්ථකාලය දීමෙන් එය ප්‍රේමාන්විත මොහොතක් බව කිවු ලෙස කියා ඇති අපුරු අගනේ ය. අදුර ගලා ඒම නිසා සෞඩා දහමට ඉඩ දී මුවන් වෙන් ව යැම උසස් ක්‍රියාවිල්ලකි.

ගොනා වෙති (ගොන් වෙති), හදවතට අති, හිනැස් සූණා මෙම යෝම්වල නොගැළපෙන යෙදීම, කිවුණ ද සමස්ත ක්‍රියා පන්තිය සාර්ථක නිර්මාණයක් ලෙස අය කළ හැකි ය. ක්‍රියා හිය අනුග්‍රහීය රසිකයා හමුවට ගෙන එමට තේමාවට අදාළ ව බස් වහර, කාවෝස්ක්ති, සංක්ලේප රුප, විරිත, එළිසමය යොදා ගන්නේ පළපුරුදු ක්‍රියාව හෙළි දක්වමිනි. වන්තිය ඇපුරෙන් රවිත කාව්‍ය නිර්මාණ අතර “වන්තියේ සැන්දුව” විමලරත්න කුමාරගමන්ගේ වඩාත් ප්‍රශ්න ක්‍රියාව පෙළක් ලෙස ඇගයීමට ලක් කළ හැකි ය. (ලකුණු 12යි.)

02. (අ) මහ පැරකුම්ඩා රුපගෙන් පසු ව දුව්‍යිඩ්‍යන් ලංකා රාජ්‍යය අල්ලා ගැනීම නිසාත්, කාලීන මාසගේ දරුණු ආක්‍රමණ නිසාත් වියන් මහා සංසයා වහන්සේලා හා පුහු සිංහලයේ පොලොන්නරුව අතහැර ආරක්ෂක තැන් සෞඩා හියන. මේ අතර සිරිසරගබේ රුප පෙළපතට උරුමකම කියන විෂයභා කුමරු වනගත ව සිට වන්ති රාජ්‍යයේ පාලකයා වී මායා රට සිංහල ප්‍රධානීන්ගේ සහාය ඇති ව දිගිදෙණි පර්වතය මත රාජධානියක් තතා III විෂයභාජු නමින් රුප විය.



මෙතුමා දළදා හා පාතු බාතුන් දිඹදෙණියට ගෙන්වා මායා රටේ ප්‍රථම රාජධානිය ලෙස අංග සම්පූර්ණ රාජ්‍යක් බවට දිඹදෙණිය පත් කළේ ය. දේශපාලන, ආර්ථික, ආගමික මෙන් ම සාහිත්‍ය ප්‍රබෝධය ද තම රාජධානිය තුළ ඇති කරලීමට III වන විෂයභා රාජ්‍යමා උත්සුක විය. පියා විසින් ආරම්භ කළ දිඹදෙණි රාජධානියේ සමඟැවූ මහු පුත් දෙවන පැරකුම්බා වඩාත් යංචර්ධනය කළ අතර එතුමා කළුකාල සාහිත්‍ය සරවායි යන උපාධි නාමයෙන් පුදන ලද්දේ සාහිත්‍යයට කරන ලද වටිනා සේවාව නිසා ය. තව ද පිරිවෙන් ඉදි කරමින් ගාසන මෙන් ම ගාස්ත්‍රිය සේවාව ද තැබීමට රුතු ගත් උත්සාහය නිසා අගනා සාහිත්‍ය ගුන්ප රාජියක් දිඹදෙණි යුගයේ දී ලියවී ඇත.

පොදු ජනතාවට බණ ඇසිමේ රුවිය වැඩි කරලීමට පොලොන්තරු යුගයේ දී ආරම්භ කළ බුදු බණ සිංහලයෙන් ලිවිම දිඹදෙණි යුගයේ දී වඩාත් වර්ධනය වූ අයුරු සද්ධර්මරත්නාවලිය, පුජාවලිය ආදි මහා සිංහල බණ පොත්වලින් වඩාත් පැහැදිලි වේ. දෙවන පැරකුම්බා රුතු පමණක් නොව දේව ප්‍රතිරාජ වැනි ඇමතිවරුන් ද සාහිත්‍ය දියුණුවට අත හිත දුන් අයුරු දක්නට ඇත.

දහම් කරා හෙළ බසින් ලිවිමේ වඩාත් ම සාර්ථක ගුන්පය ලෙස සද්ධර්මරත්නාවලිය නම් කළ හැකි ය. ධර්මසේන හිමි බස හැසිරවීමේ දී දක්වූ කුසලතාවය නිසා හැමදා තවතාවයකින් කියවා රස විදිය හැකි තත්ත්වයකට එම ගුන්පය පත් ව ඇත. වරිත නිරුපණයේ දී හා වස්තු විකාශනයේදී ද ධර්මසේන හිමියන් දක්වන කුසලතාව නිසා පායක ප්‍රසාදය නොමද ව ලැබේ ඇත. උවිත උපමා හාවතයේ දී මෙතුමා දක් වූ පුවිණේ හැකියාව නිසා දුරටත්වයේ දක්වා තුළු ගුවකයාට මෙන් ම පායකයාට ද පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගැනීමට හැකි විය.

ධර්මසේන හිමි ගැමිවහරට වඩාත් ප්‍රංශීලි නිසා අසන්නත් සිත් තුළ ගුද්ධා හක්තිය ජනනය කිරීම පහසු විය. එට හේතු වූයේ අලංකාරවාදී සම්පූදායෙන් බැහැර ජනතාවගේ සිත් ගත්නා අයුරින් කතා ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ය.

පුජාවන් ලැබීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ සතු ව කිඩු අතුලු වූ ගුණ සම්දාය මුදුරපාද පරිවේශාධිපති බුද්ධපුත්‍ර හිමියන් විසින් පරිවිණ්ද 34කින් සමන්විත පුජාවලියෙන් ඉදිරිපත් කොට ඇත. දේව ප්‍රතිරාජ ඇමතිගේ ආරාධනාව මත ලියන ලද පුජාවලියේ ද බණ කතා ගෙවිය දැකිය හැකි ය.

මෙම ගුන්පයේ විශේෂත්වය වන්නේ බෝධියන්ත්ව පාර්මිතාවේ විශිෂ්ටත්වය පැහැදිලි කොට බුදුවිමට ප්‍රාර්ථනා කිරීම සඳහා දෙවන පරාකුම්බාහු රුතු පෙළඳවීමයි. එමෙන් ම සත්සුරුණ ජනයාගේ ගුද්ධා බුද්ධිය වර්ධනය කිරීම අරමුණු කොට ගෙන ලියා ඇති මෙම සිංහල බණ පොත එදා ගුවක සමාජය අතර මෙන් ම අද පායක සමාජය අතර ද ප්‍රසාදය දිනාගෙන ඇත.

රවකයාණන් පාලි ධර්මය මැනවින් අවබෝධ කර ගැනීම හේතු කොට ගෙන එය සිංහලට නැගීමේ දී බණ පොතකට උවිත පරිදි කතා රසය උද්දීපනය වන ලෙසට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම පුජාවලිය ධර්ම ගුන්පයක් වශයෙන් ජනප්‍රිය විමට හේතු වී තිබේ.

දෙවන බුවනෙකඩා තම රාජධානිය කුරුණැගල පිහිටුවා ගත්ත ද එහි ශ්‍රී විභුතිය ඇති කරවීමේ යෝගීන් මහු පුත් IV වැනි පැරකුම්බා රුතු ය. මෙතුමා දිඹදෙණියේ පැරකුම්බා රුතු මෙන් ම ගාසනික හා ගාස්ත්‍රිය කටයුතු උසස් මට්ටමකට ගෙන ඒමට ස්ථියා කළේ ය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිංහල ගද්ධ සාහිත්‍යවලියේ බණ කරා නිර්මාණ අතර පුවිණාලතම හා ග්‍රේෂ්ණම ගුන්පය වන පන්සිය පනාස් ජාතක පොත ලියවිණි. මෙම පොතේ සඳහන් වන පරිදි වූ විරසිංහ ප්‍රතිරාජ මෙම පොත සිංහලයට නැගීමට සහාය වී ඇත. සම්භාවනිය කරන මණ්ඩලයක් විසින් මෙය රවනා කොට ඇති බව වියත්තු පිළිගනිති.

මෙම මහා ධර්ම පුස්තකය තුළින් ගුවක මනසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ පිළිබඳ ව ගුද්ධාව ඇතිවන ආකාරයට කතා ඉදිරිපත් කොට තිබේ. මේ යුගයේ රවනා කරන ලද විශිෂ්ට ගද්ධ ආඩ්ජා ලෙස සායනරණ, සිංහල ප්‍රාපච්චය හා සිංහල බෝධිවිංසය නම් කළ හැකි ය.

ශ්‍රී මහා බෝධිය මෙරටට වැඩම වීම, එය අනුරාධපුරයේ පිහිටු වීම, ඒ සඳහා කරන ලද පුද පූජා රෝගක් ග්‍රාවක සිත් තුළ ගුද්ධාව ඇතිවන අපුරින් ඉදිරිපත් කොට ඇති අතර මෙහි බුද්ධ වරිතය විවරණය කිරීම ද රචකයාගේ පරමාර්ථය වී ඇත.

සිංහල ජ්‍යෙෂ්ඨ ද මෙකල ලියවුණු විශේෂ ධර්ම ගුන්පයකි. මෙය රත්නමාලි ටෙත්තා වර්ණනාව ලෙස රචකයා හඳුන්වා දී ඇති අතර, වැඩියෙන් ම අවධානය යොමු කොට ඇත්තේ දුටුගැමුණු රුපුගේ වරිතාපදානය විවරණය කිරීමට ය.

කුරුණෑගල පුගයේ රඹිත ඉහත සඳහන් ගුන්ප ධර්ම දේශනා ගෙගලියෙන් යුත්ත ව සම්පාදනය කොට ඇති අතර, සත්පුරුෂ සමාජයක් බිජි කිරීමට අවශ්‍ය වන සැදුහැ සිත් ජනතාව තුළ ඇති කිරීමට කතුවරුන් උත්සාහ ගෙන ඇති බව පෙනේ. මෙසේ කඩා වස්තු රචනා කිරීම මෙම අවධිවල නව ප්‍රවණතාවක් වී ඇත.

(ලකුණු 07ය.)

(අ) සද්ධර්ම රත්නාවලි රචක ධර්මසේන හිමි තම නිරමාණය සඳහා කඩා වස්තු පාලි සාහිත්‍යයෙන් ලබා ගත්ත ද ස්වාධීන මගක් අනුගමනය කරමින් ශේෂේය ධර්ම ගුන්පයක් ග්‍රාවක, පාඨක හමුවට ගෙන ඒමට සමත් වී ඇත. නිරමාණයට පාදක කොට ගත් කඩා වස්තු බොහෝමයක් හාරතීය සමාජය පදනම් කොට ගත් ඒවා වුව ද සිංහල හාජාවෙන් ඉදිරිපත් කිරීමේ දී සිද්ධි හා අවස්ථා මනාව ගළපාලමින් ඒ ඒ වරිත සඡ්‍රී ලෙස ග්‍රාවක සිත්හි සිත්තම් කිරීමට දක්වා ඇත්තේ අපුරු කුසලතාවයකි.

මිනිස් සිත් තුළ පහළ වන්නා වූ අනේක විධ ගති ස්වභාවයන් තත්ත්වාකාරයෙන් ඉස්මතු කොට කියා පා ඇත්තේ මවුන්ගේ වරිත විනිවිද දක ඇති අපුරිනි. හාස්‍ය රසය, උපහාසය, අනුකම්පාව මුල් කොට ගෙන මට්ටකුණ්ඩිලි කඩාව සාර්ථක ව ග්‍රාවක හමුවට ගෙන ඒමට අවස්ථා වර්ණනා හා හාජාව හාරිත කර ඇත්තේ සුවිශේෂ වූ නිරමාණ කුසලතාව ප්‍රකට කරවමිනි.

මපුරු සිත් ඇත්තකු තම එක ම දරුවාට වඩා දහනයට දැඩි ලෙස ලෝහ කර එය රැක ගැනීම නිසා අකාලයේ මිය යන ප්‍රතුශ්‍ය සම්බන්ධ ව මට්ටකුණ්ඩිලි කඩාවෙන් කියවේ. අදින්න පුබික බ්‍රහ්මණ ප්‍රතාට කුණ්ඩිලාහරණය තනන්නේ තම සිත් තුළ ඇති දැඩි මපුරුකම පෙරදුරි කර ගනීමිනි.

“ඒ කුණ්ඩිලාහරණය උරුවිටු ආදී වූ සුක්ෂ්ම කරමාන්ත නැති හෙයින් මටසිඳුවු විය. එසේ හෙයින් කුමාරයන්ට නම් කඩන්නොයා මට්ටකුණ්ඩිලි නම් කැඳුහා.”

කෙතෙක් වස්තුව තිබුණ්න් තම එකම පුතුට කරණාහරණයක් සාදවා දීමට තරම් අදින්න පුබික මැලි වූයේ මහුගේ දැඩි දහන ලෝහය නිසා ය. තම දරුවා සමාජයේ අපහාසයට ලක් වුව ද මහුගේ මපුරු සිතෙහි වෙනසක් නොවී ය. රචකයා එය වඩාත් කිව්‍යාකාරයෙන් ඉදිරිපත් කරන අපුරු මට්ටකුණ්ඩිලි රෝගී වූ අවස්ථාවෙන් පැහැදිලි වේ.

“පිළියමට වෙදවරුන් ගෙනා කළ වෙදකම් නිමන කෙක් බතුත් දුන මැනව, මං කුලින් දුන මැනව, කෙළවර මිලන් දුන මැනව, බලවත් ව තිබෙන ව්‍යාධී හෙයින් මිලන් මදින්න සැහී නොයෙයි. හි දඩු මිටියකින් හි ද්ජ්ඩික් හයා ගත් කළට අඩුව පෙනෙන්නා සේ”

මෙහි සඳහන් උපමාව ග්‍රාවකයාට තේරුම් ගත හැකි ගැමි වහර හා බැඳී ඇත. තම දරුවා මරණාසන්න වුව ද පිළියාගේ දහන ලෝහයෙහි කිසිදු අඩුවක් නොවන බව අසන්නාට අවබෝධ වන්නේ රචකයා අවස්ථාවට උවිත ලෙස හාජාව හාරිත කිරීම නිසා ය. තව ද නියමිත වේලාවට බෙහෙත් නොකොට පසු ව කරන පිළියම් නිශ්චල බව කිමට ගැමි වහර යොදාගත් කදිම අවස්ථාවක්,

“ආදා යවා තබා ව්‍යුහ ගත්තා සේ” කියමනින් පැහැදිලි වේ.

සරල කෙටි වැකි යොදා ගැනීම ද ධර්මසේන හිමියන් සතු විශේෂ හාජා කුසලතාවයකි. ග්‍රාවකයාට ඒ නිසා අවබෝධය පහසු විය.

“බතුත් දුන මැනව”

“මං කුලින් දුන මැනව”

“කෙළවර මිලන් දුන මැනව”



ශ්‍රාවකයා ධර්ම දේශනය කෙරේ යොමු කරවා ගැනීමට දීර්ස වාක්‍ය රටා අනුගමනය කිරීම සිංහල බණ කරා සාහිත්‍යයේ දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. ධර්මසේන හිමියන් ද රට අනුගත ව තම අදහස් පළ කළේ මෙයේය.

“උෂ තුම් සුදාහෝජන ජාතකයෙහි කෙළ ගණන් වස්තු ඇති සිටාගන් සක දෙවිදුගේ උප දෙධින් දන් දීමේ අදහස් ඇති වන කෙක් කිසි කෙනෙකුන්ට කිසිවක් දීමට මැලියා සේ ...”

ශ්‍රාවක සින් තුළ කරා රසය ඇති කරලීමට කාවා වර්ණනා යොදා ගැනීමට ද රචකයා සමත් වී ඇත. බුදු රජුන්ගේ අසිරිමත් ස්වභාවය අශ්‍රාවක හමුවේ සිත්තම් කොට ඇත්තේ මෙලෙසිනි.

“ලා රසෙහි ගලා ඔසවා ගත් කොබෝලිල මල් දමක වැනි වූ”

ශ්‍රාවක අවධානය යොමු කරවා ගැනීමට ගබා රසය ඉස්මතු වන පරිදි තත්සම පද යොදා ගත් අවස්ථා ද භාජා හා එනයේ රචකයා පැ දස්කම් හෙළි කරයි.

“ත්‍රිමණ්ඩල පරිවිජාදන වශයෙන්”

“සරවයුවිලාසය නමැති රසාක්ෂිජනය”

ඉහත සඳහන් ආකාරයට විවිධ භාජා උපක්‍රම හා එකිනෙක පිළිබඳ ප්‍රතිඵලි සිද්ධි හා වරිත සංඛ්‍යාකාරයෙන් අවස්ථාවේවිත ව ඉදිරිපත් කිරීමට ධර්මසේන හිමියන් දැක්වූ සාමාර්ථ්‍යය මට්ටම් වෙළුවෙන් පමණක් වූව ද සනාථ වේ.

නැතහෙත්

සිංහල බණ කතා ගුන්ප අතර විශාලත්වයෙන් මෙන් ම සුවිශේෂී බවෙන් ද අගතැන්පත් ගුන්පය ලෙස “සිංහල ජාතක පොත” විද්වතුන් විසින් පිළිගැනීමට බොහෝ සාධක ඇති අතර, සිතේ පැවැත්ම පාදක කොට ගෙන මිනිස් මනසේ ස්වභාවය විවරණය කිරීමේ දී ජාතක කතාකරුවා ප්‍රකට කළ කුසලතාව ඉන් ප්‍රධාන වේ. ස්ත්‍රී, පුරුෂ හේදයකින් තොර ව මිනිස් විත්ත ස්වභාවය අව්‍යාජ ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ජාතක කතා පොත සර්වකාලීන ඇගයීමට ලක් ව ඇත.

ලෝකය පවත්නාතාක් කල් ස්ත්‍රීන්ගේ මෙන් ම පුරුෂයන්ගේ ද සිතේ පහළ වන විවිධාකාර අදහස් පරස්පර විරෝධී ව ගැනීම සඳානනික ව සිදු වන්නකි. මීට මූල් වන්නේ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය නොව මනුෂ්‍ය ස්වභාවය බව ජාතක පොතේ එන බොහෝ කරාවස්තුවලින් පැහැදිලි වන අතර, මෙහි දී සාකච්ඡාවට ලක් වන්නේ නියමිත කරාවස්තු දෙක පමණි.

මුළුල දහුද්ධර ජාතකයේ ශිල්ප ගාස්තුයේ දක්ෂතම සිසුවා සාම්ප්‍රදායික විවාහයෙන් පසු ඇදුරුණුමාගේ දු කුමරිය සමග තම රටට පැමිණෙන්නේ වනාන්තරයක් මැදිනි. එසේ ගමන් කරදී මුහුණ පැ අහියෝග තුළින් කුමරා, කුමරිය හා සොර දෙවුගේ සන්තානගත සිතුවිලි හෙළි වෙන්නේ මුවනොවුන්ගේ අදහස් පරස්පර විරෝධී නිසා ය.

ආත්මාර්ථකාමීන්වය හා අධිමානය පෙරදුරි කොටගත් කුමරාගේ සිත තම බිරිද සොරුන් ලැයට ගොස් මස ගෙන එම සඳහා කරන පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙන් පැහැදිලි වේ.

“දඩ මස පුරුෂසා කන මිනිසුන් උන් තෙනට ගොස් දඩ මස ඉල්වා ගෙන එව්”

අයට සොරුන් අමු මස දුන් පසුත් පිළිස්සූ මාංශ ගෙන එමට ඇය දෙවැනි වරටත් යැවීමට තරම් කුමරා හියා කිරීමෙන් සැමියකු වශයෙන් මුහුගෙන් වූයේ මහන් අසාධාරණයකි. කුමරිය සින් තුළ මුහු කෙරේ කුමයෙන් අපසාදය ඇති විමට මෙය ප්‍රබල හේතුවක් වන්නට ඇත.

“සොර කඩුව දී ලව” යනුවෙන් කුමරා සොර දෙවුවා මැරීමට කඩුව ඉල්ල මොහොත් ඇයගේ සිතේ තම සැමියා කෙරේ තිබූ අනාදරය නිසා කඩුකොපුව සැමියාට දී කඩුව සොර දෙවුවාට දීමට තරම් ඇගේ සිත සාහසික වූයේ මුවන් දෙදෙනාගේ ප්‍රතිච්ඡාල සිතුවිලි ගැවීම හේතු කොට ගෙන ය.

සොර දෙවුවා සොරකු වූව ද මුහු තම නායකත්වය නිසාත්, රජ කුමරා මරා දුම්ම නිසාත් අහිමානයෙන් හියා කරන්නෙකි. තව ද කුමරියගේ හියා කළාපය හෙළා දකිමින් ඉවසිලිමත් ව හියා කිරීමට තරම් මුහු සමත් වේ.

මහුගේ පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙන් දුර දිග බලා කටයුතු කරන අයුරු පැහැදිලි වේ.

“කොපගේ පරණ සමන්වී කළ දී දුටු කළ මට තමා ම වේ දී? තිගෙන් මට ප්‍රයෝගන නැතු”

අවසානයේ කුමරිය “ඉතිබේ පතිච්චා ධර්මය විනා මෙසේ වූ නොකටයුත්තක් නොකරමි” යනුවෙන් ගතුයන් ඉදිරියේ පවසන්නේ ඇය ලද ගැටීම් තුළින් ජීවිතය අවබෝධ කරගනිමිනි.

වන්දකින්නර ජාතකයේ බරණැස් රුපගේ ස්ථිර ලෝලත්වය නිසා හි පහරට ලක් වූ කිදුරා තම මරණයෙන් පසු බිජිද පත්වන අසරණ තත්ත්වය ගැන සිතුවිලි අවදි කරන්නේ මෙලෙසිනි.

“වැළින් මේ යොකදුබය උදක් මාගේ ම ජීවිත අභේක්ෂාවෙන් නො වෙයි”

තම ජීවිතයට වඩා තම බිරිඳට ආදරය කරන කිදුරා මහු නොමැති ව මේ වනාන්තරයේ තමා හා එකට ගත කළ දිවිය සිහි කොට කිදුරිය යොක විම ඉවසා ගත නොහැකි ව කරන ලෙන්ගතු ප්‍රකාශයෙකි.

සැමියා කෙරෙහි පතිභක්තියෙන් හා දුඩී සෙනෙහසින් අහිත ව බරණැස් රුපට ගාප කරන කිදුරිය රජ සම්පත් දුවිල්ලක් කරමටවත් නොතකා තම සැමියාට පණ ලබාදෙන ලෙස දෙවියන්ගේ පිහිට පත්ති. කෙසේ හේ තම අරමුණ ඉටු කර ගැනීම ඇගේ එකම ප්‍රාර්ථනයයි. නොසිනු මොහොතක ඇති වූ මෙම අභාග්‍යයෙන් තම සැමියා බෙරා ගැනීමට ඇගේ සිත දිරීමත් ව ක්‍රියා කරන අයුරු විශ්වසනීයන්වයකින් ජාතක කතාකරු ඉදිරිපත් කොට ඇතු.

ස්ථිර ලෝලත්වයෙන් රාගාධික වූ බරණැස් රුපගේ ආත්මාර්ථකාම් වින්තනය නිසා කිදුරා මැරිමට තරම් දුරුණ පුද්ගලයෙක් බවට මහු පත් වේ. කිදුරියගේ සිත දිනා ගැනීමට අපොහොසත් වන රුප අවස්ථාවාදී ව ක්‍රියා කරන්නකු බවට පත්වන්නේ මෙලෙසිනි. “සිරුකා ජාති වූ පැවැත්තිය තිව රජකුලයෙහි සම්පත්තින් ප්‍රයෝගන කිම් දී”

මුල දී රජ සැප දීමට ඇය වර්ණනා කළ රුප එසැනීන් ම තම අදහස ඉටු නොවූ නිසා ඇයට මෙසේ තින්දා කරයි.

ඉහත සඳහන් කරා වස්තු දෙකින් ම විවිධ අරමුණු මස්සේ ක්‍රියාත්මක වන සිතේ පැවැත්ම පාදක කොට ගෙන මනුෂ්‍ය ස්වභාවය විවරණය කිරීමට ජාතක කතාකරුවා සමත් ව ඇතු. (ලකුණු 08යි.)

03. කිසියම් සාහිත්‍ය ගුන්ථයක් දිග කාලයක් තිස්සේ හාවිතයේ පැවත ඒ නම් එය විරත්තන සාහිත්‍ය කෘතියක්, එසේන් නැත්තම් සම්භාවය සාහිත්‍ය නිර්මාණයක් වේ. මේ සඳහා ලේඛකයාගේ පරමාර්ථ, එට උපයෝගී කොට ගත් වස්තු විෂය, රවනාවට සුවිශේෂී වූ හාජා රටාව හා ලේඛකයා සතු ප්‍රතිභාව වැදගත් වේ.

සම්භාවය ගදු ගුන්ථයක් වන සද්ධර්මාලාංකාරය රවක දෙවන ධර්මකිරීති සංසරාජ්‍යාණන් වහන්සේ සිය ප්‍රතිභාව විද්‍යා පාලින් කරා රසය උද්දීපනය වන සේ විවිධ රවනෝපතුම යොදා ගනිමින් ග්‍රාවකයාට මෙන් ම පායිකයාට ද ධර්මාවබෝධය පමණක් නොව ජීවිතාවබෝධය ද ලබා දීමට සමත් විය. එබැවින් කරා වස්තුවල ඇතැම් සිදුවිම් තර්කානුකුල නොවුවත් රසවත් බෙතින් පායික සිත් ඇද බැඳ ගෙන ඇතු. ප්‍රාදාව මුල් කොට ගත් සතුවක් ලබා දීම අප සම්භාවය සාහිත්‍ය රවකයන් වැඩි දෙනෙකු අනුගමනය කළ අතර සද්ධර්මාලාංකාර රවකයාට මින් ප්‍රාභ්‍යස්ථානය හිම් වේ.

ඉහත කරුණ හේතු කොට ගෙන ඇතැම් සිදුවිම් තර්කානුකුලහාවයෙන් ඇත් ව සිය අයුරක් පෙනුණ ද ග්‍රාවක හා පායික සිත් ආකර්ෂණය කර ගැනීමට රවකයා ගත් මග නිවැරදි වන්නේ මෙය ධර්ම ගුන්ථයක් මෙන් ම සාහිත්‍ය ගුන්ථයක් ද වන නිසා ය.

නියමිත කරා වස්තු දෙකින් ම තර්කානුකුල ව පිළිගත නොහැකි අවස්ථා දක්ෂීය හැකි ය. ස්වරුණතිලකා වස්තුවේ එන එවන් අවස්ථාවකි මේ.

“එකල්පි පළමු කළ ප්‍රාර්ථනා වූ පරිදිදෙන් විසින්ට රු ඇති වූහ. ඔවුන්ගේ සියලුම විදුලිය කළුනු වැනි රාජ්‍ය සැවයේ නික්මෙකි”

පෙර හවයේ කරන ලද අකුසල කර්මයක විපාකයෙන් පහත් ජන්මයක උපත ලැබුවත් මල් පුදා කළ ප්‍රාර්ථනය නිසා රුප යොශාවෙන් යුතුක් ජන්මයක් ලැබු බවත් මින් කියවේ. මෙහි දී විය යුතුන්ගේ තමන්ට අරථ සාධනයක් සහිත දේ බුද්ධීමත් ව පිළිගැනීමයි. රසවින්දනය සඳහා යෝදා අතිශයෝගික් සාහිත්‍ය ගුන්ථයකින් බලාපොරොත්තු විය යුතුන්ගියි. මෙහි මිනිස් රුපයට නොගැළපෙන අදහුත කායික ලක්ෂණ පිළිබඳව ද වර්ණනා වූ තත් ඇතු.

නන්දිවාණිජ වස්තුවෙහි ද මෙවන් අභාවය අවස්ථා බොහෝ ඇතු. සොහොනොහි මළ සිරුරුවලට අමනුෂයන් ආවේණ කරවීම එවැන්නකි. තව ද වෙළඳ බිරිදිගේ මදලස බැඳුමට සිව ඇමති මුරවිණා විම ද තර්කයට තුවු දෙන කරුණකි.

"උබුමහල් කෙලෙකි සිට විවිධ දසාව බැඳු වෙළෙද හාරයාවන් දක උත්ගේ රුප නමැති සුරා පානයෙන් එම විට උමතු ව ශියා සේ මූර්චිණා ව ප්‍රාන්ත ව ශිය සිත් ඇති ව තද සියකින් එත් කෑ මුවකු සේ වෙළෙද හාරයාවන්ගේ මදලස බැඳුම් නමැති ගරප්පාරයෙන් මූර්චිණා ව දැසින් වැහෙන කදුල ධාරා නමැති රුධිරයෙන් රදී විරුපහාවයට පැමිණියා වූ මුහුණු ඇති ව අඩු අඩා පෙරලෙමින්"

ශ්‍රාවක සිත කථාව කෙරේ යොමු කරලීමට මෙම රවනා විලාසය හේතු වන බැවින් කාව්‍යමය වර්ණනා ලෙස මෙම ඉදිරිපත් කිරීම් පිළිගැනීමට සිදු වේ.

සුහිතු ග්‍රන්ථයක් ලෙසට තම ග්‍රන්ථය හෙළි දක්වීමේ දී එය විවිතාකාරයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමට රවකයා ගත් එක් උපායක් වූයේ දාෂ්ට්‍රාන්ත යොදා ගැනීම ය. මේ තුළින් කථාව අඛණ්ඩ ව ගලා යාම නිසා ආවකයාට තර්කවල පිහිටා කථාව රස විදීම අපහසු බැවින් ඒ ගැන නොයලකා කථාවට අවධානය යොමුවන අයුරින් ආවකයා ඇද බැඳ ගැනීමට සමත් ව ඇති අයුරු පහත සඳහන් ප්‍රකාශවලින් තෝරුම් ගත හැකි ය.

"සිවුපා ජාතින්ගෙන් සින වූ කැනහිල් දෙනුවක් කොමො උමතුම් වූ සිංහ රාජයකු හා එක් ව කෙසේ නම් සමාගම් වේ ද?"

"කිමෙක් ද දේවයන් වහන්ස, පක්ෂීන්ගෙන් සින වූ කපුවු දෙනුවක්, කවිර කලෙක ස්වර්ණ හංස රාජයකු හා සමය කෙසේ නම් සමාගම් වේ ද?"

සරල වාස් රිතිය භාවිතයෙන් ද ආවක අවධානය යොමු කරවා ගැනීමට රවකයා සමත් වී ඇති අයුරු ස්වර්ණතිලකා වස්තුවේ එන පහත සඳහන් ප්‍රකාශ තුළින් පැහැදිලි වේ.

"ඉතින් ස්වර්ණතිලකාව ජ්වන් වුවහොත් අපගේ සිල්ප යාස්තු ඉගෙනීමට අන්තරාය වෙයි. එබැවින් යම් කිසි උපායකින් ඇ මරවා පුව මැනවැයි සිතා ඇතරුවන් කැදාවා ඔවුන්ට අක්ලය දී"

කථා රසය ඇති කරලීමට යෙදු ඇතැම් රසවන් වර්ණනා නිසා අහවා සිදුවීම් පිළිබඳ ව මතකය ඇත් වීමට ද ඉඩ සැලසී ඇත.

"ඇගේ මුඛ නමැති රත් පියුමෙහි ඇඳුම් කලා වූ මාගේ තේතු නමැති හංසයෝ දෙදෙන මදතුන් මා සිංහ නොකොට ස්වර්ණතිලකාවගේ මුඛ නමැති පද්මයෙහි ම සිත් අලවා වෙසෙකි"

මේ එවන් අවස්ථාවකි.

සම්භාව්‍ය ග්‍රන්ථකරණයේ දී යොදා ගන්නා බර්ම දේශනා විලාසය යනු හඩ නගා මිහිර සරින් කියවිය හැකි පරිදිත්. අසන්නාට සවන් පිනවන ලෙස අසා සිටීමට හැකි වන පරිදින් හාඡාට ගබඳ රසයෙන් පෝෂණය කොට ඉදිරිපත් කිරීමයි. සද්ධර්මාල්කාර කතුවරයා එම ගෙලිය අනුගමනය කොට නිර්මාණකරණයේ යෙදී ඇති නිසා ඇතැම් සිදුවීම් තරකානුකූලුහාවයෙන් ඇත් වුව ද රසවන්හාවයෙන් පායකයාගේ සිත් ඇද බැඳ ගැනීමට සමත් වී ඇති බව ඉහත නිදසුන්වලින් මැනවින් ප්‍රකට වේ.

නැතහොත්

බොහෝ විට සිංහල සම්භාව්‍ය ගද්‍ය නිර්මාණවලට හාරත සමාජය පසුවීම් වුව ද ඇතැම් ලේඛකයේ එම කරුණු දේශීය ආරකින් ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් වූහ. පුරාවලිය රවින මයුරපාද පරිවෙශාධිපති බුද්ධපුත්‍ර සිම්පාණන් විසින් තත්කාලින සමාජය පිළිබඳ ව බොහෝ කරුණු ඒ ඒ කථා වස්තුන්ගෙන් ආවක හමුවට ගෙනෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ ව එදා පැවති සත්‍ය තොරතුරු ලෙසිනි.

පුරාවලියේ එන අනුරුද්ධ කුමාර කථාව හාරකීය සමාජ පසුවීම හා බැඳුණු එකක් වුව ද මහානාම කුමරු විසින් තම මලණුවන්ට ගිහි ගෙයි ඇති ආදින ව දක්වන අවවාදානුගාසනාව තුළින් තත්කාලින ලාංකික සමාජ දිවි පෙවෙන මැනවින් නිරුපණය කරයි.

බත් උපදින්නේ රත් තලියෙන් නොවන බව පසක් කිරීම සඳහා ගොවිතැන ආශ්‍රිත හාවාවලියක් පෙළ ගස්වා ඇත්තේ මේ අයුරිනි.

"මලණ්ඩ, බත් උපදිනා ලෙස මා අතින් අසව, සි සැමි නම් සුළං බදනා සේ ඉතා උගාව දෙයට දෙයක, නායුලෙක, විය දැනීක, පිටවකෙක, බධිවකෙක, නිමුනෙක, කෙවිල්ලෙක, අවකැවෙක, සි වැලෙක, පෙරහිලියෙක, පසුහිලියෙක, වියමුයෙක, සිරින දෙකක, අමුණු බානෙක, කුවිටෙක, ගොන් ගෙයෙක, ගොවියෙකුදී යන මේ අවලොස දෙනාගේ එකවීමෙන් යන්නා වූ ගමන සි සැමි නම් වේ."



මෙම උප්පනයෙන් එකල කාමිකරමාන්තයේ ප්‍රධාන රැකියාව වන වී ගොවිතැන සම්බන්ධ ව කුණුර සකස් කර ගැනීමේ ක්‍රියාදාමය මෙසේ ඉදිරිපත් කර ඇත.

තව ද කුණුර ආරම්භක අවස්ථාවේ සිට ම එය නිසි පිළිවෙළකට කළ යුතු බව මෙසේ දක්වා ඇත.

“කුණුරේහ වන අත් ගසා ඇල මං පායා පායාගෙන දෙවනුව පූඛ වූ තැකතකින් ගෙවවා බිම් නායා දෙසී තුන්සී සා මියර කපා කැට තලා පෝරු ගා බිජුවට වඩා විධි වූ පරිදෙන් කුණුරේහ වුප්පට ගත මැනව”

මෙම අපුරින් තත්කාලීන සමාජයේ කුණුරු ගොවිතැන් කරන්නේ පූඛ තැකතකින් එය ආරම්භ කොට කුණුර අසල කැලු කපා, ඇල මාර්ග පිරිසිදු කොට පළමු සි සැමෙන් බිම සකස් කොට, දෙවන හා තුන්වන සි සැමෙන් පසු නියරවල් සකස් කොට පස් කැට පොඩි කොට, කෙත පෝරු ගා සමතලා කර, වී දියේ දමා වී පැල කර වුප්පරා ගැනීම අද ගම්බද ගොවියා සිදු කරන ආකාරයට ම පැවති බව ඉතා පැහැදිලි ය.

තවද එදා ගොවියා ද කිසිදු විවේකයක් නොගෙන අස්වැන්න කපා ගත්තා තෙක් ගොවිතැන රක බලා ගැනීමට දුරු උත්සාහය හා වෙහෙස කෙතරම් ද යන්න ග්‍රාවක මනසේ විත්තරුප ඇඟෙනා ආකාරයට ගොට් බිස් වහරෙන් පළ කොට ඇත්තේ මෙලෙසිනි.

“පැසෙන මස මුළුල්ලෙහි බස බරළ වන කුරු හඩග හඩගා කුණුරේහ මුළුල්ලෙන් මුළුල්ලට දිව දිව කමසේ තැකිව කුරුලු, කොබේ, තිරා, මොනරු ආදි වූ වී කත සතුන් බිජුව මැනව”

ඉහත සඳහන් ආකාරයට අනුරුද්ධ කුමාර කථාව තුළින් එදා සමාජයේ ප්‍රධානතම ජ්වන මාර්ගය වූ කාමි කරමාන්තය තත්ත්වාකාරයෙන් නිරුපණය කොට ඇත.

බෞද්ධ සාහිත්‍යයේ එන ජ්වක වෙද්‍යවරයාගේ වරිතය පදනම් කොට ගෙන පූජාවලියේ ඉදිරිපත් කොට ඇති ජ්වකාරාම පූජා කථාව තුළින් තත්කාලීන වෙද්‍ය වෘත්තිය සම්බන්ධ ව ශ්‍රී ලංකීය සමාජානුගත කරුණු රසක් ඉදිරිපත් කිරීමට පූජාවලි කතුවරයා සමත් ව ඇත.

තව ද යෝගාරණවය හා ප්‍රයෝගරත්නාවලිය පූජාවලි කතුවරයාණන් සතු ව තිබු වෙද්‍ය ගාස්තුය සම්බන්ධ ව පරිණත බව ප්‍රකට කරන්නකි. එබැවින් ජ්වක කතා පූවතේ දක්වෙන වෙද්‍ය විද්‍යාව පිළිබඳ ව එන අවස්ථා, වර්ණනා හා කියමන් තත්කාලීන ශ්‍රී ලංකා සමාජය නිරුපණය කරන අවස්ථාවන් ලෙස පිළිගත හැකි ය.

වෙද්‍ය ගාස්තුය ඉගෙන අවසන් කළ ජ්වක වෙද්‍යවරයා තමා නිවැරදි ව පුහුණු වී උගත් වෙද්‍ය ගාස්තුයේ ගරුත්වය රතිමින් සාක්ත්‍ය තුවර සිටු දේවියගේ ශිර්පාබාධය පූව කරන්නේ බලා සිටි සියල්ලන් ම විස්මයට පත් කරමිනි.

“පතත් පමණ ගිතෙල් උව මැනැයි කියා ගෙනවා ගෙන තමන් අතින් නොයෙක් ඔහු ලා තෙල් සිදු නිවා තයා කළහ”

මෙය ඇශෙන ග්‍රාවක සිත්ති මැවෙන්නේ තම දේශයේ පළපුරුදු වෙදුදුරකුගේ ක්‍රියා කළාපයයි.

තව ද රෝගයක් දුටු පමණින් හැඳින ගැනීම වෙද්‍යවරයා සතු ව තිබිය යුතු පරිණත බව හෙළි කරන්නෙකි. පූජාවලි කතුවරයා ජ්වක වරිතය තුළින් තම වෙද්‍ය යුහුනය දේශීය ජනතාවට අවබෝධ කරන්නට ගත් නොදම නිදසුනක් ලෙස පහත සඳහන් අවස්ථාව පිළිගත හැකි ය.

“සිටාණන් ඇඟෙන උඩෙක උඩු බලා වැද නොවා සියලු නො සැලෙන ජේ ඇද හා එක් කොට පට පිළියෙන් වෙළා සිටාණන් ඉස්දෙර වැද හිද සූක්ෂම වූ සැකක් ගෙන සිටාණන් ඉස්දෙල්ල පළා තුන්සන්ධිය වෙන් කොට හිස් මුල් කන පැණුවන් දෙදෙනා සැක්තුවින් ගෙන එම්පියේ දුහ. හිස්දෙල්ල පෙර සේම සන්ධි කොට ලෝමකුත් අඩු වැඩි නොකොට කතා බැහැනී ගෙන මාෂධ ගල්වා සිටාණන් සත් ද්විසක් එම ගය්චාවෙන් සත්පා”

ඉහත සඳහන් ආකාරයට තත්කාලීන වෙද්‍ය ගාස්තුයේ වෙද්‍ය කුම හා උපස්ථාන විධි එදා පැවති ආකාරයට ම නිරුපණය කිරීමට රෘක්‍යා සමත් ව ඇත. මෙම අපුරු නියමිත කථා විස්තු දෙකෙන් ම කාමිකරමාන්තය හා වෙද්‍ය විද්‍යාව පිළිබඳ ව තත්කාලීන සමාජය නිරුපණය වේ.

(ලකුණු 15යි.)

04. වැත්තැවේ හිමියන් විසින් රෘති ගුත්තිල කාව්‍යය විභිජ්ජ් නිරුමාණයක් වීමට රෘක්‍යාට ම ආවේණික වූ සුවිශේෂ රෘක්‍යාට හේතු වී ඇත. නිරායාසයයෙන් කෙරෙන වර්ණනා අවස්ථාවේවිත ව ඉදිරිපත් කිරීම හා අතවග්‍ය වර්ණනාවලින් බැහැර ව රසිකයා වෙහෙසට පත් නොකොට කථාව ගාමට සැලැස්වීම ද මෙම ක්‍රියා සතු අගනා රෘක්‍යාට හේතුමයකි.

උදේනි පුර සැණකෙලියට සහභාගි වූ බරණැස්පුර වෙළෙන්දන් විණා වාදනය සඳහා ඇදුරෙකු තමන් වෙත ගෙනෙන ලෙස කළ ඉල්ලීමට මූසිල නම් ගදු ඇදුරා මුවුන් වෙත පැමිණෙයි. වෙළෙදුන්ගේ සිත් සිතන් දිනා ගැනීමට දී ලෙසන්, මැදුම් ලෙසන්, ලිහිල් ලෙසන් වාදනය කළ ද මූසිලගේ සියලු ම උත්සාහයන් අසාර්ථක විය. විවිධ උපමා යොදා ගනීමින් එහෙන් සරල පද ජේප්ලිවලින් දිගු විස්තරයක් ඉතා කෙටියෙන් අර්ථවත්ව හා රසවත් ව ඉදිරිපත් කරන්නේ රචකයා සතු කාව්‍ය උපක්‍රම මැනවින් යොදා ගනීමිනි.

මෙතෙක් තමා දක්ෂ විණා වාදකයෙකු සිතා සිටි මූසිලගේ ආක්ල්පය වෙනස් වන්නේන් අභ්‍යන්තරකම නැති වන්නේන් වෙළෙදුන්ගේ පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙයි.

**“උනිමු වෙණ සදාතියි
තොදක්තෙමු ගායනා කරති යි”**

මෙම කවී පද දෙකෙන් පමණක් ව්‍යව ද අනිවාර්යයෙන් ම මූසිල විණා වාදනයේ අදක්ෂතම පුද්ගලයකු බව ඉතා පැහැදිලි ව ප්‍රකාශ විමෙන් කතාව ඉදිරියට ගලා යාමට අවස්ථා නිරුපණය සාර්ථක ඇයුරින් යොදාගෙන ඇති බව පෙනේ. එට රචකයා සතු නිසා ක්වේත්වය හේතු වී ඇත. තව ද මූසිල ගුත්තිල හමුවීමට යැම සඳහා අවස්ථාව උදාවෙන්නේ ද වෙළෙදුන්ගේ ඉහත ප්‍රකාශය පාදක කොට ගෙන ය.

ඉතික්බිති මූසිල ගුත්තිල ඇදුරුතුමා සොයා එම නිවසට පැමිණෙයි. ප්‍රතා බැහැරව හිය බව අද මවිපියෝ මූසිලට පවසනි.

**“සයය ඒ ඇදුරා
කිසි කාරියක තුදුරා
හියෙ ය තොට බැහැරා
කිවිය දන් දන් එකිය තුදුරා”**

මෙම අවස්ථාව අනවාය වර්ණනාවලින් තොර ව සර්වී ස්වරුපයකින් නිරුපණය කරන්නේ සිමිත පද කිහිපයක් යොදා ගනීමිනි. මේ අතර ම ගුත්තිල ඇදුරුතුමාගේ පැමිණීම ද සිදු වෙයි. කරාව වේගයෙන් ගලා යාමට එය මහන් රුකුලක් වී ඇත.

**“කියත උන් මෙතෙපල
ආයෙය ඇදුරු ගුත්තිල”**

වැන්තැවේ හිමියන් විසින් මෙම කාව්‍ය ගුන්පයේ ම තම වර්ණනා කොළඹ මැනවින් හෙළි දක්වමින් කරන අපුරුව වර්ණනා දක්නට ලැබුණු ද එවන් දීර්ඝ වර්ණනාවලට ඉඩ තොදී සරල අවස්ථා නිරුපණයක යෙදීමට තරම් රචනේපතුම උත්ත්හන්සේ සතු විය. අවාය තැනට වර්ණනා යෙදීමත්, අනවාය වර්ණනා බැහැර කිරීමත් උත්ත්හන්සේට ම ආවේණික වූ කාව්‍ය ගුණයකි. ගුත්තිල කාව්‍යයේ මෙම ලක්ෂණය තොක්කුණේ නම් එය සිංහල සම්භාව්‍ය කාව්‍ය ගුන්පය අතර ග්‍රේෂ්ඨතම ගුන්පය තොවන්නට ඉඩ කිවුණි.

ගුත්තිල ඇදුරුතුමා නිවසට පැමිණී විශ්‍යම මූසිල තමා පැමිණී කාරණය පවසන්නේ ඔපුගේ දෙපා වැද නමස්කාර කරමිනි. එම අවස්ථාව ද ඉතා සංක්ෂිප්ත ව එහෙන් ජේවමාන ස්වරුපයෙන් සිත්තම් කිරීමට කිවියා සමත් ව ඇත.

**“වැද ඔපු පද කමල
තමා ආ තතු කිය මූසිල”**

ගුත්තිල ඇදුරුතුමා මූසිලගේ ගත ලකුණු බලමින් ඔපු සිත මැනවින් හදුනාගෙන, ශිල්ප තොදෙන බවත්, තමා සම්පයේ තොකිටිය යුතු බවත් අනවාය වවන හාවිත තොකොට ඉතා සරල ව එහෙන් මනා අවබෝධයකින් කිවියා පවසා ඇත්තේ මේ ඇයුරිනි.

**“බලමින් ලකුණු
දුදන ගුණ දනා ඔපු
තො විකව තෙපි
සිල්ප තො දෙමැයි කිවෙන් මහසත්”**

මූසිලට, ගුත්තිල පත්‍රිකාවේ මෙම ප්‍රකාශයෙන් වේදනාවක් ඇති වුව ද උපක්‍රමයිලි ව අද මාපියනට උපස්ථාන කරමින් මවුන් ලබා තම පුතුව ආයාවනා කරවීමට මූසිල සමත් වෙයි. එබැවින් ගුත්තිල පත්‍රිකාව විසින් මූසිලට සම්පූර්ණ විභාගිල්පය උගත්වනු ලැබේ.

මේ සියලු ම විස්තර නාඩ්‍යානුසාරයෙන් ඉදිරිපත් කරන කවියා ඒ සඳහා අනාවශ්‍ය වර්ණනා යොදා තොගත් නිසා කථාව හිසුයෙන් ගලා යයි. කවියා සතු මෙම රවනෝපක්‍රමය ජන කාව්‍ය සම්පූදායට අනුගත විමේ ප්‍රක්ථිතයක් ලෙස පෙනේ. ඉහත කරුණු තුළින් අනායාසයෙන් කෙරෙන අවස්ථා නිරුපණයන්, කථා වස්තුව වෙශවත් ලෙස ගලා යන්නට සැලැස්වීමෙන් ගුත්තිල කාව්‍යයේ රවනෝපක්‍රම වී ඇති අපුරු මැනවින් පැහැදිලි වේ. ගුත්තිලය සාර්ථක නිර්මාණයක් වීමට මෙම කාව්‍යෝපක්‍රමය බෙහෙවින් සේතු වී ඇත. (ලකුණු 15යි.)

05. • නවකතාකරුවකු තම නිර්මාණය බිජි කරන්නේ තම හදවතට දඩි සේ දනුණු අත්දැකීම් අන්තර්‍යාපිත ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා ය. එම අත්දැකීම් කතුවරයා ලැබූ හෝ ලෝකයෙන් ලබාගත් අත්දැකීම් විය හැකි ය. එවා පාදක කොට ගෙන නවකතාවක පසුබීම පෙළ ගැසේ. ඒ අනුව මිනිසාන්, ඔහුගේ ත්‍රියාකාරීත්වයන්, ඔහු විසු සමාජයන් පායික මනසේහි විය්වසනීයත්වයක් ජනිත කරවන ආකාරයෙන් උවිත පසුබීමක් මුල් කොට නිර්මාණය කරන ආධ්‍යාත්මක නවකතාව නම් වේ.

තව ද කතාවේ එන සැම වරිතයක් මෙන් ම අවස්ථා හා සිදුවීම් විකාසනය විය යුත්තේ තමා විසින් ගොඩනගා ගත් පරිසරයට යෝග්‍ය ආකාරයෙනි. සාර්ථක නවකතාවක් වීමට නම් අදාළ පසුබීමේ පමණක් කතාව හැසිර විය යුතුය.

“නවකතාකරුවකු විසින් මුළුන් ම විස්දා උය යුතු ගැටුවුවක් නම් කාලය හා ඉඩ හසර යන අත්තරයන් තුළ කතාව පිහිටුවීම වේ. නවකතාවේ සාර්ථක හෝ අසාර්ථකතාවය බොහෝ දුරට රඳා පවත්නේ මෙම ගැටුවුව විසදා ගනු ලබන ආකාරය මත ය.”

(කුරෝලයින් ගෝස්බින්)

ඉහත සඳහන් උප්‍රවනයෙන් නවකතාවේ පසුබීම සකස් විය යුත්තේ කෙසේ ද යන්න මැනවින් පැහැදිලි වේ.

- ඉංග්‍රීසි ජාතික ලෙනාඩි වුල්ග් විසින් රවිත “Village in the Jungle” නවකතාවේ සිංහල පරිවර්තනය වන බැද්දේශම නවකතාවට පසුබීම වන්නේ ලංකාවේ හමුබන්නොට දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටි දිරුද්‍රකාවෙන් හා මැලෙරියා වසංගතයෙන් පෙළෙන අභිජනක ගැළීයන් පිරිසක් ජ්වත් වූ වනාන්තරයක් මැද පිහිටි ගමකි.

“හැම වනයක් ම සයානක ය. එහෙත් බැද්දේශම අවට තිබූ වනය තරම් සයානක වනයක් තවත් තොවී ය.”

රවකයා මෙහි දී සිය ප්‍රබන්ධයට තොරාගත් පසුබීමේ ඇති සයානකකම වඩාත් අවධාරණයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නේ එය කතා විකාශනයට ඉදිරියේ දී උපකාරී වන නිසා ය.

නියගතයෙන් පිඩා විදින ගම් වැසියේ කුසඟින්නොන් හා විවිධ රෝගාබාධවලින් නිරතුරුව ම පිඩා විදිති. මිනිසුන් පමණක් තොට වනගත සතුන් පවා කුමට බීමට තොමැති ව කටුක ජීවිතයක් ගත කරන අපුරු රවකයාගේ පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙන් මැනවින් හෙළි වේ.

“මුව රු දිය බිමට දිය වළ කරා ආ යුතු ය. ප්‍රජාසයෙන් උකියන්වනු ලැබූ මුවේ ගැනුරු සෙවණුලි යටින් ඉතා නිසොල්මන් ව හෙමින් හද එළියෙන් යුතු එහැවුම හිය දිය වළ කරා ඇදෙති. උන් එළියට බසින්නේ බියෙන් ගල් ගැහි ගැහි කුරින් අවි කඩින් අවියන් අවියට කර අඕරා අවට පැකිර අදුර දෙස පරික්ෂාවෙන් බලුමිනි.”

තම නිජයිම වූ වනාන්තරයේ බිජ සැක නැති ව ජ්වත් වීමට මෙ අසරු සතුන්ට තොහැකි වන්නේ සොබාදම ඔවුන්ට පිටුපා ඇති බැවිනි. අවුරුදුදට මාස දෙකක් පමණක් වැසි ලැබීම නිසා බැද්දේශම ජ්වත්වන මිනිසුන් මෙන් ම සත්තු ද අන්ත අසරු ජීවිත ගත කරති.

වනයේ දුබල වනසතා ප්‍රබල වනසතාගේ ගොදුරක් බවට පත් වන්නාක් මෙන් ම බැද්දේශම ජනතාව කුසඟින්නොන්, ලෙඛිරෝගවලින් විදින දුක් කමිකටොල්වලට අමතර ව විවිධ සමාජ බලවේගවලට ගොදුරු වී කායික මෙන් ම මානසිකත්වන් විදිනා දුක් නිමත් නැතු. මේ සියලු කරුණු විය්වසනීයත්වයකින් ඉදිරිපත් කිරීමට ලෙනාඩි වුල්ග් සමත් ව ඇත්තේ ගැළීයන්ගේ මෙන් ම අභිජනක සතුන්ගේ ද ජ්වත් සටන තත්ත්වාබේධයකින් යුතු ව විනිවිද දැක ඇති බැවිනි.



“වනයෙහි මෙන් ම ගමෙහි ද හැම කැනකින් ම හැම සතුගෙන් ම නිකුත් වන්නේ බඩින්නත්, බඩින්න පිළිබඳ නිකාර ව පවත්නා බිජත් ය. අස්වැන්න කපා මිරිකාගත් පසු මාස කිහිපයක් ගත වන තුරු පමණකි.. දිනපතා බඩුරා කැමෙ ආස්ථාදය ගම්මුන් ලැබුවේ.”

මිනිසුන්ගේ අන්ත අසරණ තත්ත්වය මෙසේ නිර්ව්‍යාප ලෙස රචකයා කීමට සමත් වන්නේ ස්වභාවික පරිසරයේ යථා තත්ත්වය වරිත අවස්ථා හා සිද්ධි සමග මැනවින් බද්ධ වී ඇති නිසා ය.

බද්දේ ගම්වාසීන්ගේ වරිත ස්වභාවයන් සංඝ්‍යා ව ඉදිරිපත් කරන පහත සඳහන් විස්තරයෙන් පායික හදවත ප්‍රකම්පනයට පත් වන්නේ රචකයා නවකතාවට තෝරාගත් අන්දුකීම් සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කිරීමට පරිසරය මහත් සේ පිටිවහලක් වන නිසා ය.

“වනයෙහි බල පවත්වන ගතිය ගමෙහි ද, එහි ජ්වල් වන්නවුන් කෙරෙහි ද එසේ ම බල පවත්වයි. උන්ගේ ජ්වලිතයේ තිබෙන බිජ හා දූෂ්කරණ ද කෙනෙකුට උන්ගේ මුදුණෙන් ම දැක්ක හැකි ය. අවට වනයේ වාසය කරන කිරීසන් සතුන්ට උන් බෙහෙවින් සමාන ය.”

මෙම නවකතාවේ ප්‍රධාන වරිතය වන සිලිඩු ගොවීයෙකි. එහෙත් මහු ගොවීතැනට වැඩි කැමැත්තක් තොදක් වූ නිසා ජ්වලෝපාය ලෙස තෝරාගෙන තිබුණේ ද්‍රව්‍යයයි. මහු පුදකලා වරිතයක් බවට පත් වූ වීමට රචකයා පරිසරය සාර්ථක අන්දුමින් සකසා ගන්නේ රිකක් පිස්සු ඇති කෙනෙකු ලෙස ගම්මුන් මහු හැදින්වීමෙනි. බැද්දේගම නවකතාවේ එන සේසු වරිත ද විශේෂයෙන් ප්‍රංශ මැණිකා, හින්නිහාම් වනාන්තරය හා මුදුන් අතර ඇති අනෙක්නා සම්බන්ධතාව පුවා දැක්වීමෙන් කතුවරයා නවකතාවේ පළමු වන පරිවිෂේදයේ කරා විකාසනයට යෝගා පරිදි පසුබිම සකස් කළ අපුරු ඉහත මනාව පැහැදිලි වනු ඇතු. (ලකුණු 15යි.)

06. මුල් කාලයේ කෙටිකතා තුළින් කතා ප්‍රවාත්තිය විස්තර කිරීමක් සිදු වූ අතර 1924 දී මාර්ටින් විතුමසිංහයන්ගේ “ගැහැනියක්” නම් කෙටිකතා සංග්‍රහයෙන් යථාර්ථවාදී රිතිය හාවිතයට පත් වූ බව විද්වතුන්ගේ පිළිගැනීමයි. මින් අදහස් වන්නේ සමාජයේ සැගවුණු යථාර්ථය තිරමාණවලට යොදා ගැනීම ය. මතුපිටින් පෙනෙන තත්ත්වයට එහා හිය සංකීරණ බව සාහිත්‍ය කානියක තිරමාණය කිරීම යථාර්ථ නිරුපණය නම් වේ.

යථාර්ථවාදී ලෙස පුද්ගල ක්‍රියාකාරකම් හා සමාජ ජ්වලිතය අතර ම කතා සන්දර්භය කළාත්මක ලෙස සකස් කොට ඉදිරිපත් කිරීම සාර්ථක තිරමාණයක් සතු ගුණාංගයකි. රචකයාට සමාජය පිළිබඳ ව මනා අවබෝධයක් තිබිය යුතු අතර තමාට සම්පාදන අන්දුකීම් මැනවින් තෝරා බෙරා ගෙන ඉදිරිපත් කිරීමෙන් කෙටිකතාවක යථාර්ථ නිරුපණය වඩාත් සාර්ථක වේ. ආකෘතිමය සැන්දර්භවයට වඩා අන්තර්ගතයේ දාජ්වීමය සාර්ථකත්වය කෙරෙහි සැලකිල්ල යොමු කිරීමෙන් තම තිරමාණ දේශීය අනාන්තාවයකින් හා ස්වාධීනත්වයකින් වර්ධනය කර ගැනීමට ගුණදාස අමරසේකරයන් සමන් විය.

මොහු සමාජ අසාධාරණත්වය තොගුවසන මානව හිතවාදී ලේඛකයකු වූ නිසා ගැනුරු ජ්වලිතාවබෝධයකින් පවත්නා සමාජ කුමදේ අහිතකරහාවය දැඩි සේ විවේචනය කළ අතර බොරු සමාජවාදීන් හා පළු දේශපාලකයන් මෙන් ම සමාජයේ ඉහළ ස්තරය ද උපහාසයට ලක් කරමින් යථාර්ථවාදී රිතියට අනුකූල ව සිය තිරමාණ ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් විය.

තව ද යථාර්ථ නිරුපණයේ දී යථා ස්වරුපය හෙවත් සැබැඳු තත්ත්වය තිරව්‍යාපි ව ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර එය වාර්තාවක් තොට පවත්නා තත්ත්වයට ප්‍රතික්‍රියා දක්වන ලද තිරමාණයක් විය යුතු ය. එම රචනා කුමයට අනුගත වීමෙන් අදාළ වරිතවල අභ්‍යන්තරය ඇති සැවියෙන් පෙන්වා දීමට තිරමාණකරුවා සමත් වෙයි. එසේ වීමෙන් කෙටිකතාවේ සාර්ථක යථාර්ථ නිරුපණය දැකිය.

මුල් මැද, අග ආදි වශයෙන් කතාවක් ඉදිරිපත් කිරීමේ ආකෘතියෙන් වෙනස් ව ඒ ඒ වරිත පදනම් කොට ගනීමින් කරා ප්‍රවාත්තියෙන් අභ්‍යන්තරය නිරුපණය කිරීම මේ කෙටිකතාවේ දක්වන ඇති ආකෘතික විශේෂත්වයයි. එහෙත් කතාව අවසානයේ එම ආකෘතික ලක්ෂණයෙන් කතාවේ අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් වන හේතු එල සම්බන්ධතාවයට බාධාවක් තොවීම අගය කළ යුත්තකි.



මෙම කෙටි කතාවේ තේමාත්මක වියෝගතා ලෙස සමකාලීන ලාංකික සමාජයේ එකිනෙකට වෙනස් වූ සමාජ ස්තර තුනක් නිරුපණය කිරීම දක්නට ඇත. මේ කතාවේ කේතුය වරිතය වන දිසොන්විනාහාම් මිය ගොස් ය. එහෙත් මෙම වරිතය දොස්තර ජයවර්ධන හා ලිපිකරු බන්දුසේන වරිත තුළින් පායික මතසේ විතුණුය කිරීමට කතුවරයා සමත් වන්නේ තේමාවට බාධාවක් තොටතා ආකාරයෙන් කතාව ගලා යුමට ඉඩ සලයා ඇති බැවිති.

මෙහි එන දොස්තර ජයවර්ධන රැකියාව ම මුල් කොට ගත් හැඟීම් විරහිත ඉහළ නාගරික සමාජ ස්තරය නියෝජනය කරන්නෙකි.

“එක ලෙඛික් මැරුණට වෙදා විද්‍යාව මැරෙන්නේ නැතේ. අපේ වගකීම ලෙඛිඩුන්ට වගේ ම වෙදා විද්‍යාවත්. මේ වගේ වටින කේස් අවුරුදු ගණනකට හමුව වෙන්නේ නැහැ. මේක නිරාකරණය කළාත් ඒක මේ ක්ෂේත්‍රයට කරන ලොකු සේවයක් වෙනවා”

මෙම වෙදාවරයාගේ එකම පරමාර්ථය වී ඇත්තේ වෙදා ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධ සිය ගක්‍රතා වැඩි දියුණු කර ගැනීමට තව තවත් පරික්ෂණ කිරීම මිස සමාජයේ ඇති යථාර්ථය තේරුම් ගැනීම තොටේ.

මෙරට පහළ, මැද පන්තිය නියෝජනය කරන වාමාංශික දේශපාලන මතවාදවලින් පිරි අදහස් සහිත පිඩිත පන්තියේ දුක් ගැහැට කෙරෙහි දැඩි ලෙස සංවේදී වූ සාධාරණ සමාජයක් මෙරටට අවශ්‍ය යයි සිතන වරිතයකි, බන්දුසේන.

“මොන විශ්වාසයක් ද සර ඒ දුර්පත් හියන්නනට උන් දන්නේ නැහැ උන්ට ම මොනවා වෙනවද කියලා හරක් වගේ ඉස්පිරිතාලෙන් ඉස්පිරිතාලට දක්කලා ඇරලා. අන්තිමේ දී කොහො හරි මැරිලා යනවා මිසක්. ඉස්පිරිතාලට ඇතුළු කරපු භැඳීය උන් බයේ ම බාගෙට මැරිලා. අහන මින එකකට මවි, නැහැ කියන එක විතරයි කියන්න ප්‍රාග්ධනය්”

මේ තුළින් සමකාලීන සමාජ ප්‍රශ්නයක් හෙළිදරවි කිරීමට රවකයා බන්දුසේනගේ වරිතය යොදා ගෙන ඇත. රජයේ වෙදාවරුන් මෙන් ම සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ බොහෝ නිලධාරීන් ද රෝගීන් සමග සතුව විය හැකි සබඳතාවක් තොපවත්වන බව ඉතා පැහැදිලි ය. සමාජ යථාර්ථය අව්‍යාජ ලෙස නිරුපණය කිරීමට බන්දුසේන තම ලිපිකරුගේ වරිතය මැනවින් පාදක වී ඇත.

දිසොන්විනාහාම්ගේ රෝග ඉතිහාසය සොයා බැඳීමේ දී ඇයට කිසිදු රෝහලකින් නිසි ප්‍රතිකාරයක් ලැබේ නැති බව වෙදාවරයා හා ලිපිකරු අතර ඇතිවන පහත සංවාදයෙන් මනාව පසක් වේ.

“කරවනැල්ල ඉස්පිරිතාල කී ද්විසක් දී”

“එතන ද්විස දහයක් ඉදල කියෙනවා”

“කුරුණෑගල ඉස්පිරිතාල කී ද්විසක් දී?”

“ද්විස විසිදෙකයි”

මින් මෙරට වෙදා ක්ෂේත්‍රය වගකීමින් තොර ව ක්‍රියා කිරීම සේතු කොටගෙන අසරණ ලෙඛිඩු තම එවිතවලින් වන්දී ගෙවා ඇති ආකාරය කතුවරයා සංවාදය ඇසුරින් පැහැදිලි ව ඉදිරිපත් කොට ඇත.

දිසොන්විනාහාම්ගේ වරිතයෙන් ගැමි පිඩිත පන්තිය කියා පාන අතර ගැමි සමාජයේ දිරිදතාවය, ගෘහස්ථ ප්‍රවෘත්ත්වය නිරුපණය කොට ඇත.

ඉහත සඳහන් වරිත ස්තර තුනකට අයත් වන අතර රවකයා එම වරිත අවස්ථාවෝවිත ව එකම තැනකට ගෙන ඒ තුළින් එකිනෙකට මුහුණ පැමුව ඇති සමාජ බෙදාවාවකය තත්ත්වාකාරයෙන් නිරුපණය කොට ඇත.

ආකෘතියේ අය, මුල, මැද වෙනස් වූව ද කෙටිකතාවේ ඒකාබද්ධතාව රැකෙන පරිදි කෙටිකතාව අවසානයේ කතාව පායිකයාට විවර කොට වෙදා ක්ෂේත්‍රයේ දක්ම සමාජයට පෙන්වා ඒ ඒ වරිත සාර්ථක ව පායික හමුවට ගෙන එමෙන් රවකයාගේ නිර්මාණ කුසලතාව ඇගයීමට ලක් වේ.

(ලකුණු 15පි.)

07. නිදහස් කවියේ ප්‍රථම අවධියට අයත් ප්‍රධාන පෙළේ කවින් ලෙස ණ.න්. සේනානායක, සිරි ගුණසිංහ, ගුණදාය අමරසේකර, මහගම සේකර, විමල් දිසානායක ආදි කවින් නම් කළ හැකි ය.

ශ.න්. සේනානායකයෙන් විසින් නිසදැස් හෙවත් නිදහස් කවිය සිංහල පදන සාහිත්‍යාගයක් ලෙසට හඳුන්වා දෙන්නේ 1946 දී මුහු විසින් රවිත “පළිගැනීම” නම් කෙටිකතා සංග්‍රහය තුළිනි. මුහුගේ “දෙවියන් මැරිම” නිදහස් කාව්‍යවලියේ ප්‍රථම නිර්මාණය ලෙස පිළිගනී. මෙතෙක් පැවති කාව්‍ය සම්ප්‍රදායට වෙනස් වූ ගද්‍යයටත්, පදන යටත් අතර ඇති නිබන්ධ

විශේෂයක් වන මෙහි හාජාව කිසියම් රිද්මයකට අනුකූල ව යොමත්, ආෂේරි ගෝවර රටාවකට අනුව පද වෙන් කිරීමන් දැකිය හැකි ය. පද සංසටහය මගින් ගබා මාඩුරය මෙන් ම අර්ථ මාඩුරය ද දැනවීම මෙහි සුවිශේෂී ලක්ෂණයකි.

“දෙවියන් මැරීම” පැදි පෙළෙහි කවියා බුද්ධියේ ප්‍රබලත්වය පායක මනසට දැනෙන ලෙසට පද පෙළ ගස්වා ඇත්තේ මෙලෙසිනි.

“දුටුන්තයකු වන බුද්ධිය
අදුරෙහි මහ අධි තබමින්
මා පුවුපසින් එනු
මට ඇසෙයි”

අන්ධ හක්තිය මැඩිගෙන බුද්ධිය නැගී සිටින ආකාරය කවියා මවා පාන්තේ “අදුරෙහි මහ අධි තබමින්” ව්‍යෙෂණයට පද පේළියෙනි. තව ද පද සංසටහය නිසා බුද්ධියේ ඇති බලය වඩාත් අර්ථවත් වේ.

“යිළින් දෙවියන් සෞය හිය මට
උන්වහන්සේගේ රත්වන් මළ සිරුර
මය අසල
නුග ගස යට තිබි සම්බ විය.”

එදා පමණක් නොව අද ද නුග ගසට කිසියම් දේවත්වයක් ආරෝපණය වී ඇත. කවියා දෙවියන් පිළිබඳ ව කෙරෙන පරිසර වර්ණනයට “නුග ගස” යන පදය යොදීමෙන් අදාළතන සමාජය ද ඒ සඳහා හක්තියක් දනවන බව සංකේතවත් කොට ඇත.

“එහෙත් මට බුද්ධිය ගසා පළවා හැරිය නොහැක
මහු මා අත හැර නොයයි.”

අනැම් බුද්ධිමතකුගේ සිත ක්‍රියා කරන නිවැරදි ස්වභාවය සේනානායකයන් ආර්ගනික වින්තාවක් පාදක කොට ගෙන ප්‍රස්තුතයට උචිත ලෙසින් ඉදිරිපත් කොට ඇත.

ඒ.ඩී. සේනානායකයන් හඳුන්වා දුන් නිදහස් කවි සම්ප්‍රදාය ඉදිරියට ගෙන යාමේ වගකිව යුතු කටයුත්තට සාර්ථක ව දායක වී ඇති අයුරු සිර ගුණසිංහයන්ගේ කාවා නිරමාණ දෙස් දෙයි. බුද්ධිමත් රසිකයන් මෙම පදය විශේෂය කෙරෙහි වඩ වඩාත් ආකර්ෂණය වීමට සිර ගුණසිංහගේ බොහෝ නිරමාණ හේතු විය. මහුගේ ප්‍රථම නිරමාණය 1956 දී “මස ලේ නැති ඇටි” යනුවෙන් ප්‍රකාශයට පත් වූ අතර 1958 දී “අලිනිකමන” රසික අතට පත් විය.

මෙම නිරමාණ වඩාත් යොමු වුයේ මිනිස් හැඟීම් හා මිනිස් වර්යා රටා සමග සාරධිර්මවල සිදුවන්නා වූ විපර්යාස නිරමාණවලට පාදක කොට ගැනීමටය. දාර්ගනික වින්තාවකින් අදහස් ඉදිරිපත් කරමින් ජීවිතයේ සියලු ආභා, බලාපොරොත්තු අන්හැර දමන විට සිතෙහි ඇතිවන අවිනිශ්චිත බව දිවනිත කිරීම ප්‍රබල ව දැනෙන්නේ පද පේළි දාෂ්ටී ගෝවර රටාවෙන් පිහිටුවා ඇති නිසා ය.

“දුර බැහැර ගමනක් ය
දුක් පිරුණු ගමනක් ය
අදුරකින් අදුරකට
මාරුවුණු ගමනක් ය”

එක් අන්ධකාරයකින් නැවත තවත් අන්ධකාරයකට පැමිණෙනවා මිස හසරක් නොදාන යන ගමනක් බව හයවයි. මෙම අහිතික්මන සිදුහත් වරිතයේ සිදු වන ආකාරයට නොව නවතම ආරකින් ඉදිරිපත් කිරීම කවියාගේ අරමුණ වී ඇත. එපමණක් නොව, සසර ගමනේ දුෂ්කරතාව, කුවුක බව දිවනිත කිරීමට කවියා සමත් ව ඇති.

කාව්‍ය නිරමාණකරණයේ දී විරාගත සාහිත්‍ය බස් වහර තත්කාලීන බස් වහර සමග මැනවීන් සංකලනය කොට නැවුම් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට සුදුසු ලෙස නව කාව්‍යමය බස් වහරක් නිරමාණය කිරීමට සිර ගුණසිංහයන් පැ සුවිශේෂී තුසලනා මහුගේ බොහෝ පදන් ගුන්ප තුළින් දැකිය හැකි ය.

“ජීවිතය ගොරවමින්
කෙළ පෙරා නිරුවතින්
වැනිර ගෙන සිර යහන පළුල්
ගුලිව තුණු පණුවන් ගොඩක් ජේ
හි නැවුම් හැම ඉවර කර යා”



හාටමය ජීවිතයේ ඇති අප්‍රසන්න බව, නාට්‍යාංගනාවන්ගේ විප්‍රකාර ස්වරුපයෙන් වදන දිවතින කරන්නට බස පරිහරණය කළ අපුරුව ඉතාමත් ප්‍රශ්නයනිය වේ. සිදුහත් වරිතය පාදක කොටගෙන තම සිත් තුළ පහළ වූ දාර්යනික සිතුවිල්ලක් මෙතරම් කළාත්මක ව ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ගුණසිංහයන් සතු කාචා ප්‍රතිඵාව මැනවින් ප්‍රකට වේ.

තුනන කවිය ජනප්‍රියත්වයට පත් කිරීමට කළක් නිස්සේ පද්‍ය රවනයේ තියැලි සේකර නිදහස් කළීමශ, ජන කවිය, සිංහල සමහාචාර කවිය පමණක් නොව බටහිර කවියෙන් ද ආහාසය ලබමින්, ස්වාධීන කවි මගක් ගොඩ නැගීමට සමත් විය. තව ද කවි බස හීත්වත් කිරීමටත්, හාටමය ජීවිතය කවියෙන් නිරුපණය කිරීමටත් යොමු වූ සේකර විවිධ මානව සබඳතා ඒ තුළින් නිරුපණය කළේ ය.

මිහුගේ ප්‍රථම කාචා එකතුව කේ. ජයතිලක සමග කළ "ව්‍යාංග" කාචා සංග්‍රහයයි. 1962 දී ප්‍රකාශයට පත්වන "සකවාලියිනි" සේකරගේ කවිත්වයේ සාධනිය උක්ෂණ රසක් හඳුන්වා දෙයි. මහගම සේකරයෙන්ගේ ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වූ කවිත්වයේ සන්ධිස්ථානය ලෙස "බෝඩිල" කාචා සංග්‍රහය නම් කළ හැකි ය. මෙහි වැඩි දෙනෙකුට මුහුණ පැමට සිදු වන විවිධාකාර ගැටුපු කෙරේ තරකානුකූලව හා අර්ථවත් ව බැලීමේ දෘශ්‍යිතයක් අනුගමනය කොට ඇත.

"මාර යුද්ධය" කවි පෙළ බෝඩිල කාචා සංග්‍රහයෙන් උප්‍රටා ගන්නා ලද්දකි. දාශ්වී හා ගුවා ගෝවර ආකෘතියට අනුගත ව උච්ච බස්වහරක් යෙදීම නිසා සංස්කීර්ණ ස්වරුපයෙන් පාඨක හදවතට අදහස් කැවීමට සමත් වී ඇත.

හුදකළාව වනගත ව සිටින සිදුහත් ක්‍රමරුට වන පියසේ නොතැවෙන සොඳුරු දසුන් නිසා මනස අවදී වෙයි. එවිට යසෝදාරාව පිළිබඳ සිතුවිලි නිතැතින් ගලා එයි. ඒ සඳහා සේකර යොදා ගන්නා සොඳුරු අර්ථාන්තික පද මාලාවේ ගැළපීම මිහුගේ නිසා කවිත්වයට කදීම නිදසුනකි.

"අහස පොලොව ඉර හද තරු"

ගං හෝ වැවි නදී කදුරු

මලින් පිපුණු ගන වන තුරු

මඟ මා වෙත කෙරෙයි තුදුරු"

විමුක්තිය සොයා වනගත වූ ක්‍රමරුට ආත්ම ගණනක් ඒකාත්මික ව සිටි සොඳුරිය තතිකර දමා ඒම උපවිද්‍යානය පිළි නොගතී. මේ තුළින් අව්‍යාච අදහස් ප්‍රකාශනය අවස්ථාවේවිත ව සිදු වී ඇත.

1973 වර්ෂයේ ප්‍රකාශයට පත් "නොමියෙම්" කාචා සංග්‍රහය තුළින් සිංහල සාහිත්‍යයේ පමණක් නොව විශ්ව සාහිත්‍යයේ විවිධ කාචා ප්‍රවණතා පිළිබඳ හසළ දැනුමක් ලබා සිටි පරිණත කවියකු ලෙසට මහගම සේකර නිරායාසයෙන් පත් ව ඇති බව පැහැදිලි වේ.

නැතහෙත්

1970 දෙකේයේ සිට තිදහස් කාචා මග අනුගමනය කළ කවිතු නිදහස් කවියේ ද්විතිය අවධිය නියෝජනය කළහ. කාචාමය වාග් විලාසය යනු හාඡා ගෙලිය, වාක් කෝෂය හා කාචාලාංකාර විධ යනාදියයි. කළින් කළට කාචාමය වාග් ව්‍යවහාරය වෙනස් ස්වරුප ගත් අතර ඇතැම් වාග් විලාසයන් වෙනස් කිරීමට අභ්‍යාය නොදුක්වා කොටස් ද විය. හෙළ හැඳුන්වා කවිතු දැනුද තමන්ට ආවේණික වූ බස් වහර ම හාවිත කරන අයුරු පෙනේ.

තොමාව මෙන් ම ආකෘතිය අතින් ද නව මගකට අවතිරණ ව නිරමාණකරණයේ යෝදුණු නිදහස් කවියේ දෙවැනි අවධියේ කවිත් බොහෝ නිරමාණ සමකාලීන බස් වහරෙන් රවනා කළ ද ඇතැම් කවිත් සාහිත්‍යයේ එන බස් වර්හත්, ජනකාලී බස් උපයෝගී කොට ගෙන තම කාචාමය බස් වහර සකසා ගෙන ඇත.

පරානුම කොට්ඨාසක් විසින් රවිත "දේශීන්න පායාවි හෙට්ස් පාලම උඩින්" යන පදන පන්තියට තොමාව වී ඇත්තේ පෙම්වතිය තමා හැරයාම නිසා පරාපර පත් නොවී සිටීමට උත්සාහ දරමින් එම අභ්‍යායයට මුහුණ දීමට ප්‍රයත්න දරන තරුණයකුගේ අදහස් ය.

ජීවිතය ජය ගෙන තමා අතහැර යන පෙම්වතියට ආයිරවාද පතමින් පුද්ගල මනෝහාව තිව්‍යාකාරයෙන් නිරුපණය කිරීමට පැරණි කාචා යෝදුම් අවස්ථාවේවිත ව යොදා ගැනීමෙන් පරානුම කොට්ඨාසක් සිය කාචා කුසලතා විදහා පාන්තේන් මේ අයුරිනි.



"මඩ යන්න මඩරතර සජේත ස්වරය අරන්
මධේ රජ මැදිරියට මගේ ඉර හද අරන්"

තව ද ව්‍යවහාර හාජාව ඇසුරින් කවියා විසින් ම සකසා ගත් ධිවනිතාර්ථවත් යෙදුම් උපයෝගී කොට ගෙන රසවත් කවි සංකල්පනා මැවීම මෙම කවියාගේ පුවිශේෂී ගුණයකි.

"හෙමෙන් මා අත හැර - දෙපස හෙවණැලී අතර
මඩ සෙමෙන් හැඳුණෙන් - එය වඩා විනිතයි
එදා මඩ ගෙයි මූල්‍යල - සොයා ගත් මං දිනුම්
මඩ සැයව ගිය කොයි ද - සොයන්නේ නෑ ඉතින්"

වහරේ තිරතුරුව ම පවතින මෙවන් සාමාන්‍ය පදච්චින් මෙතරම් රසවත් හැඟීම් දැනැවීමට නම් කවිය සඳහා බස හැසිරවීමට මතා නිපුණතාවයක් තිබිය යුතුමය.

රුපකාර්ථවත් යෙදුම් තුළින් නව්‍ය කාවේෂ්කති මතුකරලීම ද කවි ප්‍රතිඵාව විඛ්‍යන් විඛ්‍යන් වි ඇත.

"මඩ යන්න මහද තෙත් වැඩි වලාකුල අරන්"
"මල් තගත වසන්තය මඩට ගෙන යා හැකි ද?"

කවියා මෙම පදා තිරමාණයේ දී ව්‍යවහාර බස ඇසුරින් ද ඉතා රමණිය කවි බසක් තිරමාණය කිරීමට සමත් ව ඇත.

කාව්‍යකරණයේ පමණක් නොව කාව්‍ය විවාරය පිළිබඳව ද තමා සතු හැකියාව ප්‍රකට කළ කවියකු වන දායාසේන ගුණයිංහයන් විසින් රුවිත "රන් තැටියක කුල්" පැදි පෙළට වස්තු විෂය වි ඇත්තේ කුස කුල ම මිය ගිය බිජිදියක වෙනුවෙන් කම්පනයට පත් වන පියකු පිළිබඳවයි.

තිරන්තරයෙන් ම රසිකයාට අප්‍රතික්‍රියා යමක් ප්‍රදානය කිරීමට සමත් ගුණයිංහයන්ගේ කාව්‍ය සම්බන්ධයෙන් ඔහු සතු උත්පාදක ගක්තිය වඩාත් අර්ථ සම්පන්න වූයේ ඔහු හාවිත කළ බස්වහර හේතු කොට ගෙන ය. කවියට යොදාගත් හැම වදනක් ම වාගේ ධිවනිතාර්ථවත් වීම විශේෂත්වයකි.

කවියේ සම්මත කාව්‍ය ව්‍යවහාරයේ එන ඇතැම් යෙදුම් එට ප්‍රතිවිරැද්ධිතාර්ථ දෙමීන් එය නව්‍ය පරිසරයකට අනුරූප වන පරිදි යොදා ගත්තේ මෙලෙසිනි.

"මොහොතුකින් සද එවි තනියට
රන් තැටිය පුරවා කුදුලින්"

මෙතෙක් සද උපමා කොට ගත්තේ හඩන ප්‍රමාදීන් නැළවීමට වූව ද ගුණසේනයන් තම කවිබසට එය යොදා ගත්තේ එට ප්‍රතිවිරැද්ධි ලෙසිනි. ඒ ඔහු හාජා හාවිතයේ දැක්වූ අගනා කුසලතාවය සි.

"අවදි වන ඇසි පියෙන්
බේදි සුන්වන ලොවක"

උවිත කාවේෂ්කති මෙලෙස යොදා ගැනීමෙන් කරුණු රසක් පද කිහිපයකින් ඉතා රසවත් ව ඉදිරිපත් කොට ඇත.

කවියා සංකේත හාවිතයේ දී අති දක්ෂයකු බව දක්වීමට මෙම කවිපෙළ පුරා ම ඇති යෙදුම් සාධක වේ.

"කාලයේ ගැබ", "සෙනෙහයේ නිධානය"

බොහෝ විස්තර රුපකාලංකාරයෙන් මෙසේ පළ කළ හැක්කේ රවකයා කාව්‍යකරණය සම්බන්ධ ව ලබා ඇති පරිවය නිසාම ය.

කවියා විරන්තන කාව්‍ය හාජාව ඇසුරින් සකසා ගත් කවි බස ද හාවිත කළ අපුරු දස එකඩ මසක්, ඇපියෙන්, ලයට කැටි කොට ආදි යෙදුම් තුළින් පෙනේ.

හැම අවස්ථාවකදී ම ප්‍රබල කවි බසක් උපයෝගී කර ගැනීම ගුණයිංහයන්ගේ අදහස වූ තිසා විරන්තන කාව්‍ය හාජාව, ජනවහර, ව්‍යවහාර හාජාව නිසි තැනට උවිත වන ඇසුරින් යෙදීම තිසා රමණිය කාව්‍ය හාජාවක් ගොඩ නගා ගැනීමට ඔහු සමත් විය.

නන්දන විරසිංහයන්ගේ "ආදරණීය පාසල" යන පැදි පෙළට පාදක වී ඇත්තේ ගතානුගතික අධ්‍යාපන ක්‍රමය මගින් වත්මන් ශිෂ්‍ය පරපුරට අත්පත් කරගත හැකි ජයග්‍රහණය කවරේ ද යන්න සමාජගත කිරීම ය.

කවියා විරත්තන කාචා හා ජාවෙන් මෙන් ම ව්‍යවහාර බස ඇසුරෙන් ද ගොඩ නගා ගත් කවි බසින් කාචාකරණයේ යෙදී ඇත.

"ප්‍රිති සිත් වියරු කළ තැන

මගේ ඉද්ධ වූ පාසල

.....

තවම පැසසුම් ලබන

ඉදිරි පෙළ සිපු කැල"

විරත්තන සාහිත්‍යයේත්, තුතන සාහිත්‍යයේත් විරල ව දක්නට ඇති උත්ප්‍රාසය මෙහි දී නන්දන විරසිංහයන් හා විත කර ඇත්තේ පාසලන් ඉවුරිය යුතු දේ ඉවු නොවූ බව කිසාපැම්ව ය. "ආදරණීය පාසල" යන නම කිරීම තුළින් ද සංකේතවත් වත්තේ ඉගෙනිමට අදක්ෂ ව්‍යවත් පාසල කෙරෙහි දැක්වූ ආකල්පයයි. මෙම හාජා උපක්‍රමය සාර්ථක ව යොදා ගැනීමෙන් කවියාගේ හාජා තුසලතාව ප්‍රකට වේ.

සංක්ෂීප්ත හා ධිවතිකාර්ථවත් යෝඟම් හාවිතය ද මෙම කවියාගේ තවත් හාජා උපක්‍රමයකි.

"තන්ද පාමුල

තවමත් පෙර සේම

එදා තිබූ තැන ම

මගේ පැරණි පාසල "

වියත් බස හා වත්මන් වහර ගළපා අදහස් සාර්ථක ව ප්‍රකාශ කළ අවස්ථා ද වේ.

"ඉදිරි පෙළ සිපු නඩය

සරදම් සිනා දී

ප්‍රිති සිත් වියරු කළ තැන

මෙන් සිහිල් ආදර

වදන් වැහෙන මහ සබයෙහි

තව ම පැසසුම් ලබන"

මෙට අමතර ව පෙර සේම, පැරණි පාසල, අසුන්වල, සුරත දිගු කොට, පැසසුම්, උලෙලක් වදන් හා යෝඟම් විරත්තන කාචා හාජාවෙන් කවියා ලද ආහාසය පෙන්වයි.

කවි පෙළේ සාර්ථකත්වයට කවියා විසින් යොදාගත් හාජාව ප්‍රබල සාධකයක් වී ඇත. කවියාගේ ද්‍රේශනය වී ඇත්තේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය රටක සංවර්ධනය හා ආධ්‍යාත්මික ගුණ වගාවට ප්‍රබල ආධාරකයක් විය යුතු බව ය. එය ඉවු නොවූ බව වඩාත් තහවුරු කිරීමට "ආදරණීය පාසල" යන ලෙන්ගතු ප්‍රකාශන තුළින් ලෙන්ගතු නොවන අදහස් රසික සිතා නොරිදාවා ඉදිරිපත් කිරීමට හාජාව ඉතා සූක්ෂම ලෙස යොදා ගැනීමට නන්දන විරසිංහ කවියා සමත් ව ඇත.

(ලකුණු 15යි.)

08. 'පෙමතො ජායනී සොකො' නාචා සඳහා මහාචාර්ය සරවිච්ංදුයන් විසින් මූලාශ්‍ර කොට ගෙන ඇත්තේ ස්ක්‍රේම්ංකාලංකාරයේ ස්වර්ණතිලකා කාලා විස්තුවයි. රවකයා ගිත නාටක ගෙලියට අදාළ පරිදි නාටෝය්විත අවස්ථා මවමින් නිර්මාණකරණයේ යෙදෙන්නේ මූලාශ්‍ර කොට ගත් කාලීවේ වෙනස්කම් සිදු කරමිනි.

සරවිච්ංදුයන් මූල් කතාව ආරම්භයේ ඇති ස්වර්ණතිලකාගේ පූර්ව සවය පිළිබඳ තොරතුර බැහැර කරන අතර නාචායේ කතාව ආරම්භ වන්නේ ඇය තම පියා හා පක්ෂ්ව මධුරාවට පැමිණි අවස්ථාව මූල් කොට ගතිමිනි. නාචායේ ස්වර්ණතිලකා පස්ද්ව මධුරාවට එන්නේ උත්තර මධුරාවේ රුපු එරින් පිටුවහල් කිරීම නිසාය. එහෙත් කතාවේ රුපුගේ අනුදෙනුම පරිදි උද්දාල බලුණා සැමියා කර ගැනීම මූල් කොට ගෙන පැමිණෙයි. මූල් කතාවේ ස්ක්‍රේම අපහාස වන අන්දමින් කතාව සැකසී තිබුණු ද නාචා රවකයා ස්ත්‍රීය සම්බන්ධ ව ඇති සාම්ප්‍රදායික දැළඹියට අනියෝග කරමින් ස්වර්ණතිලකා වරිතය ඉදිරිපත් කොට තිබේ.

මුල් කතා පුවතේ ස්වරූපතිලකා රුප මානයෙන් මත් ව වංශවත් පුද්ගලයකු විවාහ වීමට පතමින් සිටිය ද නාට්‍ය රචකයා මවන ස්වරූපතිලකා වියපත් පියාට උවටැන් කිරීමේ අරමුණෙන් පස්ව මධ්‍යරා පුරයට පැමිණ ඇති අයුරු පහත සඳහන් උප්‍රවහයෙන් පැහැදිලි වේ.

“කරනු වස් උවහන්
ම පියාට අසරණ වූ
ආවෙමිය මහු කැටුව
ස්වාමියකු සරණ
පාවා ගන්ට මා සිතේ
අදහසක් නො වී කිසි”

නාට්‍ය රචකයා වේදිකාව මත නිරුපණ අවස්ථා සිමා කිරීමේ අරමුණින් හා නාට්‍යයේ ගැටුම් නාට්‍යවිත ව ඉදිරිපත් කිරීමට කතා වස්තුවෙන් වෙනස් වූ අග්නිදත්ත, ද්‍ර්ප්දල හා පිංගල යන තම් යොදා සිපුන් තිදෙනෙකු පමණක් කතාවට යොදා ගනී.

ස්වරූපතිලකාගේ විත්තාහාන්තරය මුල් කතාවේ සඳහන් නොවන ආකාරයෙන් ඉදිරිපත් කරන රචකයා සාර්ථක වරිත නිරුපණයක යෙදෙමින් තමාට මතුවට සිදු විය හැකි කරදර ගැන ඇ මුළුන් ප්‍රකාශ කරවන්නේ මෙලෙසිනි.

“ සිපුහු රස වී සිටිනි තැන තැන
බලත් මා දෙස නිතර මරවා
මා කෙරෙහි නම් නැත පහන් සිත
උපද්‍රවා ගෙන මුවුන් කිසිවෙකු”

උද්දාල බමුණාට රාජකාරියට වාර්තා කරන ස්වරූපතිලකාගේ පහත සඳහන් ආයාවනය ද සාම්ප්‍රදායික වින්තනයෙන් මිදි මූලාශ්‍රය ඉක්මවා යමින් සරවිතන්දුයන් යාවත්කාලීන ව මානව හැසිරීම් නිරුපණය කිරීමට ගත් උත්සාහයට කදිම නිදුසුනකි.

“ අද යමියි හෝ යමියි
මබතුමා කියන මුත්
පිළින දුන් පරිදි මට
නොයන්නෙහි සේවයට
දින දින ම සිතෙහි මා
බිය නැති හිමි සදුනි
කොතෙක් කල් පවතී ද
දිවිය අපේ මේ අයුරු?”

ස්වරූපතිලකා තම ජීවිතය තුළින් ම ලත් අවබෝධය කරණ කොට ගෙන අනාගතයේ සිදු විය හැකි හයානක අවස්ථා කළින් ම හදුනා ගනියි. මෙවන් වරිත විශ්‍රායක් මුල් කතාවේ දක්නට නැති අතර සාම්ප්‍රදායික ලෙස ස්වරූපතිලකාගේ දුරුගුණ පමණක් හෙළි දක්වා ඇතේ.

සරවිතන්දුයන්ගේ “පෙමනො ජායති සොකො” නාට්‍යය මැනවින් විශ්‍රාය කිරීමේ දී ප්‍රේමයෙන් උන්මාද වූ උද්දාල බමුණා තම රැකියාවේ වගකීම් ඉටු නොකිරීමෙන් දක්ෂ සිපුන් බිහිපුණු වියාදාමයකට ගොදුරු වූ අයුරුත්, ස්වරූපතිලකා ජීවිතය හා සමාජය අවබෝධ කරගත් ස්ත්‍රීයක ලෙසන් පෙනී යයි.

පහත සඳහන් හේ පද පේළී එට කදිම නිදුසුනකි.

“උද්දාල :- සරණ වූ නිමිත්තෙන් ගුරුතුමා
මංගල විලාසෙන්
කෙළින්වා සිපුහු සැම
අලස සුව විදින්වා
තව කළක් යන තුරු ම”

"ස්වරූපතිලකා :- ගෙහවාසේ ඇරුණු අප දෙදෙනාහට
 ගත නොවී ද සාරමසක් ඇදිරිපු සඳ
 බලා සිටිකි කුමාරයෝ
 ඔබ එන කුරු ඕල්ප දෙන්ට
 නොපමාව යනු යෙහෙකි
 සම්පෙට ඔවුන්ගේ
 මුදු මොලොක් තරුණ සිත
 සුඟ දෙයින් කළකිරේ
 බොලද සිඩුවිලි රසක්
 නැග උය ක්ෂණයකින්"

ඉහතින් ස්වරූපතිලකා අනුමාන කළ පරිදි ම ඇගේන්, උද්දාල බමුණාගේන් ජීවිත විනායයට පත් වූයේ ස්වරූපතිලකාගේ
 අදහසට කන් නොදීම නිසා ය. නාව්‍යයේ ස්වරූපතිලකාගේ අදහස් ප්‍රේක්ෂක ඇගයීමට ලක්වන අයුරින් ඇයගේ වර්තය
 සාර්ථක ව නිර්මාණය වූව ද, නාව්‍යයට මූලාශ්‍ර කොටගත් සද්ධරමාලංකාරයේ ස්වරූපතිලකාව එවන් ඇගයීමකට ලක්
 නොවේ.

මනමේ නාව්‍යයේ මනමේ කුමරිය දෙස බැහැ අනුකම්පා සහගත දාජ්වියෙන් ස්වරූපතිලකා නාව්‍යයේ ස්වරූපතිලකා
 දෙස සානුකම්පිත දාජ්වියක් හෙළීමට ප්‍රේක්ෂක රසිකයින්ට හැකි වූයේ මහාචාර්ය එදිරිවිර සරව්වන්දයන් සාම්ප්‍රදායික
 වින්තනයෙන් මිදි මූලාශ්‍ර ඉක්මවා යමින් "පෙමතො ජායති සොකො" නාව්‍ය නිර්මාණය කළ බැවිති.

(ලකුණු 15ය.)



I කොටස

01.	1.1 (3)	1.2 (3)	1.3 (4)	1.4 (2)	1.5 (1)	1.6 (2)
	1.7 (3)	1.8 (5)	1.9 (5)	1.10 (5)	1.11 (1)	1.12 (5)
	1.13 (5)	1.14 (1)	1.15 (1)	1.16 (3)	1.17 (4)	1.18 (5)
	1.19 (5)	1.20 (5)				

● ● ● ● ●

(මුළු ලක්ෂණ 01 × 20 = 20යි.)

II කොටස

02. (අ) (i) 1. නිරීක්ෂණ කොයලුය
2. වින්දන ගක්තිය
(ii) සමාජයේ ඇති වන දුක - සැප, දොම්නස + සොම්නස, බැඳුම් - ගැවුම්
(iii) අවට සමාජය පැහැදිලි ලෙස සිතුවම් කොට, සමාජයේ උන්නතියට අනර්පකාරී වූ බලවීගයන්ගේ තව්‍ය ස්වරුපය දක්වා එවා මුලෝත්පාටනය කිරීමට අනුබල දීම.
(iv) (කවියාට හා නාට්‍යකරුවාට) යම් යම් සිමාවන් ඇතුළත ක්‍රියා කිරීමට සිදු වීම.
(v) තියුණු වුත්, ගැහුරු වුත් ආකාරයෙන් සමාජ ජ්‍යෙන් නිරූපණය කිරීමේ හැකියාව ලැබේ තිබේ.
(vi) තමාගේත් (පායකාගේත්), සමාජයේත් අඩුප්‍රහැඩුක්ම්

(ලක්ෂණ 02 × 6 = 12යි.)

(ආ) අනුරාධපුරය හා පොලොන්නරුව කේත්ද කොට රජරට ව්‍යාප්ත වූ සිංහල ශ්‍රේෂ්ඨාචාරය කෙටි කළකින් පිරිහුණේ පළමු වන පරානුම්බාභු රජ උව්වස්ථානයක තැබූ දේශපාලන, ආර්ථික හා යායානික උන්නතිය ඔහුගෙන් පසු දැක තුනක දී විදේශීය ආක්‍රමණ නිසා දුරුවල වීමෙනි. මාසගේ ආක්‍රමණ රජරට සිංහල බෙංද්ද ශ්‍රේෂ්ඨාචාරය මුළුමින් ම විනාශ කරන ලද්දේ සික්ෂුන් වහන්සේලා, ප්‍රභුවරුන් හා සාමාන්‍ය ජනතාව දරුණු වධහිංසාවලට ලක් කිරීමෙනි.

(වන 55යි.)

(ලක්ෂණ 13යි.)

03. (i) ශ්‍රී ලංකාවේ ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලියට විදුත් මාර්ගත (online) කුමය හඳුන්වා දීම.
මාර්ගත (online) ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලිය යනු (whatsapp group) වෙත ප්‍රාග්‍රහී පත්‍ර හා සටහන් යොමු කිරීම නොවන අතර සංඛ්‍යා පත්‍රි පත්‍රිකා කාමරයක ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලිය ඒ ආකාරයෙන් ම දරුවාට ලබා දීමට උපරිම තාක්ෂණ කුමවේදය අනුගමනය කරමින් දුරක්ෂ ව පාඩම් වැඩිසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ලෙස සරල ව අර්ථකථනය දක්වා හැකි ය. මෙම ඉගෙනීම් කුමය පරිගණක සාක්ෂරතාවය වැඩි දියුණු කිරීමට ද බෙහෙවින් ඉවහල් වේ. මේ මගින් දරුවන්ගේ මෙන් ම වැඩිහිටියන්ගේ ද දැනුම වර්ධනය කරන අතර තමන් සතු කුසලතා ලෝකය ඉදිරියේ ප්‍රකාශ කිරීමට ද හැකියාව ලැබේ.

මෙම අධ්‍යාපන කුමය සාර්ථක වීමට නම් ගුරුවරයා සාම්ප්‍රදායික මට්ටමෙන් වෙන්කොට ගෙන තම තිවැරදි රාජකාරිය සඳහා පුරුදු පුහුණු කිරීම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සතු වගකීමකි. තව ද පාසල් ගුරුවරුන් විසින් අධ්‍යාපනයේ සාර්ථකත්වය දරුවාට දීමට නම් විස්යානුබද්ද දැනුම පමණක් නොව, මානව ගුණදම් හා ආකල්ප සංවර්ධනය කරමින් රටට ලෝකයට වැඩිදායී පුද්ගලයන් නිර්මාණය කිරීමට සමත් විය යුතු ය.

එම සඳහා ගුරුවරයාගේ හත්, රුපය, පාඩම් ඉගැන්වීමට ගුරුවරයා යොදා ගනු ලබන සටහන් හෝ රුප ද්රේශනය වීම සහ ගුවණය වීම තුළින් සිපුවාට සංඛ්‍යා පත්‍රි පත්‍රිකා ප්‍රතිචාර දක්වීමට ඇති හැකියාව, ගැටුපු විසඳා ගැනීමට ඇති හැකියාව සිදු වන ආකාරයට මෙම ඉගෙනීම් ක්‍රියාවලිය සිදු විය යුතු ය.

කොරෝනා වසංගත තත්ත්වය යටතේ ඇදිරිනිතිය නිසා නගර වසා දුම්ම, පාසල් වසා දුම්ම, සංවරණ සිමා වීම සේතු කොට ගෙන මෙතෙක් පැවති සාම්ප්‍රදායික ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාදාමය ද පවත්වා ගෙන යා නොහැකි තත්ත්වයට ලෝකයේ බොහෝ රටවල් මෙන් ම ශ්‍රී ලංකාව ද පත් විය. එම නිසා පරිගණක තාක්ෂණික මෘදුකාංග හා ජාල සැපයුම්කරුවන් අන්තර්ජාතික වශයෙන් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සඳහා ලබාදෙන විවිධ පහසුකම් යොදා ගනීමින් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ද සහිත ව ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය අන්තර්ජාලය මගින් ගුරුවරයා සහ සිපුන් විධියේ තාක්ෂණය ඔස්සේ සම්බන්ධ වෙමින් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ලෝකයේ විවිධ රටවල් මෙන් ම ශ්‍රී ලංකාවේ ද පාසල් ගුරුවරු සමහරක් පෙළඳී සිටිති. මෙම සාධනිය ලක්ෂණය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ද විවිධ අභියෝගවලට මුහුණ පැම්ම දෙපාර්ශ්වයටම සිදු වී ඇත.



Laptop පරිගණක, Tab පරිගණක, Smart Phone වැනි තාක්ෂණික මෙවලම් භාවිතය පිළිබඳ ව ශ්‍රී ලංකා ගුරුහවුන්ගේ අඩු දැනුම හා සානාත්මක ආකල්ප මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය කෙරේ බොහෝ දුරට බලපා ඇති බව පෙනේ. අන්තර්ජාල භාවිතය වෙනුවෙන් වැයවෙන මුදල ද මේ සඳහා ඇති තවත් බාධකයක් වන අතර අප රටේ සැලකිය යුතු සිපුන් පිරිසකට අන්තර්ජාල පහසුකම් සහිත දුරකථන හෝ පරිගණක පහසුකම් නොමැති විම ද ප්‍රධාන ගැටුවකි. මාරුගත අධ්‍යාපනය තම පාසල් මගින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඒ ඒ පාසල්වල විදුහල්පතිවරුන් හා ගුරුහවුන්ගේ මැදිහත් විම අවම මට්ටමක තිබේ ද බාධාවක් වී ඇති තවත් කරුණකි.

කෙසේ වූව ද එලදායී මාරුගත ඉගෙනුම ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක් වඩා සාප්‍රපාක ක්‍රමවේදයන් ඔස්සේ ප්‍රවර්ධනය කරන්නට ක්‍රියාමාර්ග කඩිනලින් ගත යුතු කාලය දැන් එළඹ ඇති. ගුරුවරුන්ගේ ආකල්පමය වෙනස නැති කොට ඔවුන් ප්‍රජාතා කිරීම හා සිපුන් සවිබල ගැනීමේ සිදු විය යුතු ප්‍රධාන කටයුත්තකි.

දිනට පවතින ගෝලිය වසංගත තත්ත්වය නිසා පාසල් අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය කවර දා පෙර තත්ත්වයට ම පැමිණේ ය කියා සිතනවාට වඩා සාධනීය වෙනසකම් සහිත ව එලදායී ලෙස ඉගෙනුම ක්‍රමවේද ප්‍රවර්ධනයට පහසුකම් සැපයීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි. එට කුපු වී වැඩි කරන කණ්ඩායම් සකස් කර ගැනීම සඳහා අණ පනත් සකසා ඔවුන් මගින් පාසල්වල සියලු ම පාර්ශ්වයන් සවිබල ගන්වා යුතුයේ අවශ්‍යතාවය සපුරා ගැනීමට ගුරු සිපු පමණක් නොව දෙමාපියන් ද දායක විය යුතු ය. එවිට දරුවන්ගේ පාසල් අධ්‍යාපන කටයුතු අඩාල නොවී පවත්වා ගෙන යාමට විකල්ප ක්‍රමයක් ලෙස විදුන්ත මාරුගත (Online) ක්‍රමය හඳුන්වා දීම ඉතා වැදගත් වේ.

අන්තර්ජාල පහසුකම්වලට අදාළ ගැටුපු, ප්‍රායෝගික ගැටුපු, අන්තර්ජාල සංයා භාවිතයේ ගැටුපු කඩිනලින් විසඳා දීම රඟය සතු වගකීම්කි. එවිට සංඛ්‍යා ව ගුරුවරයා හා සිංහල සම්බන්ධ වන එලදායී අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියක් සාර්ථක ව ශ්‍රී ලංකාව තුළ දියත් කිරීමට හැකි වනු ඇති.

- (ii) වසංගත රෝග ව්‍යාප්තිය මගින් ගෝලිය ආර්ථිකයෙහි පැවැත්ම කෙරෙහි සිදු කෙරෙන බලපෑම සාමාන්‍ය ආකාරයට කාලය ගෙවී යාමේ ද රටක ආර්ථිකය වර්ධනය වන්නේ ගැටුපු සහගත තත්ත්වයන් බිජි නොවීම හේතු කොට ගෙන ය. එබැවින් පුරවැසියන් නිපදවන හාංස්ධ හා සේවාවල විරිනාකම වැඩි වන අතර රට ධනවත් රටක් බවට පත් වේ. එහෙත් මෙම තත්ත්වය වෙනස් වී රටේ ආර්ථිකය පිරිහෙත අවස්ථා ද ඉතිහාසයේ දක්නට ඇති. එය අරප දක්වන්නේ ආර්ථික අවපාතය යුතුවෙනි. මාස තුනකට වැඩි දීර්ඝ කාලයක් රටේ ආර්ථිකය කඩා වැටි තිබුණෙන් එය රටට දරා ගත නොහැකි බරපතල තත්ත්වයක් උදා කරයි.

1930 වර්ෂයේ සිදු වූ ලේක ආර්ථික අවපාතයෙන් පසු දරුණුතම ආර්ථික අරුවුදය කොට්ඨි 19 වසංගතය බව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල (IMF) පවසා ඇති. 1918 වර්ෂයේ ඇති වූ උණ රෝගයක් නිසා ස්ථාන්දුයේ ජනතාව මිලියන ගණනින් මරණයට පත් ව එරට ආර්ථිකයට විශාල බලපෑමක් කළ අතර 1957 - 58 ආසියානු රටවල පැතිරී හිය උණ වසංගතය ද ආර්ථිකය බිජ වැටීමට හේතු වී ඇති ද එය ගෝලිය වශයෙන් අන්/රටවල් කෙරෙහි මෙතරම් දරුණු ලෙස බලපා නැති. තව ද 2002 - 2003 කාලයේ ද විනයෙන් බිජ වූ සාරස් රෝගය විනයේ දළ ජාතික තිෂ්පාදනය පහත වැටීමට හේතු වූව ද ගෝලිය ආර්ථිකය මෙතරම් ඇද වැටීමට ඉවහල් වී නැති.

කොරෝනා වසංගත රෝග මෙන් කළින් කළට මතු කරන නව වෙරස මිනිස් පුරාව වෙත නිරතුව ම අභියෝග එල්ල කරන අතර ඒ ඒ රටවල මහා පරිමාණයෙන් සිදු වන මරණ සංඛ්‍යාව ආර්ථිකයට දැඩි ලෙස බලපෑන්නේ ඔවුන් විවිධ ක්ෂේත්‍ර ඔස්සේ රටේ ආර්ථිකයට දායක වූවන් නිසා ම නොව ඔවුන් සුව කිරීම සඳහා විශාල වශයෙන් ධනය, ගුමය හා කාලය කුපු වී ඇති බැවිනි.

මෙම වසංගතයට සැණික විසඳුම් නොවීම ද ආර්ථිකය වැටීමට හේතු වී ඇත්තේ එම වෙරසය හඳුනා ගැනීමට තාක්ෂණය හා පරික්ෂණ සඳහා කාලයක් තිස්සේ වෙළුම්වරුන් ඇප කුපු වීම නිසා ය. වෙනදා රටේ ආර්ථිකයට දායක වන බොහෝ පිරිස් කොට්ඨි වසංගතයෙන් රට බෙරා ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සැපු ව හා වතු ව දායක වීම ආර්ථිකයට ත්‍රැඩින් ම බලපා ඇති.

මෙම වන විට බ්‍රිතාන්‍යයේ පමණක් ව්‍යාපාර ස්ථාන 2100ක් බිජ වැටි ඇති බව එරුට ව්‍යවසාය පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානය ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇති. අතර ඇමරිකාවේ ද ඇත්තේ එවැනි ම තත්ත්වයකි. තව ද ලේක ජනගහනයෙන් විශාල පිරිසක් සංවර්ධනය වන රටවල අතරම් ව ඇති බව ලේක කමිකරු සමාජ ප්‍රක්ෂේපයන්ට අනුව පෙන්වා ද ඇති අතර කොරෝනා වසංගතය නිසා මුවන් විරෝධියාවට ගොදුරු වීම ඒ රටවලට විසඳා ගත නොහැකි බැරුරුම් ප්‍රශ්න වී ඇති.



එමෙන් ම මේ වෛරසයේ ව්‍යාප්තිය පාලනය කිරීම සඳහා ගනු ලැබූ දැඩි හියාමාරුගවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ලෝක ආර්ථිකයට එමගින් එල්ල වී ඇති බලපෑම අන් බොහෝ කරුණු කාරණාවලටත් වඩා ඒ ඒ රටවල පවත්නා ආර්ථික මට්ටම් අනුව විසඳාගත නොහැකි තත්ත්වයට පත් ව ඇත. මෙවැනි නිශේෂනීය බලපෑම නිසා ගෝලිය ආර්ථිකයේ මන්දගාමී බව බොහෝ රටවලින් දිස් වේ.

ආර්ථික සහයෝගිතාව සහ සංවර්ධනය සඳහා වන සංවිධානය (O E C D) පුරෝගල්පත්‍රය කරන පරිදි කොරෝනා වසංගතය මගින් මේ වසරේ ගෝලිය ආර්ථිකයට 6%ක පසුබැමක් එල්ල කොට ඇති අතර, ඉතානු කියන්නේ 10.1%ක බිඳු වැළැමකට ලක් වී ඇති බවයි. ඉතාලිය, ඉන්දියාව, දකුණු අම්පාකාව ද මෙවන් දරුණු තත්ත්වයන්ට පත් වී ඇත. ලෝක බැංකුවේ දත්තවලට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ ගුම් බලකායෙන් 70%ක නොහිල වෘත්තිකයින් බවට පත් වී ඇත. වෘත්තිය ආරක්ෂාව සහ පඩි සහිත නිවාඩු අහිමි වීම ඔවුන් අනතුරට තල්පු වීමට වඩාත් හේතු වී ඇත. සමස්තයක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු බොහෝ රටවල සංවාරක කරමාන්තය බිඳු වැටීම එරට ආර්ථිකය බිඳු වැටීමට සුපුරු ම බලපා ඇත.

මේ වන විට ලොව පුරා කොටස් වෙළඳපොළවල් දරුණු ලෙස කඩා වැටීම ද, ලෝක වෙළඳපොළේ බොරතෙල් සඳහා ඉල්පුම වියාල ලෙස පහත වැටීම ද නිසා ගෝලිය මූල්‍ය අරුමුදයකට මග විවර වී ඇත. ලෝකයේ සමස්ත දළ දේශීය නිෂ්පාදනය 50%කට වැඩි ප්‍රමාණයක් නියෝජනය කරන රටවල ව්‍යාපාර සියලුළු ම වාගේ අක්‍රිය වීම ගොඩ ජ්‍යෙමට බැරි තරම් අගාධියකට ආර්ථිකය වැටි ඇති බවට නිදුසුන් වේ.

1929 - 1933 ලෝක ආර්ථිකයේ මහා අවපාතයක් බිඳු වූ අතර, 1974 දී ද ආර්ථික අරුමුදයක් පැන තැගැණි. 2008 වර්ෂයේ ද ලෝක ආර්ථිකය බලවත් ලෙස බිඳු වැළුණු අතර වසංගත රෝග ව්‍යාප්තිය මෙතරම් දරුණු ලෙස ගෝලිය ආර්ථිකයට බලපෑම් එල්ල කරන ලද්දේ 2020 - 2021 වර්ෂයේදී ය. මෙහි නිමාවක් ගැන සිතිමට පවා අසිරි ය.

වෙදා විශේෂයෙන්ට පින් සිදු වන්නට කොරෝනා වෛරසය හඳුනාගෙන එට අදාළ කාක්ෂණ මෙවලම් ද, හාවිත කරන ක්‍රමවේදයන් ද සෞයාගෙන ඇත. එබැවින් ලෝක ආර්ථික අවපාතය සමනය කිරීමට සියලු රටවල් මිතුළිලි ව ක්‍රියා කළ යුතු ය. වසංගතයෙන් බෙරිමට අවශ්‍ය දානය ලැබේ ඇති නිසා වගකීම් විරහිත ව ක්‍රියා නොකිරීමට ඒ ඒ රටවල ජන තායකයින් වගබලා ගත යුතු ය. තම රටවල සෞඛ්‍ය සේවාවන් නොසලකා හැරීම, නියමිත කාල වේලාවට එම සේවා ක්‍රියාත්මක නොකිරීම, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ගත හැකි සහයෝගය නොගැනීම සිදු නොකොට මෙම වසංගතයෙන් බෙරිමට පාලකයන් මෙන් ම පොදු ජනතාව ද නිවැරදි සෞඛ්‍ය නීතිමයි පිළිපෑදී තම ජ්‍යෙනි රැකගෙන තම රටේ මෙන් ම ගෝලිය ආර්ථිකයේ සුරක්ෂිත බව ද රැක ගැනීමට අදිවන් කරගන්න.

(iii) ආනයනය කළ ආහාර ද්‍රව්‍ය මත පමණක් යැපීමේ දී රටකට මුහුණ පැමට සිදු වන අයියෝග

ඉතිහාසය මූලාරමිහයේ සිට ම ජන සමාජ ඒ ඒ රටවල නිරමාණය වූයේ ඒ ඒ පුදේශවලට ආවේණික වූ සම්පත් ප්‍රයෝගනයට ගනීමින් තම අවශ්‍යතා මත ආහාර නිෂ්පාදනය කර ගැනීමෙනි. ක්‍රමයෙන් ජනගහනය වැඩි වෙතම ආහාර නිෂ්පාදන ක්‍රමය ද වැඩි කරගැනීම අත්‍යවශ්‍ය විය. පරිහෝජනය තමන් විසින් ම සුපුරා ගත් අර්ථත්වය එනම්, ස්වයංපෝෂිත අර්ථ ක්‍රමය ක්‍රමයෙන් අද වන විට පරිහෝජනය ම මත සිදු වන අර්ථත්වයක් ලෙසට ඒ ඒ රටවල පරිවර්තනය වී ඇත.

විවිධ ප්‍රේෂණ මගින් රටක ආර්ථිකය ගොඩනැගී ඇති අතර කාර්මික, කාමිකාර්මික හා මිගු ආර්ථිකය ඒ ඒ රටවලට ආවේණික ව ඇත. යම් රටක් ආහාර ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය නොකොට වෙනත් වෙනත් ආර්ථික ක්‍රියාපරිපාලනයන් දියත් වේ නම් ඔවුන් සැම විටම ආහාර ද්‍රව්‍ය ආනයනය කළ යුතුමය. මෙම ආහාර වැඩිහිටි, ප්‍රමා, සෞඛ්‍ය යන කොටස් සඳහා මෙන් ම සත්ත්වයන් සඳහා ද ආනයනය කිරීමට සිදු වේ. සහල්, ධාන්‍ය වර්ග, එළවුල්, පලතුරු, මස්, මාල, බිත්තර, කිරී පිටි, කුළු බඩු මෙසේ ආනයනය කරනු ලබන ආහාර අතර ප්‍රධාන තැනක් ගති.

ආනයනය කරන ආහාර ද්‍රව්‍ය මත පමණක් යැපීම යනු කෙනෙකු එවක් වීමට අන් සරණක් පැනීම වැනි ක්‍රියාවකි. තමාට ආධාර කරන පුද්ගලයා කිසියම් අපහසුතාවයකට ලක් වූවහොත් තමාගේ පැවැත්ම අනතුරු බව පැහැදිලි සත්‍යයකි. ආනයනය කරන ආහාරවලින් ම යැපීමේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන බොහෝ රටවල් අද මේ අයියෝගයට මුහුණ දී හා මුහුණ පාමින් සිටී.



ආහාර නිෂ්පාදනය කරන රටවල් මුදුණ දෙන ප්‍රධාන ගැටපු අතර අධි වේගයෙන් ඉහළ යන ඉත්තෙන මිල ප්‍රබල හේතුවක් වී ඇත්තේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියට පමණක් නොව හාන්චි ගොවීපොළවල්වල සිට අපනයනය සඳහා යාම් එම්වලට යාන ව්‍යාහනවලට මෙන් ම යාන්ත්‍රික උපකරණ ආදියට ද ඉත්තෙන අවශ්‍ය බැවති. දේශගුණික විපරයාස නිසා, බේග වගාවේ සිට අස්ථ්‍යැන්න නෙලා ගැනීම දක්වා මහා පරිමාණයෙන් සිදු වන උවදුරු හේතු කොට ගෙන, නෙලාගත් අස්ථ්‍යැන්න තම රටේ ප්‍රයෝගනයට තබා ගැනීමටත්, ඒවා අන් රටවලට ලබා නොදීමටත් ඇතැම් රටවල් තීරණය කිරීම හේතු කොටගෙන ක්‍රියා කිරීමෙන් ආනයනයෙන්, යැපෙන රටවල් වඩාත් අසිරුතාවයට පත් වේ.

තවද ලේක ආහාර සංවිධානය, එක්සත් ජාතියෙන්ගේ සංවිධානය ආදි ජාත්‍යන්තර සංවිධාන අනාගත ආහාර සුරක්ෂිතතාව ගැන නිරතුරුව ම ජනතාව දැනුවත් කිරීම නිසා ආහාර බෙදා හැරීමට වඩා ගබඩා කර තැබේමට නිෂ්පාදිත රටවල් සූදානම් වීම ද යැපෙන රටවල්වලට මහත් අනියෝගයක් එ ඇත.

එපමණක් නොව, තෙල් මිල ඉහළ යාම නිසා විකල්ප බලයක්ති මූලාශ්‍ර ලෙස රේව ඉන්දින හා විතයට යොමු වීමෙන් ධානා වර්ග ඉන්දින නිෂ්පාදනයට යොදා ගැනීම නිසා අපනයන කාර්ය අඩංගු වීම ආහාර ද්‍රව්‍ය ආපනයනය මත යැපෙන රටවල් වචව්‍යාත් අසරණ කිරීමට හේතු වී ඇත. බොහෝ රටවල එකිනොකා අතර සිදු වන පුද්ධ පමණක් නොව ඒ ඒ රටවල් තුළ පවතින සිවිල් කෝලාජල ද නිෂ්පාදන කටයුතු අඩංගු කිරීමට හේතු වී ඇති අතර කවර හෝ මොහොත්ක ආහාර හිගයක් වේද යන අදහස මත පොදුගලික හා සමාජ මට්ටමින් ආහාර රස් කිරීම ද අහියෝගයක් වී ඇත.

තව ද මිනිසකු වයයෙන් තෙවත් වීමට පුද්ගලයකට අවශ්‍ය දේ අතර පුධාන වන ආහාර අවශ්‍යතා සිමින වූව ද වැඩි දෙනෙකුගේ අසීමින වූවමනාව මේ ගැටුවට තවත් ජේතුවක් වී ඇත්තේ කිසියම රටකට ආනයනය වූ ආහාර ප්‍රමාණය වැඩි මිලක් ගෙවා හෝ තමා සනු කර ගැනීමය.

තව ද හාංචි මිල දී ගැනීමේදී, විකිණීමේදී රට තම මුදල් ඒකකය සාවිත කොට සිදු වුව ද ජාත්‍යන්තර වෙළඳපාලේදී බොලරය හාවිත කිරීමට සිදුවීමත්, බොලරය ගක්තිමත් වීමත් ආනයනය අවම වීමත් ජේතුවක් ලෙස පිළිගත හැකි ය. තව ද ලෝක ආහාර නිෂ්පාදන ආනයනය කොට බෙදා භැරිමේ ප්‍රමුඛ පෙළේ ආයතන ඇතැම් ප්‍රධාන ආහාර දුව්‍ය බෙහුතරයක් තමන් සතු කරගෙන, ලාභ ලබා ගැනීමට කෘෂිකාර්මික නොවන රටවල් ඉලක්ක කරගෙන වැඩි ලාභ ලබන අවස්ථා ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාර තුළ පෙනෙන්නට ඇත. මේ අතර සෞඛ්‍ය කටයුතු හා සම්බන්ධ හාංචිවලට වැඩි මිලක් නියම කිරීමට පවා පසුබව නොවීමට කරම් ආත්මරාජකාමීඩු වෙති. තව ද බෝග වගාවලට පමණක් නොව සත්ත්ව පාලනයට ද නියග කාලයේ ජල හියගත්, සිසිර කාලයේ අධික සිතලන් ප්‍රබල ලෙස බලපෑම ආනයනයෙන් යැපෙන රටවල් දුෂ්කරතාවලට පත් කිරීමට ජේතු වේ.

එමෙන් ම කාෂිකරමාන්තවල නියැලුණු ජනතාව අඩු වීම, ගොවී බිම කුඩා වීම, වියදම් කරමට ආදායම නොලැබේම, වන සතුන් හා කාෂීන් නිසා වගාවට සිදු වන හානි, ඉහළ එලදාව ලබාදෙන බිජ හිගකම්, ඇකැමිවිට හඳුන්වා දෙනු ලබන කාෂී සංවර්ධන ව්‍යාපෘති අකාර්යක්ෂම ලෙස ස්ථියාන්තක කිරීම නිසා සිදු වන පාඩු ආදිය ද ආහාර ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය සඳහා පැන තැගී ඇති ගැටුළු වේ.

(iv) නවිකරණය හමුවේ අභියෝගයට ලක් වන ශ්‍රී ලංකේය වාරිතු - වාරිතු

සමාජය වෙනස්වීමේ දිගු කාලීන ක්‍රියාවලිය තුළ හඳුනා ගතහැකි ඉතා වැදගත් සංකල්පය වන්නේ නැවීකරණයයි. එනම්, අවුරුදු දහස් ගණනක් නිස්සේ පැවති සමාජ තත්ත්වය වෙනස් වීමකට හාරනය වී පැවති තත්ත්වයට වඩා දියුණු තත්ත්වයකට පත් වීමයි. සමාජ විද්‍යාංශයකු වන Daniel Lerner එය අවධි තුනකට බෙදා ඇත්තේ මෙයේ ය.

1. සාම්ප්‍රදායික අවධිය 2. සංකුත්ති අවධිය 3. තුතන අවධිය

සාම්ප්‍රදායික අවධිය යනු කාලයක් තිස්සේ රටක පැවතුණු සමාජ වාකාචරණය සි. එය තිබෙන තත්ත්වයෙන් වෙනත් තත්ත්වයකට ගමන් කිරීම සංක්‍රාන්ති අවධිය සි. ඉන් පසු ව පවත්නා වත්මන් ස්වභාවය තුතන අවධිය සි.



මෙලස නැවිකරණය වීමේ දී නාගරීකරණය, සාක්ෂරතාවය, ජන මාධ්‍ය සහභාගිත්වය හා දේශපාලන සහභාගිත්වය ප්‍රධාන කැනක් ගනී. මේ සියලු අංශ අද නැවිකරණයට ලක් වුව ද බොහෝ විට දැකිය හැකියේ ප්‍රමාණාත්මක සංවර්ධනයක් මිස ගුණාත්මක සංවර්ධනයක් තොවේ.

මෙහි දී ගුණාත්මක සංවර්ධනය ලෙස සඳහන් කළේ සදාචාරාත්මක අභිවෘද්ධිය යි. ඒ සඳහා ඇත අතිතයේ සිට පැවති එන සමාජ වත්පිළිවෙන් එනම්, වාරිතු හා බැඳුණු සංස්කෘතිය ආරක්ෂා විය යුතු ය. කවර සමාජයක වුව ද යහපත හා අයහපත තීරණය වන්නේ සිරිත් විරිත් පිළිපැදීම අනුවයි. අතිතයේ අප මූත්‍රන්මිත්තන් සිරිත් රකිතින් විරිත්වලින් ඇත් වූ නිසා ආදර්ශනක් දිවිපෙළවතක් ගෙන හිය අතර වත්මන් පරපුරට අභිමානවත් සංස්කෘතික උරුමයන් දායාද කිරීමට සමන් වූ බව සිහිරිය හා වෙනත් නිර්මාණ දෙස් දෙන අතර ශ්‍රී ලංකාව පුරා ව්‍යාප්ත ව ඇති වාපි හා වාරි මාරුග පද්ධතිය එට කදිම නිසුප්‍රහාකි. ඒ තුළින් ශ්‍රී ලංකික සංස්කෘතිය හා බැඳුණු වාරිතු වාරිතුවලින් ඔපවත් වූ හර පද්ධතිය වත්මන් පරපුරට දක්ගත හැකි ය.

වාරිතු වාරිතු සුරක්ෂිතෙන් සමාජ සංවිධානයේ සුරක්ෂිතභාවය හා පැවැත්ම, පුද්ගලයන් තුළ ස්වයං ඕක්ෂණය, කාරිරික හා මානසික යහා පැවැත්ම සුරක්ෂිත, සදාචාර සම්පන්න හාවය වර්ධනය කිරීම මෙන් ම පුද්ගල ආරක්ෂාව ද සැලසුණි.

තාක්ෂණික ව මූලුණ හා ගුව්‍ය දායා මාධ්‍ය දිනෙන්, දින ප්‍රවර්ධනය කරමින් පැමිණි නැවිකරණය සංවර්ධනය තොවුණු රටවල සංවර්ධනය තීරීමේ කාර්යයට අනුගත විමෙන් සිදු වී ඇත්තේ සාම්ප්‍රදායික සමාජ, නැවින සමාජ බවට පත් වී මුළුන් තිබූ සාරධිතම පරිභාෂිය කරා යාම ය. වසර 2500ක් ඉක්ම වූ මෙරට අභිමානය අද අත්ත පරිභාෂියට ලක් වී ඇති. අතිතයේ ලෝවැඩ සශරුව, ලෝකේපකාරය, සුභාෂිතය, සිරිත් මල්දම ආදී උපදේශාත්මක කාව්‍ය ගුන්පර්වලින් මෙන් ම රුඩී, ආප්තෝපදේශ ආදී සාම්ප්‍රදායික යෝදුම් ව්‍යවහාරයෙන් එකල සමාජය දැනුවත් වූයේ පුද්ගලයා විසින් රැකිය යුතු දේ සිරිත් ලෙසත්, තොකළ යුතු දේ විරිත් ලෙසත් මැනවින් කියා දුන් නිසා ය.

අද නැවිකරණය හේතු කොට ගෙන අන්තර්ජාල තාක්ෂණයෙන් සමාජයට කෙරෙන බලපැමි බොහෝ ය. කුඩා දරුවා තරඟන ඇතැම් ස්ථීරා තුළින් අන් අය පරදාවා තමන් ජය ගැනීම මෙන් ම අව් ආයුධවලින් කෙරෙන විනාශ, කුටු උපතුම, මාරක, අනතුරු හා සමාජයට අගතිගාමී විනාශකාරී ස්ථීරා නිරතුරුව ම නැරඹීමෙන් ලමා මනස විකාෂි වනවා පමණක් තොව කුඩා අවධියේදී ම කළහකාරී මෙන් ම ආත්මාර්ථකාමී ගති ලක්ෂණ ද පහළ වේ. ඉන් ඔහු මූදාගත තොහැකිකේ ඔහුට අවවාද අනුශාසනා කිරීමට සැදී පැහැදුණු මනසක් ඇති දැනුවත් කෙනෙකු තිවිසේ තොමැති නිසා ය. වත්මන් තරුණ පරපුරට සිරිත් විරිත් සම්බන්ධ ව ඇත්තේ අල්ප දැනුමකි. බොහෝ විට සාරධිතම උපහාසයට ලක් කරමින් බටහිර දේ අයය කරන හොඳිකවාදී විකාෂි මනසකින් හුෂා කිරීමට බොහෝ තරුණයින් යොමු වී ඇති.

නැවිකරණයෙන් ලද අන්තර්ජාල තාක්ෂණය තරුණයින් ලිංගිකත්වයට හා ප්‍රවෘත්තිවයට යොමු කරමින් සමාජ විරෝධී හැඟීම් ව්‍යුහයි. මේ සඳහා ජන මාධ්‍යය ද රැකුලක් වී ඇති. සාරධිතම කෙරෙහි වැඩිහිටියන් දක්වන ඇල්ම ද කුමයෙන් බිඳී වැට්ටි ආත්මාර්ථකාමීත්වය කේන්දුගත වී මුදල් ත්‍යාග මෙන් ම බලකාමයට ගෞරු වී ඇති. විවිධ සාපරාධි කුශා; බාලාපවාර ආදී මේ සියලුමට ම හේතු වී ඇත්තේ විදුත් ප්‍රවෘත්තිවය යි.

අද නැවිකරණය ආර්ථික, සාමාජික, දේශපාලනික හා සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රයන් පුරා පැනිරි ඇති අතර පුද්ගල ජීවිත ඉතා වේගයෙන් වෙනස් වී ඇත්තේ සුමගට තොව තොමගට ය. එදා ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ රටේ ජීවය මෙන් පැවති වාරිතු වාරිතුවලට නැවිකරණය ප්‍රබලතම අභියෝගයක් වී ඇති බව මෙහි සාකච්ඡා කරුණුවලින් පැහැදිලි වනු ඇති.

(v) විද්‍යා හා තාක්ෂණික යානය කෙරෙහි අභිමාන්තික ව යොමු විම නිසා පසුබැමකට ලක් වන මෙරට සාහිත්‍ය කලා

වර්තමානයේ සන්නිවේදනයේ විකාශනය සමග ඇති වූ තාක්ෂණ පෙරමිය නිසා සමස්ත ලෝකය ම එකම ජාලයකින් බැඳී ගම්මානයක් බවට පත් වී ඇති. තොරතුරු තාක්ෂණය තම දෙනිනි ජීවිතයේ සියලු ම කාර්යයන්ට හාවත කළ හැකි අයුරින් ව්‍යාප්ත විම නිසා පෙළදාලික හා සාමාජික ගැටුවලට විසඳුම් සෙවීමට පවතා බොහෝ පිරිස නැගුරු වී සිටිති. පරිගණකය හා අන්තර්ජාලය පරිභාෂිය සමග සමාජ, සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍ර කෙරේ දැඩි බලපැමි එල්ල වී ඇති.



සාහිත්‍ය කලා සම්බන්ධ ව විද්‍යා තාක්ෂණික ඇළුනය බොහෝ විට බලපා ඇත්තේ දහාත්මක වගයෙන් නොව සූජාත්මක අපුරිනි. ලේඛන කලාව වර්ධනයට හේතු වන මෙවලම සූජික ව පොදු ජනයා අතට තාක්ෂණය හේතු කොට ගෙන පත් විම අයය කළ යුතු කරුණක් වුව ද විවිධ පුද්ගලයින් තාක්ෂණයේ පිහිටෙන් හිතුමනයට කරන සාහිත්‍ය කලා නිරමාණ ප්‍රමාණත්මක ව වඩා සමාජගත වුව ද සාහිත්‍ය කලා නිරමාණයකින් සමාජයට ලැබිය යුතු හර පද්ධතින් එහි දක්නට නැතු. එම නිරමාණවල ලේඛකයා, සංජ්කාරකයා හා ප්‍රකාශකයා ද එක ම පුද්ගලයකු විය හැකි ය. නිරමාණත්මක සාහිත්‍ය මෙසේ ඉතා සරල, පහසු, වේගවත් දෙයක් බවට පත් වීමෙන් මින් පෙර තිබු සාහිත්‍ය නිරමාණවල තිබු සම්භාව්‍ය ලක්ෂණ කිසින් බලාපොරොත්තු විය නොහැකි ය. බහු ජාතික සමාගම් සාහිත්‍ය ප්‍රකාශන ස්ථියාවලිය ප්‍රධාන දූෂිකාවක් අයන් කරගෙන තිබෙන අතර අන්තර්ජාල ඔස්සේ හරපුන්, සමාජයට අහිතකර නිරමාණ බොහෝ විට කරුණ ප්‍රජාව අතට පත් වේ. එය විදුරා අතට දැලී පිහිය පත් විම හා සමාන වන්නේ විවිධාකාර අපවාරවලට කරුණයන් යොමු විමට ඉහත ආකාරයෙන් සාහිත්‍ය කෘති ඔවුන් අතට පත් විම හේතු වී ඇති බැවිනි. තාක්ෂණික වර්ධනයේ සැම පියවරක් ම මිනිස් සමාජයේ ආකල්ප වෙනස් කිරීමට හේතු වන අතර තාක්ෂණය අඛණ්ඩ ව වර්ධනය විම වේගයෙන් සිදු වේ. එම නිසා පුවරිත වර්ධනයට හේතු වන අපුරින් බුද්ධිමතක් ව මෙම තාක්ෂණ ක්‍රමය හාවිත කිරීමට රටේ බුද්ධිමතුන් ස්ථිය කළ යුතු ය.

තව ද වර්තමානයේ රුපවාහිනිය ක්‍රිඩින් හේලි දක්වන වෙලි තාට්‍ය හා වැඩසටහන් ආවේගය, ද්වේගය, කුමෙන්තුණය, ලේ හැඳිම ආදි ව්‍යසනයන් වස්තු විෂය කොට ගෙන ඇති අතර කලාත්මක ගුණයෙන් උෂන හරපුන් දරුණ ප්‍රේක්ෂකයාට ලබා දෙයි. ඒ කුළ ලිංගිකත්වයට ආමත්තුණය කරන විඩියේ, කාටුන්, ජායාරූප, විතු හා පරිගණක ස්ථිබා බහුල ය. මේ සඳහා පනවා ඇති නිතිරිති අවම තත්ත්වයක පවතින බැවින් පහත් රුචිකත්වයකට ප්‍රේක්ෂකයින් තැකැරු විම අනිවාර්යයෙන් ම සිදු වන අතර, පුද්ගලයා සතු සාමාන්‍ය සහත් වින්තනය බිඳී වැට් විකාශී මනසකින් තමා අවට ඇති ලේකය අමතක කරන සමාජ විරෝධී පිරිස් බිහිවෙති.

සාහිත්‍ය කලා නිරමාණයකින් මිනිස් ත්විතය අරපවත් කිරීමට, ත්විතාවබේදය හා සමාජාවබේදය ලබා දීමට, මානව දායාව මිනිස් සිත් කුළ පහළ කිරීමට සාහිත්‍ය කලා නිරමාණ ප්‍රබල ආධාරකයක් වූ බව සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යයෙන් හා වර්තමානයේ විශිෂ්ට නිරමාණකරුවන් විසින් රුචි සාහිත්‍ය කලා නිරමාණවලින් මනාව පැහැදිලි වේ. කවර හෝ සාහිත්‍ය හා කලා නිරමාණයක් සත්‍ය ගැවීමෙන් විය යුතු අතර රසිකයාට සෞන්දර්යාත්මක රසාස්වාදයක් ලබා දිය යුතු ය. තමා සිත කුළ පහළ වන හැඳිම්, තමන් විදාගත් අනුළුතින්, යහුණු පරික්ල්පනයෙන් යුතු ව කවි, ශි, කෙරිකතා, නවකතා, නාට්‍ය හෝ විතුපට යන මාධ්‍යයකින් අපුරුව ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම කලාවේ පරමාර්ථය යි.

සාහිත්‍ය කලා විෂය පරිය කළින් කළට වෙනස් වෙමින් පැමිණ අද වන විට එය නොසිතු විරු අපුරින් ප්‍රබල පරාසයක් කරා ව්‍යාප්ත වී ඇතු. එදා අපි සාහිත්‍ය ලෙස හැඳින්වුයේ ජන සාහිත්‍යය, සම්භාව්‍ය ගද්‍ය, පද්‍ය, නැවුම් ගැසුම්, වැශුම් ආදි හාව ප්‍රකාශන මාධ්‍යයන් ය. එවා පවත්නා සමාජයට පමණක් නොව සර්වකාලීන ව උසස් ය'යි පිළිගත හැකි කවර සමාජයකට වුව ද උවිත නිරමාණ විය.

අද විදුත් සන්නිවේදනය විවිධ ක්‍රමෝපායන් මගින් මනාව ලේකය, ඉදිරියට ගෙන යාමට යොදාගත් එ තාක්ෂණ ඇළුනය සීමාවකින් තොර ව සාහිත්‍ය කලාව කොරේ ප්‍රබල ලෙස බලපැම නිසා එහි කාර්ය සාධනය අතිශයින් හයානක වී ඇතු. පාතාල අපරාධ, මිනිමැලීම්, ස්ත්‍රී දූෂණ, ප්‍රමා අපයෝජන, මත් ද්‍රව්‍ය ජාවාරම්, සියදිවි නසා ගැනීම් අන් සැමදාටක් ව්‍යා ඉහළ ගොස් ඇතු. එදා යහ පැවැත්මට අවශ්‍ය වූ සාරධර්ම සියල්ල ම ලැබුණේ සාහිත්‍ය කලා රසාස්වාදය හේතු කොට ගෙන ය. සමාජ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය සාම්‍ය, සමාදානය, ඇප්ප උපකාරය, ශික්ෂණය, දැනුම පමණක් නොව නිරමාණයිලි ගුණය ද යුතා දැක්වීම සාහිත්‍ය කලා නිරමාණවල වස්තු විෂය විය. සමාජයේ විවිධ පටු වාද හේද මත ඇතිවන මිනිමැලීම් ආදියට පවා යොමු නොවන පරිදී මිනිස් මනස පුවපත් කිරීමට සමත් කලාත්මක නිරමාණවලට යොමු වූයේ එම නිරමාණකරුවන් තමා ලද ත්වන පරිවාරට අනුව තම දැනුම ලබා දීම නිසා ය.

අධිවේගී ව ගලා යන විද්‍යා තාක්ෂණ දැනුමට ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මෙරට සාහිත්‍ය කලාව පසුබැමකට ලක් වී ඇති අපුරු ඉහත කරුණුවලින් සනාථ වේ. (ලකුණු 25යි.)

04. (අ) (i) කායුප රජත්‍යමා කලාකාමෝයක් විය.
(ii) පරහිතකාමී මනුෂයයේ දෙවිවරුන් මෙන් ලේකය දිස්ත්‍රික්මතක් කරති.



(iii) උකුස්සා විසින් හාවෙක් හා මීයෙක් අල්ලා ගත්තා ලදහ.

(iv) සෞඛ්‍ය සේවකයා රෝගීන් රෝගලට ඇතුළත් කිරීමට කඩිනම් පියවර ගත්තේ ය.

(v) නිවැරදි වාක්‍යයකි.

(ලකුණු $01 \times 5 = 05$ පි.)

(ආ) (i) ඇමතිතුමා විසින් නව ලේකම්වරියක් පත් කෙරෙයි. / කරනු ලබයි. / ලැබෙයි.

(ii) අහිගුණ්ධිකයා විසින් නයි දෙන්නෙක් අල්ලා ගැනෙනි. / ගැනෙන් / ගනු ලබනි. / ලැබනි. / ලබන්.

(iii) ගාලාධිපතිවරයා විසින් නිති උල්ලංසනය කළ සිපුවෙක් ගාලාවෙන් ඉවත් කෙරුණේ ය. / කෙරීණි / කරනු ලැබිණි. / ලැබීණි. / ලැබුණේ ය. / ලැබී ය. / ලැබුවේ ය. / කරන ලද්දේ ය. / කරනා ලද්දේ ය. / කරන ලදී. / කරනා ලදී.

(iv) සිරි රහල් හිමියන් විසින් කාවනයේබරය රවනා කෙරීණ / කෙරීණි / කෙරුණේ ය. / කරනු ලැබිණි / ලැබිණි. / ලැබුණේ ය. / ලැබී ය. / ලැබුවේ ය. / කරන ලද්දේ ය. / කරනා ලද්දේ ය. / කරන ලදී. / කරනා ලදී.

(v) නිලධාරීන් විසින් ආරක්ෂක හටයන් ලවා මග යනෙන මිනිස්පු හා වාහන පරික්ෂා කෙරවෙනි / කෙරවෙක් / කරවනු ලබනි / කරවනු ලැබෙනි / කරවනු ලබත් / ලැබෙන්.

(ලකුණු $01 \times 5 = 05$ පි.)

- (ඉ) (i) පරිසරවේදීපු - ශිෂ්‍යයන්
(ii) නිශ්චයක - ජන්දායකයන්
(iii) ශිෂ්‍ය නායකයන් - නවක සිපුපු
(iv) මම - විමි.
(v) ව්‍යාපාරිකයන් - දේශපාලකයෝ

(ලකුණු $01 \times 5 = 05$ පි.)

05.

වචනය	ව්‍යාකරණ අංශය	අනු අංශය
(i) කිරීමත්	තද්ධිත	අස්ථ්‍යර්ථය / ඇතු යන අර්ථය
පුද්ගාධිපති	සන්ධි	සමාන ස්වර දීර්ශන / සවර්ණ ස්වර දීර්ශන / ස්වර දීර්ශන / දීර්ශන ස්වරාදේශ
ගුණදහම්	සමාස	දකාරාර්ථ සමාස / ද අරුත් සමස
(ii) තුරුවදුලෙහි	විහක්ති	ආධාර විහක්ති / අදර විබන්
සුපිරි	උපසරුග	වඩා යන අර්ථය / අධික යන අර්ථය / අර්ථෝදිශපනය කිරීමේ අර්ථය / තුෂණාර්ථය
වනමල්	සමාස	විහක්ති සමාස / විබන් සමස / ආධාර විහක්ති සමාස / අදර විබන් සමස
(iii) විනිසකරු	සමාස	විහක්ති සමාස / විබන් සමස / කරුම විහක්ති සමාස / කම් විබන් සමස
දරන	කෘද්‍යන්ත	වර්තමාන කෘද්‍යන්ත / කර්තාකාරක වර්තමාන කෘද්‍යන්ත
නිෂ්ප්‍රහ	උපසරුග	දුෂ්ඨාර්ථය / කුත්සිතාර්ථය / නින්දිත අර්ථය
(iv) මිණිබරණ	සන්ධි	පරස්වර ලෝප සන්ධිය / පර සර ලොප් සඳ
දි	නිපාත	සමුව්වයාර්ථ
රනබරණ	සන්ධි	ස්වර සන්ධිය / සර සඳ / ආරෝහණ සන්ධිය
(v) අකෘත්‍යයෝ	විහක්ති	ප්‍රමා විහක්තිය / පෙර විබන්
පාපතර	තද්ධිත	අධික යන අර්ථයේ / වඩා යන අර්ථයේ / තුළනාර්ථයේ
ම	නිපාත	අවධාරණාර්ථයේ

(ලකුණු $(01 \times 3) \times 5 = 15$ පි.)

06. (ආ) (i) නවතායෝන්

(ii) පරිහාසයට

(iii) මතොස්විද්‍යාත්මක

(iv) විවාදාත්මක

(v) වස්තු විෂයය

(vi) සම්ප්‍රදායයයන්

(ලකුණු $1/2 \times 6 = 03$ පි.)



(අ) පරාතුමලබාභු මුළු දිවයිනට ම අධිජේක ලැබීමෙන් පසු පොලොන්නරුවේ තැනවූ මාලිගාව පඩුවස් තුවර මාලිගාවට සමාන නමුත් ප්‍රමාණයෙන් (පළලින්) ජට විශාල ය. (ලකුණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ යි.)

- (ඉ) (i) බලලා - කරම විහක්තිය / කම් විබත් (ii) බලලා - ප්‍රථම විහක්තිය / පෙර විබත්
 (iii) ගසෙහි - සම්බන්ධ විහක්තිය / සබඳ විබත් (iv) ගසෙහි - ආදාර විහක්තිය / අදර විබත්
 (v) ගසට - සම්පූදාන විහක්තිය / සපදන් විබත් (vi) අතින් - අවධි විහක්තිය / අවධි විබත්
 • කරම විහක්තිය ද පිළිගනී. (ලකුණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ යි.)

(ඊ) එහෙත් භාෂණය කරන්නේ සමාජය සමස්තයක් වශයෙන් නො වේ. භාෂක සමාජයේ සාමාජිකයන් එනම්, පුද්ගලයන් වශයෙනි. එසේ නම්, එය පෝද්ගලික තුවකැදි නො කිව යුතු ඇ? (ලකුණු $\frac{1}{2} \times 6 = 03$ යි.)

- (උ) (i) රාජ පුරුෂයන්ගේ බස් ඇසුරු රජ පුරෝධිතයා මරන ආකාරය / අපුරු ගැන ඇසී ය. / විමසී ය.
 (ii) • නොයන ලෙසත්, අත්ත කඩා වැටිය හැකි බවත් යහළවේ කිහි.
 • අත්ත කඩා වැටිය හැකි බැවින් නොයන ලෙස යහළවේ කිහි.
 (iii) ඔහුගේ නිරදේශීහාවයට යමක් ඇතිනම් කියන ලෙස විනිශ්චයකාරවරයා පැවසීය.

(ලකුණු $01 \times 3 = 03$ යි.)

07. (i) ආදිතම, උපකල්පිත තු, එළිභාසිකත්වයෙන්, ද්විතීය, පුරාලිපි, සංස්ථාපිත
 (අකාරාදී පිළිවෙළ නිවැරදි නම් පමණක් ලකුණු 3 ලැබේ.)
 (ලකුණු 03යි.)

- (ii) පිහිටුව - පි - කෙටි ඉස්පිල්ල හි - කෙටි ඉස්පිල්ල
ට්‍රු - කෙටි පාපිල්ල ඩු - දිර්ස පාපිල්ල
 ඉතිහාසයේ - ති - කෙටි ඉස්පිල්ල හු - ඇල පිල්ල
යේ - කොමුව හා දිර්සත්ව උක්ෂණය / හල් කිරීම.
කුරුටු ගී - කු - කෙටි පාපිල්ල රු - කෙටි පාපිල්ල
ට්‍රු - කෙටි පාපිල්ල ගී - දිර්ස ඉස්පිල්ල (ලකුණු $01 \times 3 = 03$ යි.)

- (iii) 1. එළිභාසිකත්වයෙන් 2. ආදිතම 3. සාහිත්‍යමය
 4. නියෝජකත්වය 5. ද්විතීය
 (හමාරක්, පරිවිෂේෂයක්, රසක්, කිහිපයක්, ගණනක්, ප්‍රමාණයක් මේ පද ද තද්දිත වේ.) (ලකුණු $01 \times 3 = 03$ යි.)

- (iv) ප්‍රත්‍යාශ්‍ය (ලකුණු 03යි.)

- (v) ජන්වාස - ජන + ආවාස
 වනාන්තර - වන + අන්තර
 වාර්තාගත - වාර්තා + ආගත (ලකුණු $01 \times 3 = 03$ යි.)

08. (i) නාම විශේෂණ
 • නාම පදයකට විස්තරයක් වශයෙන් යොදනු ලබන පදය නාම විශේෂණ නම් වේ. ප්‍රධාන අර්ථය දෙන පදය විශේෂ්‍ය වන අතර, එය වර්ණනා කොට දක්වන පදය විශේෂණය වේ.
 ලැස්සන මල - ප්‍රධාන අර්ථය "මල". එය "ලැස්සන" පදයන් වර්ණනා වන නීසා එය විශේෂණය යි.

- සිංහලයෙහි විශේෂණ විශේෂනයට පෙර හා අපරව ද (පසුව ද) යෙදේ.
 - විශේෂණ පද වශයෙන් නාම නාම, සරව නාම, කඩන්ත නාම, තද්දිත නාම, සංඛ්‍යා නාම යෙදේ. නාම නාමවලින් විශේෂණ ලෙස යෙදෙන්නේ ජාති, ද්‍රව්‍ය, ගුණ හා සංයුත්‍ය වශයෙන් පමණි.
- ජාති නාම - මානෙල් මල
 ද්‍රව්‍ය නාම - සේල් පිළිම
 ගුණ නාම - කළු ලැල්ල
 සංයුත්‍ය නාම - උදෙන රුපු
 සරව නාම - අප රට

කැදුන්ත නාම - ගලන ගග
 තද්ධිත නාම - ගුණවත් මව
 සංඛ්‍යා නාම - පස් පිපුම්

- විශේෂණ හා විශේෂා ගැළපීමේ ප්‍ර්‍රහේද දෙකකි.

1. තුල්‍යාධිකරණය 2. හින්නාධිකරණය

1. තුල්‍යාධිකරණය යනු විශේෂාය සතු ලිංග, විභක්ති, වචන යන ව්‍යාකරණ ලක්ෂණ විශේෂණයෙහි ද යෙදේ නම් එය තුල්‍යාධිකරණ නම් වේ. මෙය සමානාධිකරණ විශේෂණය ලෙස ද හැඳින්වේ.

ලදා :- දුබල මිනිසා
නවන ලමයා
ප්‍රබල තරුණයා

2. හින්නාධිකරණය යනු විශේෂායෙහි එන ලිංග, විභක්ති, වචන යන ව්‍යාකරණ ලක්ෂණ විශේෂණයෙහි දක්නට නොලැබේයයි.

ලදා :- රජ පිරිස
ලි වැඩ
ම්‍රිහුදු දිය

- මිට අමතර ව ප්‍රශ්නාර්ථ විශේෂණ ලෙස යෙදෙන නාම විශේෂණ ද ඇත.

ලදා :- කවර මිනිසෙක්
කෙබඳ දෙයක්
ක්වැනි වසර

(ii) දකාරාර්ථ සමාසය

"ද" නිපාතයෙන් වෙන් කරන ලද පද කිහිපයක් "ද" කාරය ඉවත් කොට එක් පදයක් ලෙස සමාස වන්නේ නම් එය 'දකාරාර්ථ සමාසය' නම් වේ.

ලදා :- හිර ද සද ද = හිරසද
අඩු ද සැමි ද = අඩුසැමි
ගේ ද නැවුම් ද = ගේ නැවුම්
ගස ද වැල් ද = ගස්වැල්

- දකාරාර්ථ සමාසයේ දී වචන තුනක් 'ද' නිපාතය ඉවත් වී සමාස වන අවස්ථා

ලදා :- වා ද පිත් ද සෙම් ද = වාපිත්සෙම්

- දකාරාර්ථ සමාසයේ දී වචන හතරක් 'ද' නිපාතය ඉවත් වී සමාස වන අවස්ථා

ලදා :- ඇත් ද අස් ද රිය ද පාබල ද = ඇත්අස්රියපාබල

- විරුද්ධාර්ථ පද ද නිපාත ඉවත් වී සමාස වන අවස්ථා

ලදා :- ඉර ද හද ද = ඉරහද

- සරව නාම පද ද නිපාතය ඉවත් ව සමාස වන අවස්ථා

ලදා :- එක ද මේක ද = එකමේක

- සංඛ්‍යාවාලී පද ද නිපාතය ඉවත් ව සමාස වන අවස්ථා

ලදා :- හය ද හතර ද = හයහතර

- සමානාර්ථ පද ද නිපාතය ඉවත් ව සමාස වන අවස්ථා

ලදා :- අරුම ද පුදුම ද = අරුම්පුදුම

(iii) වත් හා මත් ප්‍රත්‍යාය හාවිතය

නාම ප්‍රකාතියකට (නාම මූලයකට / ගබඳ ප්‍රකාතියකට) පද සාධනය පිණිස ප්‍රත්‍යායක් යෙදීමෙන් සැදැන නාම තද්ධිත නම්න් හැඳින්වේ. නාම ප්‍රකාතිය ඉ, එ, උ, උ ස්වරවලින් අවසන් වේ නම් ඇත්තේ ය යන අරුත පීම සඳහා "මත්" ප්‍රත්‍යාය යෙදේ.

1. දිරි + මත් - දිරිමත්
2. ඉපුරු + මත් - ඉපුරුමත්



- 3. බුද්ධි + මත් - බුද්ධිමත්
- 4. දී + මත් - දීමත්
- 5. රු + මත් - රුමත්
- 6. සිරි + මත් - සිරිමත්

නාම ප්‍රකාශනීයක අග ඉ, එ, උ, උළ ස්වර හැර අ, ආ, එ යන ස්වරයක් හෝ හල් අකුරක් වේ නම් එයට පර ව ඇත්තේ ය යන අරුතා දීම සඳහා 'වත්' ප්‍රත්‍යය යෙදේ.

- 1. බල + වත් - බලවත්
- 2. ගුණ + වත් - ගුණවත්
- 3. ප්‍රහා + වත් - ප්‍රහාවත්
- 4. පින් + වත් - පින්වත්
- 5. සෙනෙහෙ + වත් - සෙනෙහෙවත්

(iv) ස්වරාදේශ සන්ධිය

- සන්ධි වන පද දෙකෙන් මුළු පදයේ අග හා අග පදයේ මුළු ඇති ස්වර දෙක වෙනුවට වෙනත් ස්වරයක් ආදේශ කිරීමෙන් ගෙපනු ලබන සන්ධිය ස්වරාදේශ සන්ධිය (සරදේස් සඳ) නම් වේ.
- මිශ්‍ර සිංහල සන්ධි යටතේ එන් ගුණ හා වෘද්ධි සන්ධි ද ස්වරාදේශ සන්ධි ගණයට ගැනේ. මෙහි දී ස්වර ආදේශ වන අවස්ථා කිහිපයක් මෙසේ ය.

- 1. අ + ඉ = ඒ - උච්චාරණ + ඉන්දිය = උච්චාරණෙන්න්දිය
- 2. අ + එ = ඒ - ධන + එශ්චර = ධන්ය්චර
- 3. ආ + ඉ = ඒ - මහා + ඉන්දු = මහේන්දු
- 4. ආ + එ = ඒ - මහා + එශ්චර = මහේය්චර
- 1. අ + උ = ඔ - මාරුග + උපකරණ = මාරුගෝපකරණ
- 2. අ + උළ = ඔ - වෘත්ත + උළරු = වෘත්තෝරු
- 3. ආ + උ = ඔ - මහා + උත්සව = මහෝත්සව
- 4. ආ + උළ = ඔ - රමිනා + උළරු = රමිනෝරු
- 1. අ + ඔ = ඔය - දන්ත + ඕජ්ජිල් = දන්තෝජ්ජිල්
- 2. අ + ඔය = ඔය - වනා + ඔයාඩය = වනොයාඩය
- 3. ආ + ඔය = ඔය - මහා + ඔයාඩය = මහොයාඩය
- 1. අ + ඒ = ඒල් - විත්ත + ඒකාගුතා = විතෙකාගුතා
- 2. අ + ඒල් = ඒල් - සකල + ඒල්ය්චරය = සකලෙල්ය්චරය
- 3. ආ + ඒල් = ඒල් - උමා + ඒල්ය්චරය = උමෙල්ය්චරය

(v) ප්‍රයෝග්‍ය ස්ථියාව

- අනුන් විසින් මෙහෙයවා කරනු ලබන ස්ථියාව ප්‍රයෝග්‍ය ස්ථියාව තම් වේ. ස්ථියා බාතුවටත්, ප්‍රත්‍යයටත් අතරට 'ව' ප්‍රත්‍යය යෙදීමෙන් ප්‍රයෝග්‍ය ස්ථියාව සාදා ගනු ලැබේ.

උදා :- නට + ව + සි = නටවිසි.
බල + ව + සි = බලවිසි.

- ප්‍රයෝග්‍ය ස්ථියා ගබිදයක් බවට තැගැනු කළේහි අකර්මක බාතු සකර්මක බවට පත් වේ.

උදා :- හඩවයි, දුවවයි, නටවයි.
අක්කා මල්ලි හඩවයි.
අහිකුණ්යිකයා නයා නටවයි.

- ප්‍රයෝග්‍ය ස්ථියා ගබිදයක් බවට තැගැනු සකර්මක බාතු සමග කර්ම දෙකක් යෙදේ.

උදා :- පියා ප්‍රකා ලවා පොත් කියවයි.
ගුරුතුමා ශිෂ්‍යයා ලවා අකුරු ලියවයි.

- ප්‍රයෝග්‍ය ස්වියා සහිත වාක්‍යවල කර්තාවරු දෙදෙනෙක් සිටිති.

1. ප්‍රයෝග්‍ක කර්තා
2. ප්‍රයෝග්‍ය කර්තා වශයෙනි.

1. ප්‍රයෝග්‍ක කර්තා යනු මෙහෙය වන්නා ය.

දදා :- ගුරුවරයා ලමයා ලවා වැඩ කරවයි.

මෙහි ගුරුවරයා ප්‍රයෝග්‍ක කර්තා ය.

2. ප්‍රයෝග්‍ය කර්තා යනු මෙහෙය වීම ලබන්නා ය.

දදා :- ගුරුවරයා ලමයා ලවා වැඩ කරවයි.

මෙහි ලමයා යනු ප්‍රයෝග්‍ය කර්තා ය.

- ප්‍රයෝග්‍ය ස්වියාව බොහෝ ස්වියා විෂයයෙහි යෙදේ.

දදා :- පූර්ව ස්වියාව - කරවා, බලවා

මිගු ස්වියාව - කරවමින්, බලවමින්

අපර ස්වියාව - කරවන්නට, බලවන්නට

අසම්හාවා ස්වියාව - කරවදී, බලවදී (කාලාරප)

- කරවනොත්, බලවනොත්, (අනියමාරප)

කරම කාරක ස්වියාව - කැරවේයි, බැලවේයි

විධි ස්වියාව - කරවව, බලවව

ප්‍රාර්ථනා ස්වියාව - කරවාවා, බලවාවා

- ප්‍රයෝග්‍ය ස්වියාව සහිත වාක්‍යවල "ලවා" නම් වූ උපකාරක නිපාත පදය යෙදීම විශේෂ ලක්ෂණයකි.

දදා :- ගුරුවරයා ලමයින් ලවා ගණන් සාදවයි.

(මිනෑ ම තුනකට ලකුණු $05 \times 3 = 15$ ස.)

